

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Strasburg, 11 marca 2026 r.
(OR. en)**

**2025/0190(COD)
LEX 2503**

**PE-CONS 48/1/25
REV 1**

**CODIF 9
PI 179
COMPET 1005
MI 772
IND 426
CODEC 1524**

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
W SPRAWIE WZORÓW PRZEMYSŁOWYCH UNII EUROPEJSKIEJ
(TEKST JEDNOLITY)**

**ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2026/...**

z dnia 11 marca 2026 r.

**w sprawie wzorów przemysłowych Unii Europejskiej
(tekst jednolity)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 118 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą¹,

¹ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lutego 2026 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 26 lutego 2026 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002² zostało wielokrotnie znacząco zmienione³. W celu zapewnienia jasności i zrozumiałości rozporządzenie to powinno zostać ujednoczone.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 stworzyło specyficzny dla Wspólnoty Europejskiej, obecnie Unii Europejskiej, system ochrony wzorów przemysłowych, który od tego czasu zapewnia ochronę wzorów przemysłowych na poziomie Unii równoległe z ochroną wzorów przemysłowych dostępną na poziomie krajowym w państwach członkowskich zgodnie z ich krajowym prawem w zakresie ochrony wzorów przemysłowych, zharmonizowanym na podstawie dyrektywy 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁴.
- (3) Ochrona wzoru przemysłowego nie tylko promuje udział poszczególnych twórców w osiągnięciu wybitnego poziomu Unii w tym zakresie, lecz również wspiera innowacje i rozwój nowych produktów i inwestycji w ich produkcji.
- (4) W konsekwencji dostępny system ochrony wzorów przemysłowych przystosowany do potrzeb rynku wewnętrznego jest istotny dla przemysłu unijnego.

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów przemysłowych Unii Europejskiej (Dz.U. L 3 z 5.1.2002, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/6/oj>). Dotychczasowy tytuł aktu brzmiał „Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych”. Został on zmieniony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2822 z dnia 23 października 2024 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych i uchylenia rozporządzenia Komisji (WE) nr 2246/2002 (Dz.U. L, 2024/2822, 18.11.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2822/oj>).

³ Zob. załącznik II.

⁴ Dyrektywa 98/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów (Dz.U. L 289 z 28.10.1998, s. 28, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1998/71/oj>).

- (5) Od czasu ustanowienia systemu ochrony wzorów wspólnotowych, obecnie systemu ochrony wzorów przemysłowych Unii Europejskiej (zwanymi dalej „unijnymi wzorami przemysłowymi”) doświadczenie pokazało, że poszczególni twórcy i przedsiębiorstwa z Unii oraz z państw trzecich zaakceptowali system, który stał się udanym i realnym uzupełnieniem ochrony wzorów przemysłowych na poziomie krajowym w państwach członkowskich lub alternatywą dla tej ochrony.
- (6) Krajowych systemów ochrony wzorów przemysłowych nadal jednak potrzebują ci poszczególni twórcy i przedsiębiorstwa, którzy nie chcą chronić swoich wzorów przemysłowych na poziomie Unii lub którzy nie są w stanie uzyskać ogólnounijnej ochrony, nawet gdy nie napotykają na żadne przeszkody w uzyskiwaniu ochrony krajowej. To do osoby ubiegającej się o ochronę wzoru przemysłowego powinno należeć podjęcie decyzji, jakiego rodzaju ochronę chce ona uzyskać i czy ma to być prawo z krajowego wzoru przemysłowego w jednym państwie członkowskim lub większej ich liczbie, czy tylko ochrona udzielona na podstawie unijnego wzoru przemysłowego, czy obie te opcje.
- (7) Krajowe przepisy prawa i praktyki dotyczące krajowych wzorów przemysłowych powinny być zgodne w odpowiednim stopniu z systemem ochrony unijnych wzorów przemysłowych, by określić – w miarę możliwości – jednakowe warunki rejestracji i ochrony wzorów przemysłowych w całej Unii. Uzupełnieniem tego powinny być działania Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (zwanego dalej „Urzędem”), centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urzędu Własności Intelektualnej Państw Beneluksu na rzecz promowania konwergencji praktyk i narzędzi w dziedzinie wzorów przemysłowych w ramach współpracy określonej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001⁵.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. L 154 z 16.6.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1001/oj>).

- (8) Jako uzupełnienie administrowania systemem ochrony unijnych wzorów przemysłowych Urząd musi odpowiednio promować ten system w celu upowszechniania i pogłębiania wiedzy na temat możliwości, wartości i korzyści wynikających z uzyskania i wykorzystywania ochrony wzorów przemysłowych na poziomie Unii.
- (9) Od czasu ustanowienia systemu ochrony wzorów wspólnotowych w wyniku rozwoju technologii informacyjnych pojawiły się nowe wzory przemysłowe, które nie są zawarte w produktach materialnych. Definicja produktów kwalifikujących się do ochrony wzorów przemysłowych powinna wyraźnie obejmować produkty zawarte w przedmiotach materialnych lub zwizualizowane w formie graficznej, lub produkty wynikające z przestrzennego rozmieszczenia elementów, które mają tworzyć środowisko wewnętrzne lub zewnętrzne. W tym kontekście należy uznać, że animacje, takie jak ruch lub przechodzenie cech danego produktu, mogą mieć wpływ na postać wzorów przemysłowych, w szczególności w przypadku wzorów przemysłowych, które nie są zawarte w przedmiotach materialnych.
- (10) W celu zapewnienia pewności prawa należy przewidzieć, że ochrona przyznana jest właścicielowi prawa w drodze rejestracji unijnego wzoru przemysłowego w odniesieniu do tych cech wzoru przemysłowego produktu, w całości lub części, które są przedstawione w widoczny sposób w zgłoszeniu takiego wzoru przemysłowego do rejestracji i które są udostępnione publicznie w drodze publikacji.
- (11) Cechy wzornicze produktu – oprócz tego, że są przedstawione w widoczny sposób w zgłoszeniu unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji – nie muszą być widoczne w żadnym konkretnym momencie ani w żadnej konkretnej sytuacji używania, aby korzystać z ochrony wzoru przemysłowego. Powinien obowiązywać wyjątek od tej zasady w odniesieniu do ochrony wzorów przemysłowych dotyczącej części składowych produktu złożonego, które muszą pozostawać widoczne podczas zwykłego używania tego produktu.

- (12) Ocena, czy wzór przemysłowy ma indywidualny charakter, powinna być uzależniona od faktu, czy ogólne wrażenie wywierane na poinformowanym użytkowniku dokonującym oglądu danego wzoru przemysłowego różni się wyraźnie od wrażenia wywieranego na takim użytkowniku przez ogół istniejących wcześniej wzorów przemysłowych, przy uwzględnieniu natury produktu, w którym zastosowany jest wzór przemysłowy lub w którym się zawiera, w szczególności do sektora przemysłu, do którego należy, oraz stopnia swobody twórcy podczas tworzenia danego wzoru przemysłowego.
- (13) Nie należy wstrzymywać innowacji technologicznych poprzez przyznawanie ochrony wzoru przemysłowego cechom wynikającym wyłącznie z funkcji technicznej. Nie oznacza to jednak, że wzór musi posiadać jakość estetyczną. Podobnie nie należy utrudniać wzajemnej wymienności produktów różnych marek poprzez rozszerzenie ochrony na wzór przemysłowy mechanicznych połączeń. W konsekwencji cechy wzoru przemysłowego wyłączone z ochrony z wymienionych względów nie powinny być uwzględniane do celów oceny, czy inne cechy wzoru przemysłowego spełniają wymogi dotyczące ochrony.
- (14) Niemniej jednak mechaniczne połączenia produktów modułowych mogą stanowić istotny element innowacyjny cech charakterystycznych produktów modułowych i główną wartość handlową, z tego względu powinny kwalifikować się do ochrony.
- (15) Unijny wzór przemysłowy powinien, w miarę możliwości, służyć potrzebom wszystkich sektorów przemysłowych w Unii.

- (16) Niektóre z tych sektorów tworzą znaczną liczbę wzorów przemysłowych w odniesieniu do produktów często mających krótką żywotność rynkową, w przypadku których korzystna jest ochrona nieobciążona formalnościami rejestracyjnymi, a okres trwania ochrony ma mniejsze znaczenie. Jednocześnie istnieją sektory przemysłu, które doceniają korzyści płynące z rejestracji dla zwiększenia pewności prawnej, którą zapewnia i które wymagają możliwości dłuższego czasu trwania ochrony, odpowiadającemu przewidywanej żywotności rynkowej ich produktów.
- (17) Wynika stąd potrzeba dwóch form ochrony, z których jedna jest krótkoterminowa i odnosi się do niezarejestrowanego wzoru przemysłowego, natomiast druga przeznaczona jest dla wzoru przemysłowego zarejestrowanego na dłuższy okres.
- (18) Zarejestrowany unijny wzór przemysłowy wymaga utrzymywania rejestru, w którym zarejestrowane zostaną wszystkie wnioski zgodne z warunkami formalnymi i którym nadano datę dokonania zgłoszenia (zwanego dalej „rejestrem unijnych wzorów przemysłowych”). Ten system rejestracji zasadniczo nie powinien opierać się na badaniu merytorycznym, dotyczącym zgodności z wymogami dotyczącymi ochrony przed rejestracją, tym samym sprowadzając do minimum rejestrację i inne obciążenia proceduralne spoczywające na wnioskodawcach.
- (19) Nie należy utrzymywać ważności unijnego wzoru przemysłowego, jeżeli nie jest on nowy i jeżeli nie posiada indywidualnego charakteru w porównaniu z innymi wzorami przemysłowymi.

- (20) Niezbędne jest również umożliwienie twórcy lub następcy prawnemu twórcy przetestowania produktów zawierających wzór przemysłowy na rynku przed podjęciem decyzji, czy wymagana jest ochrona wynikająca z rejestracji unijnego wzoru przemysłowego. W tym celu niezbędne jest zapewnienie, aby przypadki ujawnienia wzoru przemysłowego przez twórcę lub następcę prawnego twórcy albo ujawnienia w wyniku nadużycia w okresie 12 miesięcy przed dniem dokonania zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji nie stanowiły przeszkody w ocenie nowości czy indywidualnego charakteru danego wzoru przemysłowego.
- (21) W związku z rosnącym upowszechnieniem technologii drukowania przestrzennego w różnych gałęziach przemysłu, w tym za pomocą sztucznej inteligencji, oraz z wynikającymi z tego wyzwaniem dla właścicieli praw z wzorów przemysłowych wiążącymi się ze skutecznym zapobieganiem nielegalnemu kopiowaniu ich chronionych wzorów przemysłowych należy przewidzieć, że tworzenie, pobieranie, kopiowanie i udostępnianie wszelkich nośników lub oprogramowania komputerowego utrwalających wzór przemysłowy w celu odtworzenia produktu z naruszeniem chronionego wzoru przemysłowego stanowi używanie wzoru przemysłowego, które powinno podlegać zezwoleniu ze strony właściciela prawa do wzoru przemysłowego.

- (22) W celu zapewnienia ochrony wzorów przemysłowych i skutecznego zwalczania procederu podrabiania oraz zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO), w szczególności na mocy art. V Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) dotyczącego wolności tranzytu oraz – w odniesieniu do leków generycznych – na podstawie deklaracji dauhańskiej w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego, przyjętej przez konferencję ministerialną WTO w dniu 14 listopada 2001 r., właściciel zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego powinien być uprawniony do uniemożliwiania stronom trzecim wprowadzania produktów, w ramach obrotu handlowego, z państw trzecich na terytorium Unii bez dopuszczenia ich tam do swobodnego obrotu, w przypadku gdy, bez zezwolenia właściciela praw, zawarto w nich lub zastosowano wzór przemysłowy, który jest identyczny lub zasadniczo identyczny z zarejestrowanym unijnym wzorem przemysłowym.
- (23) W tym celu należy zezwolić właścicielom zarejestrowanych unijnych wzorów przemysłowych na uniemożliwianie wprowadzania produktów stanowiących naruszenie oraz obejmowania takich produktów wszelkimi sytuacjami celnymi, również w przypadku gdy produkty takie nie są przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w Unii. Przeprowadzając kontrole celne, organy celne powinny wykorzystywać uprawnienia i procedury określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013⁶, w tym na wniosek właścicieli praw. W szczególności organy celne powinny przeprowadzać odpowiednie kontrole zgodnie z kryteriami analizy ryzyka.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 15, ELI <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/608/oj>).

- (24) Aby potrzebę zapewnienia skutecznego wykonywania praw z wzoru przemysłowego pogodzić z koniecznością unikania utrudnień w swobodnym obrocie legalnymi produktami, uprawnienie właściciela zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego powinno wygasnąć, w przypadku gdy zgłaszający lub posiadacz produktów w toku postępowania przed sądem do spraw wzorów przemysłowych Unii Europejskiej (zwanego dalej „sądem do spraw unijnych wzorów przemysłowych”), właściwym do rozstrzygnięcia, czy naruszono unijny wzór przemysłowy, są w stanie dowieść, że właścicielowi zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego nie przysługuje uprawnienie do zakazania wprowadzenia produktów do obrotu w państwie końcowego przeznaczenia.
- (25) Wyłączny charakter prawa z zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego jest zgodny z jego większą pewnością prawną. Niezarejestrowany unijny wzór przemysłowy powinien jednak zapewniać prawo chroniące wyłącznie przed kopiowaniem. Ochrona nie może zatem obejmować produktów stanowiących rezultat wzoru przemysłowego stworzonego niezależnie przez innego twórcę. Prawo to powinno obejmować również handel produktami zawierającymi naruszające wzory przemysłowe.
- (26) Egzekwowanie tych praw pozostawia się prawu krajowemu. Dlatego niezbędne jest wprowadzenie pewnych podstawowych jednolitych sankcji we wszystkich państwach członkowskich. Sankcje te powinny umożliwiać, niezależnie od jurysdykcji w ramach której dochodzi się egzekwowania praw, powstrzymanie czynów naruszenia.

- (27) Wyłączne prawa z zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego powinny podlegać odpowiednim ograniczeniom. Poza działaniami podejmowanymi w celach prywatnych i niehandlowych oraz działaniami podejmowanymi w celach doświadczalnych dozwolone użycie powinno obejmować działania polegające na odtwarzaniu w celu cytowania lub nauczania, użycie informacyjne w kontekście reklamy porównawczej oraz użycie na potrzeby komentarza, krytyki lub parodii, pod warunkiem że działania te są zgodne z praktykami uczciwego handlu i nie utrudniają nadmiernie zwykłego używania wzoru przemysłowego. Używanie zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego przez strony trzecie w celu ekspresji artystycznej należy uznać za uczciwe, o ile jest ono zgodne z uczciwymi praktykami w przemyśle i handlu. Ponadto przepisy dotyczące unijnych wzorów przemysłowych powinny być stosowane w sposób zapewniający pełne poszanowanie podstawowych praw i wolności, w szczególności wolności wypowiedzi.

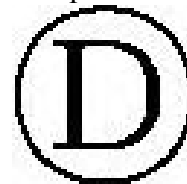
(28) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2823⁷ zharmonizowała przepisy państw członkowskich w zakresie używania chronionych wzorów przemysłowych na potrzeby zezwalania na naprawę produktu złożonego mającą na celu przywrócenie mu pierwotnej postaci, w przypadku gdy wzór przemysłowy zastosowano lub zawarto w produkcie stanowiącym część składową produktu złożonego, od postaci którego uzależniony jest chroniony wzór przemysłowy części składowej. Dlatego też uznano, że przejściowa klauzula naprawy, która wcześniej była zawarta w rozporządzeniu (WE) nr 6/2002, powinna stać się przepisem stałym. W związku z tym, że zamierzonym skutkiem takiej klauzuli naprawy jest uniemożliwienie wykonywania praw z zarejestrowanych i niezarejestrowanych unijnych wzorów przemysłowych w sytuacji, gdy wzór przemysłowy części składowej produktu złożonego jest używany na potrzeby naprawy produktu złożonego mającej na celu przywrócenie mu pierwotnej postaci, klauzula naprawy powinna być jednym ze środków obrony przed naruszeniem prawa do unijnego wzoru przemysłowego przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto, mając na uwadze spójność z klauzulą naprawy przewidzianą w dyrektywie (UE) 2024/2823 oraz w celu zapewnienia, aby zakres ochrony wzoru przemysłowego był ograniczony jedynie w celu zapobieżenia faktycznemu przyznaniu monopolu na produkt właścicielom praw z wzoru przemysłowego, konieczne jest wyraźne ograniczenie stosowania klauzuli naprawy ustanowionej w niniejszym rozporządzeniu do części składowych produktu złożonego, od którego postaci zależy chroniony wzór przemysłowy. Ponadto, w celu zapewnienia, aby konsumenci nie byli wprowadzani w błąd oraz umożliwienia im podejmowania świadomych wyborów między konkurującymi ze sobą produktami, które mogą być użyte na potrzeby naprawy, należy również wyraźnie przewidzieć, że na klauzulę naprawy nie mogą powoływać się wytwórca lub sprzedawca części składowej, którzy nie poinformowali należycie konsumentów o pochodzeniu handlowym oraz o tożsamości wytwórcy produktu, który ma być wykorzystany na potrzeby naprawy produktu złożonego. Takie szczegółowe informacje należy podać za pomocą wyraźnego i widocznego oznaczenia na produkcie lub, gdy nie jest to możliwe, na jego opakowaniu lub w załączonym do produktu dokumencie, a informacje te powinny zawierać co najmniej znak towarowy, pod którym produkt ten jest wprowadzany do obrotu, a także nazwę wytwórcy.

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2823 z dnia 23 października 2024 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów przemysłowych (Dz.U. L, 2024/2823, 18.11.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2823/oj>).

- (29) Z myślą o ochronie skuteczności liberalizacji rynku posprzedażowego części zamiennych, co jest celem niniejszego rozporządzenia, i zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej⁸, aby móc korzystać z wyjątku, który klauzula naprawy ustanawia od ochrony wzorów przemysłowych, wytwórca lub sprzedawca części składowej produktu złożonego mają obowiązek zachowania należytej staranności oraz zapewnienia odpowiednimi sposobami, w szczególności w drodze umowy, aby użytkownicy na dalszym etapie łańcucha nie zamierzali używać danych części składowych na potrzeby inne niż naprawa mająca na celu przywrócenie produktowi złożonemu pierwotnej postaci. Nie powinno to jednak oznaczać, że wytwórca lub sprzedawca części składowej produktu złożonego muszą zagwarantować, obiektywnie i w każdych okolicznościach, że wytwarzane lub sprzedawane przez nich części są ostatecznie rzeczywiście używane przez użytkowników końcowych wyłącznie na potrzeby naprawy mającej na celu przywrócenie temu produktowi złożonemu pierwotnej postaci.
- (30) Osoby trzecie będące w stanie dowieść, że w dobrej wierze rozpoczęły używanie na terenie Unii, nawet w celach handlowych, wzoru wchodzącego w zakres ochrony zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego i nieskopiowanego z tego ostatniego lub poczyniła w tym celu poważne i skuteczne przygotowania, mogą uzyskać prawo do ograniczonego używania tego wzoru.

⁸ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 2017 r., *Acacia Srl przeciwko Pneusgarda Srl i Audi AG oraz Acacia Srl i Rolando D'Amato przeciwko Dr Ing. h.c. F. Porsche AG*, sprawy połączone C-397/16 i C-435/16, ECLI:EU:C:2017:992.

- (31) W celu ułatwienia wprowadzania do obrotu produktów chronionych wzorem przemysłowym, w szczególności przez małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) i poszczególnych twórców, oraz w celu lepszego poinformowania o systemach rejestracji wzorów przemysłowych istniejących zarówno na poziomie Unii, jak i na poziomie

krajowym, powszechnie akceptowana informacja w formie symbolu powinna być dostępna do wykorzystania przez właścicieli praw z wzorów przemysłowych i inne osoby za ich zgodą.

- (32) Fundamentalny cel niniejszego rozporządzenia stanowi fakt, że procedura rejestracji unijnego wzoru przemysłowego powinna pociągać za sobą dla wnioskodawców minimalne koszty i trudności, stając się łatwo dostępna zarówno dla MŚP, jak i dla twórców indywidualnych.
- (33) Zgłaszanie unijnych wzorów przemysłowych do rejestracji powinno być możliwe tylko w Urzędzie. Aby ułatwić udzielanie zgłaszającym informacji oraz wskazówek administracyjnych w zakresie procedury rejestracji unijnych wzorów przemysłowych, Urząd oraz centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich i Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluxu powinny współpracować ze sobą w tym celu w ramach współpracy określonej w rozporządzeniu (UE) 2017/1001.

- (34) Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie odpowiednich środków umożliwiających jasne i precyzyjne przedstawienie w odniesieniu do wszystkich wzorów przemysłowych, które to przedstawienie można dostosowywać do postępu technicznego pod względem wizualizacji wzorów przemysłowych i potrzeb przemysłu Unii. Aby zapewnić możliwość stosowania tego samego przedstawienia graficznego w zgłoszeniach wzorów przemysłowych w jednym państwie członkowskim lub większej ich liczbie oraz w zgłoszeniach unijnych wzorów przemysłowych do rejestracji, Urząd, centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich oraz Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluksu powinny być zobowiązane do wzajemnej współpracy w celu ustalenia wspólnych norm dotyczących wymogów formalnych, jakie musi spełniać to przedstawienie.
- (35) Sektory przemysłu wytwarzające znaczną liczbę wzorów przemysłowych o prawdopodobnie krótkiej żywotności, w krótkich okresach czasu, z których tylko niektóre mogą zostać ostatecznie skomercjalizowane, uznają używanie niezarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego za korzystne. Ponadto istnieje również potrzeba, by sektory te łatwiej mogły skorzystać z rejestracji unijnego wzoru przemysłowego. Dlatego opcja włączenia pewnej liczby wzorów przemysłowych w jeden zbiorowy wniosek zaspokoiłaby tę potrzebę. Jednakże wzory przemysłowe zawarte we wniosku zbiorowym mogą być rozpatrywane niezależnie od siebie do celów egzekwowania praw, udzielania licencji, praw rzeczowych, postępowania egzekucyjnego, postępowania upadłościowego, zrzeczenia się, przedłużenia, przeniesienia, odroczenia publikacji lub stwierdzenia nieważności.

- (36) Aby zwiększyć efektywność, należy również ułatwić dokonywanie zbiorowych zgłoszeń unijnych wzorów przemysłowych do rejestracji, zezwalając zgłaszającym na ujmowanie wzorów przemysłowych w jednym zgłoszeniu bez konieczności spełnienia warunku przewidującego, że wszystkie produkty, w których wzory przemysłowe mają być zawarte lub zastosowane, należą do tej samej klasy klasyfikacji lokarneńskiej ustanowionej Porozumieniem z Locarno ustanawiającym międzynarodową klasyfikację wzorów przemysłowych podpisanym w Locarno w dniu 8 października 1968 r. Należy jednak przewidzieć maksymalny limit, aby uniknąć potencjalnych nadużyć związanych z dokonywaniem zgłoszeń zbiorowych.
- (37) Zwykła publikacja w następstwie rejestracji unijnego wzoru przemysłowego może w niektórych przypadkach uniemożliwić lub zagrozić powodzeniu operacji handlowej obejmującej wzór. Możliwość odroczenia publikacji na odpowiedni okres stanowi w takich przypadkach rozwiązanie.
- (38) Procedura rozpatrywania wniosków dotyczących ważności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego w jednym miejscu przyniosłaby oszczędności w kwestii kosztów i czasu w porównaniu z procedurami obejmującymi różne sądy krajowe.
- (39) Dlatego niezbędne jest zapewnienie klauzul ochronnych obejmujących prawo do odwołania się do izby odwoławczej, a w ostateczności do Trybunału Sprawiedliwości. Procedura tego rodzaju wspomogłaby rozwój jednolitej interpretacji wymogów regulujących kwestie ważności unijnych wzorów przemysłowych.
- (40) Ze względu na efektywność i w celu usprawnienia postępowań środki dokonywania doręczeń i powiadomień powinny być wyłącznie elektroniczne. Ważne jest jednak, aby Urząd zapewniał odpowiednie wskazówki techniczne i pomoc techniczną, online i offline, w celu ułatwienia korzystania ze środków elektronicznych i zapobiegania przepaści cyfrowej.

- (41) Istotne jest, aby prawa z unijnego wzoru przemysłowego mogły być skutecznie egzekwowane na całym terytorium Unii.
- (42) System rozstrzygania sporów powinien unikać w miarę możliwości wyboru sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy (ang. *forum-shopping*). Dlatego niezbędne jest ustanowienie wyraźnych zasad jurysdykcji międzynarodowej.
- (43) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza stosowania do wzorów przemysłowych chronionych jako unijne wzory przemysłowe przepisów o własności przemysłowej lub innych stosownych przepisów państw członkowskich, takich jak odnoszące się do ochrony wzorów przemysłowych nabytej wraz z rejestracją lub odnoszące się do niezarejestrowanych wzorów przemysłowych, znaków towarowych, patentów oraz wzorów użytkowych, nieuczciwej konkurencji lub odpowiedzialności cywilnej.
- (44) Ze względu na zaawansowaną harmonizację prawa autorskiego w Unii, należy ustanowić w niniejszym rozporządzeniu zasadę łączenia ochrony w ramach niniejszego rozporządzenia oraz w ramach prawa autorskiego poprzez umożliwienie, aby wzory przemysłowe chronione prawami do unijnych wzorów przemysłowych były chronione jako utwory chronione prawem autorskim, pod warunkiem spełnienia wymogów prawa autorskiego.
- (45) Ze względu na to, że kwoty opłat należnych Urzędowi mają zasadnicze znaczenie dla funkcjonowania systemu ochrony unijnych wzorów przemysłowych i jego uzupełniającego charakteru w odniesieniu do systemów ochrony krajowych wzorów przemysłowych, należy określić kwoty tych opłat bezpośrednio w niniejszym rozporządzeniu w załączniku. Kwoty opłat należy ustalić na poziomie zapewniającym, aby przychód, jaki generują, był zasadniczo wystarczający dla utrzymania równowagi budżetu Urzędu oraz aby system ochrony unijnych wzorów przemysłowych i systemy ochrony krajowych wzorów przemysłowych współistniały i wzajemnie się uzupełniały, przy czym należy uwzględnić między innymi rozmiar rynku objętego unijnymi wzorami przemysłowymi oraz potrzeby MŚP.

- (46) W celu zapewnienia skutecznego, efektywnego i sprawnego rozpatrywania i rejestracji zgłoszeń unijnych wzorów przemysłowych przez Urząd z zastosowaniem przejrzystych, dokładnych, uczciwych i sprawiedliwych procedur należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie szczegółów procedury zmiany zgłoszenia.
- (47) W celu zapewnienia możliwości stwierdzenia nieważności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego w skuteczny i efektywny sposób w drodze przejrzystej, dokładnej, uczciwej i sprawiedliwej procedury należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego.
- (48) W celu umożliwienia skutecznej, efektywnej i pełnej weryfikacji decyzji Urzędu przez izby odwoławcze w drodze przejrzystej, dokładnej, uczciwej i sprawiedliwej procedury należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie szczegółów postępowania odwoławczego, w przypadku gdy postępowania dotyczące unijnych wzorów przemysłowych wymagają odstępstw od przepisów określonych w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 73 rozporządzenia (UE) 2017/1001.

- (49) W celu zapewnienia sprawnego, skutecznego i efektywnego funkcjonowania systemu ochrony unijnych wzorów przemysłowych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie wymogów dotyczących szczegółów postępowania ustnego oraz szczegółowych uregulowań dotyczących postępowania dowodowego, szczegółowych uregulowań dotyczących doręczeń, środków przekazywania informacji oraz formularzy stosowanych przez strony w postępowaniu, zasad dotyczących obliczania terminów i długości terminów, procedur uchylenia decyzji lub wykreślenia wpisu w rejestrze unijnych wzorów przemysłowych, szczegółowych uregulowań dotyczących podjęcia postępowania oraz szczegółowych uregulowań dotyczących reprezentowania przed Urzędem.
- (50) W celu zapewnienia skutecznej i efektywnej organizacji izb odwoławczych należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie szczegółów dotyczących organizacji izb odwoławczych, w przypadku gdy postępowania dotyczące unijnych wzorów przemysłowych wymagają odstępstwa od aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 168 rozporządzenia (UE) 2017/1001.
- (51) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁹. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

⁹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinsttit/2016/512/oj.

- (52) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze z myślą o określeniu szczegółów dotyczących: zgłoszeń, wniosków, świadectw, zastrzeżeń, regulaminu, zawiadomień i wszelkich innych dokumentów, które określono w odpowiednich wymogach proceduralnych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, a także z myślą o ustanowieniu maksymalnych stawek kosztów istotnych dla postępowania i faktycznie poniesionych, szczegółów dotyczących publikowania w Biuletynie Wzorów Przemysłowych Unii Europejskiej i w Dzienniku Urzędowym Urzędu, szczegółowych uregulowań dotyczących wymiany informacji między Urzędem a organami krajowymi, szczegółowych uregulowań dotyczących tłumaczenia dokumentów potwierdzających w postępowaniu pisemnym i konkretnych rodzajów decyzji podejmowanych przez jednego członka wydziałów do spraw nieważności. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹⁰.
- (53) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na autonomiczny charakter systemu ochrony unijnych wzorów przemysłowych, który jest niezależny od systemów krajowych możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Unijny wzór przemysłowy

1. Wzór przemysłowy, który spełnia warunki określone w niniejszym rozporządzeniu, zwany jest dalej „wzorem przemysłowym Unii Europejskiej” (zwanym dalej „unijnym wzorem przemysłowym”).
2. Wzór przemysłowy jest chroniony:
 - a) jako „niezarejestrowany unijny wzór przemysłowy”, jeżeli jest udostępniany publicznie w sposób przewidziany w niniejszym rozporządzeniu;
 - b) jako „zarejestrowany unijny wzór przemysłowy”, jeżeli został zarejestrowany w sposób przewidziany w niniejszym rozporządzeniu.
3. Unijny wzór przemysłowy ma jednolity charakter. Jego skutek jest jednakowy w całej Unii. Nie może być zarejestrowany, przeniesiony ani nie może stanowić przedmiotu zrzeczenia się, ani przedmiotu decyzji stwierdzającej jego nieważność, a korzystanie z niego nie może być zakazane inaczej niż tylko na całym obszarze Unii. Zasadę tę i jej konsekwencje stosuje się, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

Artykuł 2

Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (zwany dalej „Urzędem”), ustanowiony rozporządzeniem (UE) 2017/1001, wykonuje zadania powierzone mu na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Zdolność do czynności prawnych

Do celów wykonania niniejszego rozporządzenia przedsiębiorstwa, spółki i inne podmioty prawne są uznawane za osoby prawne, jeżeli na mocy przepisów je regulujących posiadają zdolność w swoim własnym imieniu do nabywania praw i obowiązków wszelkiego rodzaju, do zawierania umów lub dokonywania innych czynności prawnych oraz do pozywania i bycia pozywanymi.

TYTUŁ II

PRAWO ODNOŚĄCE SIĘ DO WZORÓW PRZEMYSŁOWYCH

SEKCJA 1

WYMOGI DOTYCZĄCE OCHRONY

Artykuł 4

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „wzór przemysłowy” oznacza postać całego produktu lub części produktu wynikającą z cech, w szczególności linii, konturów, kolorów, kształtu, faktury lub materiałów samego produktu lub jego dekoracji, włączając w to ruch, przechodzenie lub jakikolwiek inny rodzaj animacji tych cech;
- 2) „produkt” oznacza każdy przedmiot przemysłowy lub rękodzielniczy inny niż programy komputerowe, niezależnie od tego, czy jest on zawarty w przedmiocie materialnym, czy też materializuje się w formie niefizycznej, w tym:
 - a) opakowanie, zestawy artykułów, przestrzenne rozmieszczenie elementów mających tworzyć środowisko wewnętrzne lub zewnętrzne oraz części przeznaczone do złożenia produktu złożonego;

- b) prace lub symbole graficzne, logo, powierzchniowe motywy zdobnicze, kroje pisma typograficznego oraz graficzne interfejsy użytkownika;
- 3) „produkt złożony” oznacza produkt składający się z wielu części, które mogą być zastępowane, co umożliwia rozłożenie i ponowne złożenie tego produktu.

Artykuł 5

Wymogi dotyczące ochrony

1. Wzór przemysłowy jest chroniony jako unijny wzór przemysłowy, jeżeli jest nowy i posiada indywidualny charakter.
2. Wzór przemysłowy stosowany lub zawarty w produkcie, który stanowi część składową produktu złożonego, jest uważany za nowy i posiada indywidualny charakter jedynie:
 - a) jeżeli część składowa włączona do produktu złożonego pozostaje widoczna podczas zwykłego używania tego produktu; i
 - b) w stopniu, w jakim te widoczne cechy części składowej spełniają swoje wymogi co do nowości i indywidualnego charakteru.
3. „Zwykłe używanie” w rozumieniu ust. 2 lit. a) oznacza używanie przez użytkownika końcowego, wyłączając konserwację, obsługę i naprawę.

Artykuł 6

Nowość

1. Wzór przemysłowy uważa się za nowy, jeżeli identyczny wzór przemysłowy nie został udostępniony publicznie:
 - a) w przypadku niezarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, przed datą pierwszego publicznego udostępnienia wzoru przemysłowego, o którego ochronę się wnosi;
 - b) w przypadku zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, przed datą złożenia wniosku o rejestrację wzoru przemysłowego, o którego ochronę się wnosi lub, jeżeli wystąpiono o pierwszeństwo, przed datą pierwszeństwa.
2. Wzory uważa się za identyczne, jeżeli ich cechy różnią się jedynie nieistotnymi szczegółami.

Artykuł 7

Indywidualny charakter

1. Wzór przemysłowy jest uznany za posiadający indywidualny charakter, jeżeli całościowe wrażenie, jakie wywołuje na poinformowanym użytkowniku, różni się od wrażenia, jakie wywiera na takim użytkowniku wzór przemysłowy, który został udostępniony publicznie:
 - a) w przypadku niezarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, przed datą pierwszego publicznego udostępnienia wzoru przemysłowego, o którego ochronę się wnosi;
 - b) w przypadku zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, przed datą złożenia wniosku o rejestrację wzoru przemysłowego lub, jeżeli zastrzeżono pierwszeństwo, przed datą pierwszeństwa.

2. Przy ocenie indywidualnego charakteru bierze się pod uwagę stopień swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru przemysłowego.

Artykuł 8

Ujawnienie

1. Do celów stosowania art. 6 i 7 uważa się, że wzór przemysłowy został udostępniony publicznie, jeżeli został opublikowany po zarejestrowaniu lub w inny sposób, lub wystawiony, wykorzystany w handlu, lub w inny sposób ujawniony, przed dniem określonym w art. 6 ust. 1 lit. a) i art. 7 ust. 1 lit. a) lub w art. 6 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 1 lit. b), stosownie do przypadku, z wyjątkiem przypadków, gdy wydarzenia te nie mogły stać się dostatecznie znane podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym w Unii. Wzoru przemysłowego nie uważa się za udostępniony publicznie, jeżeli został on ujawniony jedynie osobie trzeciej pod wyraźnym lub dorozumianym warunkiem zachowania poufności.
2. Ujawnienie nie jest brane pod uwagę do celów stosowania art. 6 i 7, jeżeli ujawniony wzór przemysłowy, który jest identyczny z wzorem przemysłowym, dla którego wystąpiono o ochronę na podstawie zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, lub który nie różni się pod względem całościowego wrażenia od tego wzoru przemysłowego, został udostępniony publicznie:
 - a) przez twórcę, następcę prawnego twórcy lub osobę trzecią w wyniku dostarczonej informacji lub działania podjętego przez twórcę lub następcę prawnego twórcy; i

- b) w okresie 12 miesięcy, poprzedzającym datę dokonania zgłoszenia lub jeżeli wystąpiono o zastrzeżenie pierwszeństwa przed datą pierwszeństwa.
3. Ust. 2 stosuje się również, jeżeli wzór został udostępniony publicznie w wyniku nadużycia popełnionego wobec twórcy lub następcy prawnego twórcy.

Artykuł 9

Wzory przemysłowe wynikające z ich funkcji technicznej i wzory przemysłowe wzajemnych połączeń

1. Unijny wzór przemysłowy nie obejmuje cech postaci produktu wynikających wyłącznie z jego funkcji technicznej.
2. Unijny wzór przemysłowy nie obejmuje cech postaci produktu, które muszą być koniecznie odtworzone w dokładnej formie i wymiarach, aby umożliwić produktowi, w który włączono wzór przemysłowy lub w którym jest on zastosowany, aby mógł zostać mechanicznie złożony lub połączony z innym produktem lub mógł zostać umieszczony w nim, na nim lub dookoła niego, tak aby oba produkty mogły spełniać swoje funkcje.
3. Niezależnie od ust. 2 niniejszego artykułu unijny wzór przemysłowy, zgodnie z warunkami określonymi w art. 6 i 7, obejmuje wzór przemysłowy służący zapewnieniu wielokrotnego składania lub łączenia wzajemnie wymieniających produktów w ramach systemu modułowego.

Artykuł 10

Wzory przemysłowe sprzeczne z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami

Unijny wzór przemysłowy nie obejmuje wzoru przemysłowego sprzecznego z porządkiem publicznym lub dobrymi obyczajami.

SEKCJA 2

ZAKRES I CZAS TRWANIA OCHRONY

Artykuł 11

Zakres ochrony

1. Zakres ochrony przyznany na zasadach unijnego wzoru przemysłowego obejmuje każdy wzór przemysłowy, który nie wywołuje u poinformowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia.
2. Dla określenia zakresu ochrony bierze się pod uwagę stopień swobody twórcy przy opracowywaniu jego wzoru przemysłowego.

Artykuł 12

Rozpoczęcie i czas trwania ochrony niezarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego

1. Wzór przemysłowy spełniający wymogi określone w sekcji 1 jest chroniony jako niezarejestrowany unijny wzór przemysłowy przez okres trzech lat, rozpoczynający się od dnia, w którym został po raz pierwszy udostępniony publicznie w Unii.

2. Do celów ust. 1 uważa się, że wzór przemysłowy został publicznie udostępniony w Unii, jeżeli został w taki sposób opublikowany, wystawiony, wykorzystany w handlu lub w inny sposób ujawniony, że wydarzenia te mogły stać się dostatecznie znane podczas zwykłego toku prowadzenia spraw środowiskom wyspecjalizowanym w danej branży, działającym w Unii. Wzoru przemysłowego nie uważa się za udostępniony publicznie, jeżeli został on ujawniony jedynie osobie trzeciej pod wyraźnym lub dorozumianym warunkiem zachowania poufności.

Artykuł 13

Rozpoczęcie i czas trwania ochrony zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego

1. Ochrona zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego zaczyna się w chwili rejestracji przez Urząd.
2. Zarejestrowany unijny wzór przemysłowy rejestruje się na okres pięciu lat, licząc od dnia dokonania zgłoszenia wzoru przemysłowego do rejestracji. Właściciel prawa może przedłużyć rejestrację, zgodnie z art. 66, na jeden okres pięcioletni lub na więcej takich okresów, przy czym łączny okres ochrony nie przekracza 25 lat, licząc od dnia dokonania zgłoszenia wzoru przemysłowego do rejestracji.

SEKCJA 3

PRAWO DO UNIJNEGO WZORU PRZEMYSŁOWEGO

Artykuł 14

Prawo do unijnego wzoru przemysłowego

1. Prawo do unijnego wzoru przemysłowego przysługuje twórcy lub następcy prawnemu twórcy.
2. Jeżeli dwie lub więcej osób wspólnie opracowało wzór przemysłowy, prawo do unijnego wzoru przemysłowego przysługuje im wspólnie.
3. Jednakże w przypadku gdy wzór przemysłowy opracowany jest przez pracownika w wyniku wykonywania jego obowiązków lub wykonywania instrukcji udzielonych przez pracodawcę pracownikowi, prawo do unijnego wzoru przemysłowego przysługuje pracodawcy o ile nie uzgodniono lub nie określono inaczej na podstawie prawa krajowego.

Artykuł 15

Roszczenia odnoszące się do uprawnienia do unijnego wzoru przemysłowego

1. Jeżeli niezarejestrowany unijny wzór przemysłowy zostaje ujawniony przez osobę, której nie przysługuje prawo do tego wzoru przemysłowego na podstawie art. 14, lub jeżeli osoba taka rości sobie prawo do tego wzoru przemysłowego, lub jeżeli zarejestrowany unijny wzór przemysłowy został zgłoszony lub zarejestrowany w imieniu takiej osoby, osoba, której przysługuje prawo do wzoru przemysłowego na podstawie tego artykułu, może wystąpić z roszczeniem o uznanie jej za prawowitego właściciela unijnego wzoru przemysłowego przed właściwym sądem lub organem danego państwa członkowskiego, bez uszczerbku dla innych mogących jej przysługiwać środków ochrony prawnej.

2. W przypadku gdy danej osobie wspólnie przysługuje prawo do unijnego wzoru przemysłowego, osoba ta może, zgodnie z ust. 1, wystąpić z roszczeniem o uznanie jej za współwłaściciela.
3. Postępowania, o których mowa w ust. 1 i 2, przedawniają się w terminie trzech lat od dnia publikacji zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego lub dnia ujawnienia niezarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego. Niniejszego przepisu nie stosuje się, jeżeli w czasie, kiedy wzór unijny przemysłowy został zgłoszony, ujawniony lub nabyty, osoba, której nie przysługuje prawo do tego wzoru, działała w złej wierze.
4. Osoba, której przysługuje prawo do unijnego wzoru przemysłowego na podstawie art. 14, może złożyć w Urzędzie wnioski na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu o zmianę własności, wraz z ostateczną decyzją właściwego sądu lub organu danego państwa członkowskiego w sprawie uprawnienia do unijnego wzoru przemysłowego.
5. W przypadku zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego do rejestru unijnych wzorów przemysłowych, o którym mowa w art. 104 (zwanego dalej „rejestrem”), wpisuje się następujące elementy:
 - a) informację o wszczęciu postępowania na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu przed właściwym sądem lub organem danego państwa członkowskiego;
 - b) datę i dane dotyczące ostatecznej decyzji właściwego sądu lub organu danego państwa członkowskiego w sprawie uprawnienia do unijnego wzoru przemysłowego lub innego rozstrzygnięcia kończącego postępowanie;

- c) wszelkie zmiany dotyczące własności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego wynikające z ostatecznej decyzji właściwego sądu lub organu danego państwa członkowskiego w sprawie uprawnienia do unijnego wzoru przemysłowego.

Artykuł 16

Skutki ostatecznej decyzji w sprawie uprawnienia do zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego

1. W przypadku gdy w wyniku postępowania, które prowadzono na podstawie art. 15 ust. 1, zachodzi całkowita zmiana własności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, licencje i inne prawa wygasają z chwilą wpisania do rejestru nowego właściciela zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego.
2. Jeżeli przed wszczęciem postępowania na podstawie art. 15 ust. 1 właściciel lub licencjobiorca zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego wykorzystywał wzór przemysłowy w Unii lub poczynił w tym celu poważne i skuteczne przygotowania, ten właściciel lub ten licencjobiorca mogą kontynuować to wykorzystywanie, pod warunkiem że w terminie 3 miesięcy od dnia wpisu do rejestru nowego właściciela wystąpią o licencję niewyłączną do nowego właściciela, którego imię i nazwisko lub nazwa zostały wpisane do rejestru. Licencję przyznaje się na stosowny czas na stosownych warunkach.
3. Ust. 2 nie stosuje się, jeżeli w momencie rozpoczęcia wykorzystywania wzoru przemysłowego lub czynienia w tym celu przygotowań właściciel zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego lub licencjobiorca działali w złej wierze.

Artykuł 17

Domniemanie na korzyść właściciela zarejestrowanego wzoru przemysłowego

Osobę, na rzecz której udzielono rejestracji na zarejestrowany unijny wzór przemysłowy, lub, przed uzyskaniem rejestracji, osobę, w imieniu której dokonano zgłoszenia wzoru przemysłowego do rejestracji, uważa się za osobę uprawnioną w każdym postępowaniu przed Urzędem, jak również w każdym innym postępowaniu.

Artykuł 18

Prawo twórcy do wymieniania go

Twórcy, tak jak zgłaszającemu unijny wzór przemysłowy do rejestracji lub właścicielowi zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, przysługuje prawo do wymieniania go jako twórcy przed Urzędem i w rejestrze. Jeżeli wzór przemysłowy jest wynikiem wspólnej pracy, można wymienić zespół zamiast wymienienia poszczególnych twórców. Prawo to obejmuje prawo do wpisania do rejestru zmiany imienia i nazwiska lub nazwy twórcy lub zespołu.

SEKCJA 4

SKUTKI UNIJNEGO WZORU PRZEMYSŁOWEGO

Artykuł 19

Przedmiot ochrony

Ochronie podlegają te cechy postaci zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, które są przedstawione w widoczny sposób w zgłoszeniu wzoru przemysłowego do rejestracji.

Artykuł 20

Prawa z unijnego wzoru przemysłowego

1. Zarejestrowany unijny wzór przemysłowy przyznaje jego właścicielowi wyłączne prawo do jego używania i uniemożliwiania używania go stronom trzecim, które nie mają zgody właściciela.
2. Na podstawie ust. 1 mogą być zakazane w szczególności następujące działania:
 - a) wytwarzanie, oferowanie, wprowadzanie do obrotu lub używanie produktu, w którym wzór przemysłowy jest zawarty lub zastosowany;
 - b) przywóz lub wywóz produktu, o którym mowa w lit. a);
 - c) składowanie produktu, o którym mowa w lit. a), w celach, o których mowa w lit. a) i b);
 - d) tworzenie, pobieranie, kopiowanie i udostępnianie innym osobom lub rozpowszechnianie wśród innych osób wszelkich nośników lub oprogramowania komputerowego utrwalających wzór przemysłowy w celu umożliwienia wykonania produktu, o którym mowa w lit. a).
3. Właścicielowi zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego przysługuje prawo do uniemożliwiania wszystkim stronom trzecim wprowadzania – w ramach obrotu handlowego – z państw trzecich do Unii produktów, które nie są dopuszczone do swobodnego obrotu w Unii, w przypadku gdy dany wzór przemysłowy jest w ten sam sposób zawarty lub zastosowany w tych produktach lub gdy danego wzoru przemysłowego nie da się odróżnić pod względem istotnych cech od takich produktów, a właściciel prawa nie udzielił zezwolenia.

Prawo, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, wygasa w przypadku, gdy w toku postępowania służącego ustaleniu, czy naruszono unijny wzór przemysłowy, wszczętego zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 608/2013, zgłaszający lub posiadacz produktów dowiodą, że właścicielowi zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego nie przysługuje prawo zakazania wprowadzania produktów do obrotu w państwie końcowego przeznaczenia.

4. Właścicielowi niezarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego przysługuje prawo do uniemożliwiania działań, o których mowa w ust. 1 i 2, wyłącznie w przypadku, gdy sporne używanie wynika ze skopiowania chronionego wzoru przemysłowego.

Spornego używania, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie uważa się za wynikające ze skopiowania niezarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, jeżeli jest ono wynikiem niezależnej kreatywnej pracy twórcy, w stosunku do którego istnieje uzasadnione przypuszczenie, że nie znał wzoru przemysłowego udostępnionego publicznie przez właściciela.

5. Ust. 4 niniejszego artykułu ma również zastosowanie do zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, którego publikację odroczone, o ile odpowiednie wpisy w rejestrze i aktach nie zostały udostępnione publicznie zgodnie z art. 62 ust. 4.

Artykuł 21

Ograniczenie praw z unijnego wzoru przemysłowego

1. Praw z unijnego wzoru przemysłowego nie wykonuje się w odniesieniu do:
 - a) działań podejmowanych w celach prywatnych i niehandlowych;

- b) działań podejmowanych w celach doświadczalnych;
- c) działań polegających na odtwarzaniu w celu cytowania lub nauczania;
- d) działań podejmowanych w celu wskazania, że dany produkt jest produktem konkretnego właściciela prawa do wzoru przemysłowego, lub w celu odniesienia się do danego produktu jako do produktu konkretnego właściciela prawa do wzoru przemysłowego;
- e) działań podejmowanych na potrzeby komentarza, krytyki lub parodii;
- f) sprzętu na statkach i statkach powietrznych zarejestrowanych w państwie trzecim, które czasowo znajdują się na terytorium Unii;
- g) przywozu do Unii części zamiennych i wyposażenia na potrzeby napraw statków i statków powietrznych, o których mowa w lit. f);
- h) wykonywania napraw na statkach i statkach powietrznych, o których mowa w lit. f).

2. Ust. 1 lit. c), d) i e) stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy działania są zgodne z praktykami uczciwego handlu i nie utrudniają nadmiernie zwykłego wykorzystywania wzoru przemysłowego, a w przypadku, o którym mowa w lit. c) – gdy wskazane jest źródło pochodzenia produktu, w którym wzór przemysłowy jest zawarty lub zastosowany.

Artykuł 22
Klauzula napraw

1. Nie przyznaje się ochrony unijnemu wzorowi przemysłowemu, który stanowi część składową produktu złożonego, od którego postaci zależy wzór przemysłowy części składowej, i który jest używany w rozumieniu art. 20 ust. 1 wyłącznie na potrzeby naprawy tego produktu złożonego mającej na celu przywrócenie mu pierwotnej postaci.
2. Na ust. 1 nie mogą powoływać się wytwórca lub sprzedawca części składowej produktu złożonego, którzy nie poinformowali należycie konsumentów, za pomocą wyraźnego i widocznego oznaczenia na produkcie lub w innej stosownej formie, o pochodzeniu handlowym produktu oraz o tożsamości wytwórcy produktu, który ma być wykorzystany do celów naprawy produktu złożonego, tak aby konsumenci mogli dokonać świadomego wyboru między konkurującymi ze sobą produktami, które mogą być użyte do naprawy.
3. Wytwórca lub sprzedawca części składowej produktu złożonego nie są zobowiązani do zagwarantowania, aby wytwarzane lub sprzedawane przez nich części składowe były ostatecznie używane przez użytkowników końcowych wyłącznie na potrzeby naprawy mającej na celu przywrócenie produktowi złożonemu pierwotnej postaci.

Artykuł 23

Wyczerpanie praw

Prawa z unijnego wzoru przemysłowego nie rozciągają się na działania dotyczące produktu, w którym zawarto lub zastosowano wzór przemysłowy wchodzący w zakres ochrony unijnego wzoru przemysłowego, jeżeli produkt ten został wprowadzony do obrotu w Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) przez właściciela unijnego wzoru przemysłowego lub za jego zgodą.

Artykuł 24

Prawo uprzedniego używania zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego

1. Osoba trzecia, która może udowodnić, że przed datą dokonania zgłoszenia lub, jeżeli zastrzeżono pierwszeństwo, przed datą pierwszeństwa na obszarze Unii w dobrej wierze używała lub uczyniła poważne i skuteczne przygotowania do używania wzoru przemysłowego objętego zakresem ochrony zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, który to wzór przemysłowy nie stanowi naśladownictwa zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, ma prawo uprzedniego używania.
2. Prawo uprzedniego używania uprawnia osobę trzecią do wykorzystania wzoru przemysłowego w celach, dla których z niego korzystano lub dla których poczyniono poważne i skuteczne przygotowania, przed datą dokonania zgłoszenia lub przed datą pierwszeństwa zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego.
3. Prawo wcześniejszego używania nie rozciąga się na prawo udzielania licencji innym osobom na korzystanie ze wzoru przemysłowego.

4. Prawo wcześniejszego używania nie może zostać przeniesione, chyba że osoba trzecia jest przedsiębiorstwem, a przeniesienie następuje wraz z częścią przedsiębiorstwa, w ramach którego korzystano ze wzoru przemysłowego lub poczyniono przygotowania.

Artykuł 25

Używanie przez rząd

Przepisy prawa państwa członkowskiego pozwalające na używanie krajowych wzorów przemysłowych przez rząd lub dla rządu mogą także być zastosowane do unijnych wzorów przemysłowych, lecz jedynie w stopniu, w którym ich używanie jest niezbędne dla zasadniczych potrzeb obronności lub bezpieczeństwa.

SEKCJA 5

NIEWAŻNOŚĆ

Artykuł 26

Stwierdzenie nieważności

1. Nieważność zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego stwierdza się na wniosek złożony w Urzędzie, zgodnie z procedurą określoną w tytułach VI i VII lub przez sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych na podstawie powództwa wzajemnego wniesionego w postępowaniu o naruszenie.
2. Unijny wzór przemysłowy może zostać uznany za nieważny nawet po dacie wygaśnięcia lub zrzeczenia się unijnego wzoru przemysłowego, jeżeli zgłaszający wykaże uzasadniony interes w uzyskaniu decyzji co do istoty sprawy.

3. Nieważność niezarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego stwierdza sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych na wniosek lub na podstawie powództwa wzajemnego wniesionego w postępowaniu o naruszenie.

Artykuł 27

Podstawy nieważności

1. Unijny wzór przemysłowy może zostać uznany za nieważny tylko w następujących sytuacjach:
- a) unijny wzór przemysłowy nie jest wzorem przemysłowym w rozumieniu definicji określonej w art. 4 pkt 1;
 - b) unijny wzór przemysłowy nie spełnia wymogów określonych w art. 5–10;
 - c) na podstawie decyzji właściwego sądu lub organu właścicielowi prawa nie przysługuje prawo do unijnego wzoru przemysłowego na podstawie art. 14;
 - d) unijny wzór przemysłowy koliduje z wcześniejszym wzorem przemysłowym, który został publicznie udostępniony przed datą dokonania zgłoszenia lub po tej dacie, lub – jeżeli zastrzeżono pierwszeństwo – przed datą pierwszeństwa unijnego wzoru przemysłowego lub po tej dacie, i który chroniony jest od dnia wcześniejszego niż data zgłoszenia lub, w przypadku zastrzeżenia pierwszeństwa, data pierwszeństwa unijnego wzoru przemysłowego:
 - (i) jako zarejestrowany unijny wzór przemysłowy lub z tytułu zgłoszenia takiego wzoru przemysłowego, pod warunkiem jego rejestracji;

- (ii) z tytułu prawa do zarejestrowanego wzoru przemysłowego w państwie członkowskim lub z tytułu zgłoszenia w celu uzyskania takiego prawa, pod warunkiem jego rejestracji; lub
- (iii) z tytułu prawa do wzoru przemysłowego zarejestrowanego zgodnie z Aktem genewskim Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych, przyjętym w Genewie w dniu 2 lipca 1999 r.¹¹ (zwanym dalej „aktem genewskim”), które obowiązuje w Unii, lub z tytułu zgłoszenia w celu uzyskania takiego prawa, pod warunkiem jego rejestracji;
- e) w późniejszym wzorze przemysłowym użyto oznaczenia odróżniającego, a prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego, któremu podlega to oznaczenie, upoważniają właściciela prawa do tego oznaczenia do zakazywania takiego użycia;
- f) wzór przemysłowy stanowi nieuprawnione użycie dzieła chronionego przez prawo autorskie państwa członkowskiego;
- g) wzór przemysłowy stanowi niewłaściwe użycie któregokolwiek z elementów wymienionych w art. 6 ter Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej (zwanej dalej „konwencją paryską”) lub znaków, godeł i herbów innych niż te, o których mowa w tym artykule i które są przedmiotem szczególnego interesu publicznego w państwie członkowskim, a właściwe organy nie wyraziły zgody na rejestrację wzoru przemysłowego.

¹¹ Decyzja Rady 2006/954/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. zatwierdzająca przystąpienie Wspólnoty Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych, przyjętego w Genewie w dniu 2 lipca 1999 r. (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 28, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2006/954/oj>).

2. Na podstawy nieważności przewidziane w ust. 1 lit. a) i b) może powoływać się:
 - a) każda osoba fizyczna lub prawna; lub
 - b) każda grupa lub każdy podmiot utworzone do celów reprezentacji interesów wytwórców, producentów, usługodawców, handlowców lub konsumentów, jeżeli na mocy przepisów je regulujących posiadają one zdolność pozywania lub bycia pozwanymi we własnym imieniu.
3. Na podstawę nieważności przewidzianą w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu może powoływać się wyłącznie osoba, której przysługuje prawo do unijnego wzoru przemysłowego na podstawie art. 14.
4. Na podstawy nieważności przewidziane w ust. 1 lit. d), e) i f) mogą powoływać się wyłącznie:
 - a) zgłaszający w celu uzyskania wcześniejszego prawa lub właściciel wcześniejszego prawa;
 - b) osoby, które zgodnie z prawem Unii lub prawem danego państwa członkowskiego są uprawnione do wykonywania prawa; lub
 - c) licencjobiorca upoważniony przez właściciela wcześniejszego prawa.
5. Na podstawę nieważności przewidzianą w ust. 1 lit. g) mogą powoływać się wyłącznie osoba lub podmiot, których dotyczy niewłaściwe użycie.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 i 5 państwa członkowskie mogą przewidzieć, że na podstawie przewidziane w ust. 1 lit. d) i g) może powoływać się także stosowny organ danego państwa członkowskiego z własnej inicjatywy.
7. Zarejestrowany unijny wzór przemysłowy nie może zostać uznany za nieważny w przypadku, gdy zgłaszający w celu uzyskania jednego z praw, o których mowa w ust. 1 lit. d), e) i f), lub właściciel jednego z praw, o których mowa w ust. 1 lit. d), e) i f), wyraźnie zezwolili na rejestrację unijnego wzoru przemysłowego przed złożeniem wniosku o stwierdzenie nieważności lub powództwa wzajemnego.
8. W przypadku gdy zgłaszający w celu uzyskania jednego z praw, o których mowa w ust. 1 lit. d), e) i f), lub właściciel jednego z praw, o których mowa w ust. 1 lit. d), e) i f), uprzednio wnieśli o stwierdzenie nieważności unijnego wzoru przemysłowego lub wnieśli powództwo wzajemne w postępowaniu o naruszenie, nie mogą oni złożyć nowego wniosku o stwierdzenie nieważności ani wnieść nowego powództwa wzajemnego na podstawie któregokolwiek z pozostałych praw, o których mowa w tych literach, na które mogli się powołać dla poparcia pierwszego wniosku lub powództwa wzajemnego.

Artykuł 28

Skutki nieważności

1. Uznaje się, że unijny wzór przemysłowy, który został uznany za nieważny, od początku nie wywoływał skutków określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Z zastrzeżeniem przepisów krajowych odnoszących się do roszczeń o odszkodowanie za szkody spowodowane przez zaniedbanie albo działanie w złej wierze właściciela unijnego wzoru przemysłowego oraz odnoszących się do bezpodstawnego wzbogacenia, wsteczny skutek nieważności unijnego wzoru przemysłowego nie ma wpływu na:
- a) wszelkie decyzje w sprawie o naruszenia, które stały się decyzjami ostatecznymi i zostały wykonane przed decyzją o nieważności;
 - b) wszelkie umowy zawarte przed podjęciem decyzji o nieważności, jeżeli umowy te zostały wykonane przed tą decyzją; jednakże zwrot kwot zapłaconych na podstawie stosownej umowy może być, w zakresie uzasadnionym okolicznościami, przedmiotem roszczeń na podstawie zasad słuszności.

SEKCJA 6

INFORMACJA O REJESTRACJI

Artykuł 29

Symbol rejestracji

Właściciel zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego może poinformować opinię publiczną, że wzór przemysłowy jest zarejestrowany, umieszczając na produkcie, w którym wzór

przemysłowy jest zawarty lub zastosowany, literę D wpisaną w okrąg. Takiej informacji o wzorze przemysłowym może towarzyszyć numer rejestracji wzoru przemysłowego lub hiperłącze do wpisu wzoru przemysłowego w rejestrze.

TYTUŁ III

UNIJNE WZORY PRZEMYSŁOWE JAKO PRZEDMIOTY WŁASNOŚCI

Artykuł 30

Traktowanie unijnych wzorów przemysłowych jako praw z krajowych wzorów przemysłowych

1. O ile art. 31, 33, 34, 35 i 36 nie stanowią inaczej, unijny wzór przemysłowy jako przedmiot własności traktowany jest w całości i na całym obszarze Unii tak jak prawo z krajowego wzoru przemysłowego państwa członkowskiego, w którym:
 - a) właściciel ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania w dniu dokonywania oceny;
lub
 - b) jeżeli lit. a) nie stosuje się, właściciel posiada przedsiębiorstwo w dniu dokonania oceny.
2. W przypadku unijnego wzoru przemysłowego ust. 1 stosuje się zgodnie z wpisami w rejestrze.
3. W przypadku współwłaścicieli, jeżeli dwóch lub więcej z nich spełnia warunki określone w ust. 1, państwo członkowskie określone w tym ustępie ustala się:
 - a) w przypadku niezarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego poprzez odwołanie się do tego ze współwłaścicieli, który został zgodnie przez nich wyznaczony;

- b) w przypadku zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego poprzez odwołanie się do pierwszego ze współwłaścicieli w kolejności, w której są oni wymienieni w rejestrze.
4. W przypadkach gdy ust. 1, 2 i 3 nie mają zastosowania, państwem członkowskim określonym w ust. 1 jest państwo członkowskie, w którym Urząd ma swoją siedzibę.

Artykuł 31

Przeniesienie zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego

1. Przeniesienie zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego wymaga formy pisemnej i podpisania przez strony umowy, z wyjątkiem sytuacji, gdy wynika z orzeczenia.

Przeniesienie zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, które nie spełnia wymogów określonych w akapicie pierwszym, jest nieważne.
2. Na wniosek jednej ze stron przeniesienie zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego wpisuje się do rejestru i publikuje.
3. Wniosek o rejestrację przeniesienia w rejestrze zawiera informacje identyfikujące zarejestrowany unijny wzór przemysłowy, nowego właściciela oraz, w stosownych przypadkach, pełnomocnika nowego właściciela. Zawiera on również dokumenty należycie potwierdzające dokonanie przeniesienia zgodnie z ust. 1.

4. W przypadku gdy warunki zarejestrowania przeniesienia określone w ust. 1 niniejszego artykułu lub w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 32, nie zostały spełnione, Urząd powiadamia zgłaszającego o stwierdzonych brakach. Jeżeli nie usunięto braków w terminie w wyznaczonym przez Urząd, Urząd odrzuca wniosek o rejestrację przeniesienia.
5. Możliwe jest złożenie jednego wniosku o rejestrację przeniesienia dla dwóch zarejestrowanych unijnych wzorów przemysłowych lub większej ich liczby, pod warunkiem że wpisany do rejestru właściciel oraz jego następca prawny są tożsami w przypadku każdego z tych zarejestrowanych unijnych wzorów przemysłowych.
6. Do momentu wpisania przeniesienia do rejestru następca prawny nie może powoływać się na prawa wynikające z rejestracji zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego.
7. W przypadku gdy zostały wyznaczone terminy, których należy przestrzegać w kontaktach z Urzędem, następca prawny może składać odpowiednie oświadczenia do Urzędu po otrzymaniu przez Urząd wniosku o rejestrację przeniesienia.
8. Wszystkie dokumenty, o których na podstawie art. 85 należy zawiadomić właściciela zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, kieruje się do osoby wpisanej do rejestru jako właściciel.

Artykuł 32

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących przeniesienia

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:

- a) szczegółowe elementy, jakie ma zawierać wniosek o rejestrację przeniesienia, o którym mowa w art. 31 ust. 3;
- b) rodzaj dokumentacji niezbędnej do potwierdzenia dokonania przeniesienia, o której mowa w art. 31 ust. 3, z uwzględnieniem uzgodnień poczynionych przez wpisanego do rejestru właściciela i następcę prawnego.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 159 ust. 2.

Artykuł 33

Prawa rzeczowe z zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego

1. Zarejestrowany unijny wzór przemysłowy może zostać zastawiony i może stanowić przedmiot praw rzeczowych.
2. Na wniosek jednej ze stron prawa, o których mowa w ust. 1 są wpisywane do rejestru i publikowane.

Artykuł 34

Postępowanie egzekucyjne

1. Zarejestrowany unijny wzór przemysłowy może być przedmiotem egzekucji.

2. W zakresie procedury wszczęcia egzekucji w odniesieniu do zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego wyłączna właściwość należy do sądów i organów państwa członkowskiego ustalonych zgodnie z art. 30.
3. Na wniosek jednej ze stron wszczęcie egzekucji jest wpisywane do rejestru i publikowane.

Artykuł 35

Postępowanie upadłościowe

1. Jedynym postępowaniem upadłościowym, jakim może zostać objęty unijny wzór przemysłowy, jest postępowanie wszczęte w państwie członkowskim, na którego terytorium dłużnik posiada główne centrum podstawowych interesów.
2. W przypadku zakładów ubezpieczeń zdefiniowanych w art. 13 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE¹² oraz instytucji kredytowych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013¹³ głównym centrum podstawowych interesów, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest państwo członkowskie, w którym zakład lub instytucja uzyskały zezwolenie.
3. W przypadku współwłasności unijnego wzoru przemysłowego ust. 1 stosuje się do udziału współwłaściciela.

¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

4. W przypadku gdy unijny wzór przemysłowy objęty jest postępowaniem upadłościowym, na wniosek właściwego organu krajowego dokonuje się odpowiedniego wpisu do rejestru i publikuje się ten wpis.

Artykuł 36

Udzielanie licencji

1. Unijny wzór przemysłowy może być przedmiotem licencji na terytorium całej Unii lub jej części. Licencja może być wyłączna lub niewyłączna.
2. Właściciel może powoływać się na prawa z unijnego wzoru przemysłowego przeciwko licencjobiorcy, który narusza postanowienie umowy licencyjnej w odniesieniu do:
 - a) okresu obowiązywania licencji;
 - b) formy, w jakiej wzór przemysłowy może być używany;
 - c) zakresu produktów, na który licencja jest udzielona;
 - d) jakości produktów wytwarzanych przez licencjobiorcę na podstawie licencji.
3. Jeżeli umowa licencyjna nie stanowi inaczej, licencjobiorca może wszcząć postępowanie o naruszenie unijnego wzoru przemysłowego wyłącznie za zgodą właściciela tego wzoru przemysłowego. Właściciel licencji wyłącznej może jednak wszcząć takie postępowanie, jeżeli właściciel unijnego wzoru przemysłowego, po otrzymaniu oficjalnego wezwania, nie zdecyduje się na wszczęcie postępowania o naruszenie we właściwym terminie.
4. Licencjobiorca, w celu uzyskania odszkodowania za poniesioną szkodę, ma prawo przystąpić do postępowania o naruszenie wszczętego przez właściciela unijnego wzoru przemysłowego.

Artykuł 37

Procedura dokonywania wpisu licencji i innych praw do rejestru

1. Art. 31 ust. 3, przepisy przyjęte na podstawie art. 32 oraz przepis art. 31 ust. 5 stosuje się odpowiednio do rejestracji prawa rzeczowego lub przeniesienia prawa rzeczowego, o którym mowa w art. 33, postępowania egzekucyjnego, o którym mowa w art. 34, objęcia postępowaniem upadłościowym, o którym mowa w art. 35, a także rejestracji licencji lub przeniesienia licencji, o których mowa w art. 36. Wymogu dotyczącego dokumentów należycie potwierdzających dokonanie przeniesienia określonego w art. 31 ust. 3 nie stosuje się jednak, jeżeli wniosek składa właściciel unijnego wzoru przemysłowego.
2. Wniosku o zarejestrowanie praw, o których mowa w ust. 1, nie można uznać za wniesiony do momentu uiszczenia wymaganej opłaty.
3. Wniosek o zarejestrowanie licencji może zawierać wniosek o wpis takiej licencji do rejestru jako licencji należącej do co najmniej jednej z poniższych kategorii:
 - a) licencje wyłączne;
 - b) sublicencje – w przypadku gdy taka sublicencja została udzielona przez licencjobiorcę, którego licencja jest wpisana do rejestru;
 - c) licencje ograniczone do określonego asortymentu produktów;

- d) licencje ograniczone do części Unii;
- e) licencje czasowe.

W przypadku wniosku o wpis licencji do rejestru jako licencji, o której mowa w akapicie pierwszym lit. c), d) lub e), we wniosku o rejestrację wskazuje się określony asortyment produktów, część Unii lub okres, w odniesieniu do których udzielona jest licencja.

4. W przypadku gdy warunki dotyczące rejestracji licencji i innych praw określonych w niniejszym rozporządzeniu nie zostały spełnione, Urząd powiadamia wnioskodawcę o stwierdzonych brakach. Jeżeli nie usunięto braków w terminie wyznaczonym przez Urząd, Urząd odrzuca wniosek o zarejestrowanie.

Artykuł 38

Skutki prawne wobec stron trzecich

1. Czynności prawne dotyczące unijnego wzoru przemysłowego, o których mowa w art. 31, 33 i 36, wywołują skutki prawne wobec stron trzecich we wszystkich państwach członkowskich dopiero po wpisaniu ich do rejestru. Niemniej jednak przed dokonaniem wpisu czynność taka wywołuje skutek prawny wobec stron trzecich, które nabyły prawa do zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego po dacie tej czynności, ale które wiedziały o tej czynności w momencie nabycia praw.

2. Ust. 1 nie stosuje się do osoby, która nabywa zarejestrowany unijny wzór przemysłowy lub prawo dotyczące zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego w wyniku przeniesienia całości przedsiębiorstwa lub w ramach innej sukcesji pod tytułem ogólnym.
3. Skutki prawne czynności prawnych, o których mowa w art. 34, wobec stron trzecich reguluje prawo państwa członkowskiego ustalonego zgodnie z art. 30.
4. Skutki prawne postępowania upadłościowego lub podobnego postępowania wobec stron trzecich reguluje prawo państwa członkowskiego, w którym takie postępowanie zostało wszczęte jako pierwsze w rozumieniu prawa krajowego lub konwencji mających zastosowanie w tej dziedzinie.

Artykuł 39

Procedura wykreślenia lub zmiany rejestracji licencji i innych praw

1. Rejestracja dokonana na podstawie art. 37 ust. 1 zostaje wykreślona lub zmieniona na wniosek jednej z zainteresowanych stron.
2. Wniosek o wykreślenie lub zmianę rejestracji zawiera numer rejestracji zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego lub, w przypadku rejestracji zbiorowej, numer każdego wzoru przemysłowego oraz szczegółowe informacje na temat prawa, którego dotyczy wniosek o wykreślenie lub zmianę rejestracji.

3. Do wniosku o wykreślenie lub zmianę rejestracji dołącza się dokumenty wykazujące, że zarejestrowane prawo wygasło lub że licencjobiorca lub właściciel innego prawa zgadzają się na wykreślenie lub zmianę rejestracji.
4. W przypadku gdy wymogi dotyczące wykreślenia lub zmiany rejestracji nie są spełnione, Urząd powiadamia wnioskodawcę o stwierdzonych brakach. Jeżeli nie usunięto braków w terminie wyznaczonym przez Urząd, Urząd odrzuca wniosek o wykreślenie lub zmianę rejestracji.

Artykuł 40

Zgłoszenie unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji jako przedmiotu własności

Art. 30–39 stosuje się do zgłoszeń unijnych wzorów przemysłowych do rejestracji. W przypadku gdy skutek jednego z tych przepisów jest uwarunkowany wpisem do rejestru, formalności tej dopełnia się poprzez wpisanie do rejestru zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego.

TYTUŁ IV
ZGŁOSZENIE ZAREJESTROWANEGO
UNIJNEGO WZORU PRZEMYSŁOWEGO

SEKCJA 1

DOKONYWANIE ZGŁOSZEŃ ORAZ WARUNKI DOTYCZĄCE ZGŁOSZENIA

Artykuł 41

Dokonywanie zgłoszeń

1. Zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji dokonuje się w Urzędzie.
2. Urząd niezwłocznie wydaje zgłaszającemu potwierdzenie zawierające co najmniej: numer akt, przedstawienie wzoru przemysłowego, opis lub inne określenie wzoru przemysłowego, informacje o rodzaju i liczbie złożonych dokumentów oraz datę ich otrzymania. W przypadku zgłoszenia zbiorowego w potwierdzeniu Urząd wskazuje pierwszy wzór przemysłowy oraz liczbę zgłoszonych wzorów przemysłowych.

Artykuł 42

Warunki, jakie muszą spełniać zgłoszenia

1. Zgłoszenie unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji musi zawierać:
 - a) wniosek o rejestrację;

- b) informacje identyfikujące zgłaszającego;
 - c) dostatecznie wyraźne przedstawienie wzoru przemysłowego, które pozwala na ustalenie przedmiotu, w odniesieniu do którego wystąpiono o ochronę.
2. Ponadto zgłoszenie zawiera wskazanie produktów, w których wzór przemysłowy ma być zawarty lub zastosowany.
3. Dodatkowo zgłoszenie może zawierać:
- a) opis wyjaśniający przedstawienie wzoru przemysłowego;
 - b) wniosek o odroczenie publikacji rejestracji zgodnie z art. 62;
 - c) dane pełnomocnika, jeżeli zgłaszający takiego wyznaczył;
 - d) klasyfikację produktów, w których wzór przemysłowy ma być zawarty lub zastosowany, według klas i podklas z przewidzianych w klasyfikacji lokarneńskiej ustanowionej Porozumieniem z Locarno ustanawiającym międzynarodową klasyfikację wzorów przemysłowych podpisanym w Locarno w dniu 8 października 1968 r., w wersji ze zmianami i obowiązującej w dniu dokonania zgłoszenia;
 - e) wymienienie twórcy lub zespołu twórców lub oświadczenie – na odpowiedzialność zgłaszającego – że twórca lub zespół twórców zrezygnowali z prawa do ich wymienienia.

4. Zgłoszenie podlega opłacie za zgłoszenie. W przypadku gdy złożono wniosek o odroczenie, o którym mowa w ust. 3 lit. b), podlega on dodatkowej opłacie za odroczenie publikacji.
5. Oprócz wymogów, o których mowa w ust. 1–4, zgłoszenie unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji musi spełniać wymogi formalne określone w niniejszym rozporządzeniu i w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia. W zakresie, w jakim wymogi te odnoszą się do przedstawienia wzoru przemysłowego, o którym mowa w ust. 1 lit. c), oraz sposobu przedstawienia dyrektor wykonawczy określa sposób numerowania poszczególnych widoków w przypadku przedstawienia w formie statycznej, jak również określa formaty i rozmiar pliku elektronicznego oraz wszelkie inne stosowne specyfikacje techniczne. Jeżeli wymogi te przewidują identyfikację przedmiotu, w odniesieniu do którego nie wystąpiono o ochronę, za pomocą określonych rodzajów wizualnych dysklamacji lub zgłaszanie określonych rodzajów widoków, dyrektor wykonawczy może określić, że dozwolone są dodatkowe rodzaje wizualnych dysklamacji i określone rodzaje widoków.
6. Informacje, o których mowa w ust. 2 i w ust. 3 lit. a) i d) nie naruszają ochrony wzoru przemysłowego jako takiego.

Artykuł 43

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących zgłoszenia

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać zgłoszenie unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 159 ust. 2.

Artykuł 44

Zgłoszenia zbiorowe

1. Można ująć maksymalnie 50 wzorów przemysłowych w jednym zbiorowym zgłoszeniu unijnych wzorów przemysłowych do rejestracji. Każdy wzór przemysłowy zawarty w zgłoszeniu zbiorowym jest numerowany przez Urząd zgodnie z systemem ustalonym przez dyrektora wykonawczego Urzędu.
2. Oprócz opłat, o których mowa w art. 42 ust. 4, zgłoszenie zbiorowe podlega opłacie za zgłoszenie w odniesieniu do każdego dodatkowego wzoru przemysłowego objętego zgłoszeniem zbiorowym oraz, w przypadku gdy zgłoszenie zawiera wnioski o odroczenie publikacji, opłacie za odroczenie publikacji w odniesieniu do każdego wzoru przemysłowego objętego zgłoszeniem zbiorowym, w stosunku do którego wniesiono o odroczenie.
3. Zgłoszenie zbiorowe musi spełniać wymogi formalne dotyczące przedstawienia ustanowione w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 45.

4. Każdy z wzorów przemysłowych zawartych w zgłoszeniu zbiorowym lub rejestracji opartej na takim zgłoszeniu może być rozpatrywany niezależnie od pozostałych wzorów przemysłowych. Taki wzór przemysłowy może, niezależnie od pozostałych wzorów przemysłowych, stanowić podstawę wykonywania wynikających z niego praw lub być przedmiotem licencji, prawa rzeczowego, postępowania egzekucyjnego lub postępowania upadłościowego, zrzeczenia się, przedłużenia lub przeniesienia, odroczenia publikacji lub stwierdzenia nieważności.

Artykuł 45

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących zgłoszeń zbiorowych

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać zgłoszenie zbiorowe. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 159 ust. 2.

Artykuł 46

Data dokonania zgłoszenia

Za datę dokonania zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji uznaje się dzień, w którym zgłaszający złożył w Urzędzie dokumenty zawierające informacje o których mowa w art. 42 ust. 1, pod warunkiem że w terminie jednego miesiąca od dnia złożenia tych dokumentów zostały uiszczone opłaty za zgłoszenie, o których mowa w art. 42 ust. 4 i art. 44 ust. 2.

Artykuł 47

Równoważność zgłoszenia unijnego i zgłoszenia krajowego

Zgłoszenie unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji, któremu nadano datę dokonania zgłoszenia, jest w państwach członkowskich równoważne z prawidłowym zgłoszeniem krajowym, wraz, w stosownych przypadkach, z pierwszeństwem zastrzeżanym dla zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego.

Artykuł 48

Klasyfikacja i wskazania produktów

1. Produkty, w których unijny wzór przemysłowy ma być zawarty lub zastosowany, klasyfikuje się zgodnie z klasyfikacją lokarneńską, w wersji ze zmianami i obowiązującej w dniu dokonania zgłoszenia.
2. Wskazanie produktu, o którym mowa w art. 42 ust. 2, jasno i precyzyjnie określa charakter produktów i umożliwia zaklasyfikowanie każdego produktu wyłącznie do jednej klasy i podklasy z klasyfikacji lokarneńskiej, w miarę możliwości z wykorzystaniem zharmonizowanej bazy danych wskazań produktów udostępnionej przez Urząd. Wskazanie produktu musi odpowiadać przedstawieniu wzoru przemysłowego.
3. Produkty grupuje się według klas z klasyfikacji lokarneńskiej, przy czym każda grupa jest poprzedzona numerem klasy, do której ta grupa produktów należy, oraz przedstawiona zgodnie z porządkiem klas i podklas tej klasyfikacji.

4. Jeżeli zgłaszający używa wskazań produktów, które nie są ujęte w bazie danych, o której mowa w ust. 2, lub które nie są zgodne z przedstawieniem wzoru przemysłowego, Urząd może zaproponować wskazania produktów z tej bazy danych. Jeżeli zgłaszający nie udzieli odpowiedzi w terminie określonym przez Urząd, Urząd może przystąpić do badania w oparciu o zaproponowane wskazania produktu.

SEKCJA 2

PIERWSZEŃSTWO

Artykuł 49

Prawo pierwszeństwa

1. Osoba, która prawidłowo dokonała zgłoszenia w celu uzyskania prawa do wzoru przemysłowego lub zgłoszenia wzoru użytkowego w jednym z państw stron konwencji paryskiej lub Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu lub w odniesieniu do jednego z tych państw stron, lub następcy prawni takiej osoby korzystają, do celów dokonania zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji w odniesieniu do tego samego wzoru przemysłowego lub wzoru użytkowego, z prawa pierwszeństwa w okresie sześciu miesięcy od dnia dokonania pierwszego zgłoszenia.
2. Każde zgłoszenie, które na podstawie prawa krajowego państwa, w którym zostało dokonane, lub na podstawie dwustronnych lub wielostronnych umów jest wystarczające do określenia daty jego dokonania, niezależnie od dalszego losu tego zgłoszenia, powoduje powstanie prawa pierwszeństwa.

3. Późniejsze zgłoszenie wzoru przemysłowego, który był przedmiotem wcześniejszego pierwszego zgłoszenia i którego dokonuje się w tym samym państwie lub w odniesieniu do tego samego państwa, uważa się za pierwsze zgłoszenie do celów określenia pierwszeństwa, pod warunkiem że w dniu dokonania późniejszego zgłoszenia wcześniejsze zgłoszenie zostało wycofane, zaniechane lub odrzucone bez udostępnienia go publicznie do wglądu i bez pozostawiania jakichkolwiek praw i nie stanowiło podstawy do zastrzeżenia prawa pierwszeństwa. Wcześniejsze zgłoszenie nie stanowi w związku z tym podstawy do zastrzeżenia prawa pierwszeństwa.
4. Jeżeli pierwszego zgłoszenia dokonano w państwie, które nie jest stroną konwencji paryskiej ani Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, ust. 1–3 stosuje się tylko w takim zakresie, w jakim to państwo, zgodnie z opublikowanymi danymi, przyznaje, na podstawie pierwszego zgłoszenia dokonanego w Urzędzie i spełniającego warunki równoważne warunkom określonym w niniejszym rozporządzeniu, prawo pierwszeństwa o równoważnym skutku. Dyrektor wykonawczy w razie potrzeby zwraca się do Komisji o rozważenie możliwości zbadania, czy państwo to przyznaje takie traktowanie na zasadzie wzajemności. Jeżeli Komisja stwierdzi, że przyznane jest traktowanie na zasadzie wzajemności, publikuje odpowiednią informację w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5. Prawo pierwszeństwa, o którym mowa w ust. 4, stosuje się od dnia opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* informacji stwierdzającej przyznanie traktowania na zasadzie wzajemności, chyba że w informacji podana jest wcześniejsza data rozpoczęcia jego stosowania. Jego stosowanie ustaje z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* informacji Komisji wskazującej, że traktowanie na zasadzie wzajemności nie jest już przyznawane, chyba że w informacji podana jest wcześniejsza data ustania jego stosowania.
6. Informacje, o których mowa w ust. 4 i 5, publikuje się także w Dzienniku Urzędowym Urzędu.

Artykuł 50

Zastrzeżenie pierwszeństwa

1. Zgłaszający unijny wzór przemysłowy do rejestracji zamierzający skorzystać z pierwszeństwa z tytułu wcześniejszego zgłoszenia składa oświadczenie o pierwszeństwie razem ze zgłoszeniem lub w terminie dwóch miesięcy od dnia dokonania zgłoszenia. Takie oświadczenie o pierwszeństwie zawiera datę wcześniejszego zgłoszenia i nazwę państwa, w którym go dokonano. Numer akt wcześniejszego zgłoszenia oraz dokumentację na poparcie zastrzeżenia pierwszeństwa składa się w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia oświadczenia o pierwszeństwie.

2. Dyrektor wykonawczy może postanowić, że dokumentacja, która ma zostać przedstawiona przez zgłaszającego na poparcie zastrzeżenia pierwszeństwa, może zawierać mniej informacji niż dokumentacja wymagana na mocy aktów wykonawczych przyjętych na podstawie art. 51, z zastrzeżeniem przestrzegania zasady równego traktowania zgłaszających i pod warunkiem że wymagana informacja jest dostępna dla Urzędu z innych źródeł.

Artykuł 51

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących zastrzeżenia pierwszeństwa

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające rodzaj dokumentacji, jaką należy złożyć w celu zastrzeżenia pierwszeństwa z tytułu wcześniejszego zgłoszenia zgodnie z art. 50 ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 159 ust. 2.

Artykuł 52

Skutek prawa pierwszeństwa

Skutkiem prawa pierwszeństwa jest uznanie daty pierwszeństwa za datę dokonania zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji do celów art. 6, 7, 8 i 24, art. 27 ust. 1 lit. d), e) i f) oraz art. 62 ust. 1.

Artykuł 53

Pierwszeństwo z wystawienia

1. Jeżeli zgłaszający unijny wzór przemysłowy do rejestracji ujawnił produkty, w których wzór przemysłowy jest zawarty lub zastosowany, podczas oficjalnej lub oficjalnie uznanej wystawy międzynarodowej objętej zakresem Konwencji o wystawach międzynarodowych podpisanej w Paryżu w dniu 22 listopada 1928 r. z i ostatnio zmienionej w dniu 30 listopada 1972 r., może on, pod warunkiem dokonania zgłoszenia w terminie sześciu miesięcy od dnia pierwszego ujawnienia takich produktów, zastrzec prawo pierwszeństwa od tej daty.
2. Zgłaszający, który chce zastrzec prawo pierwszeństwa na podstawie ust. 1, składa oświadczenie o pierwszeństwie wraz ze zgłoszeniem lub w terminie dwóch miesięcy od daty dokonania zgłoszenia. W terminie trzech miesięcy od złożenia oświadczenia o pierwszeństwie zgłaszający przedstawia dowody, że produkty, w których wzór przemysłowy jest zawarty lub zastosowany, zostały ujawnione w rozumieniu ust. 1.
3. Pierwszeństwo z wystawienia przyznane w państwie członkowskim lub w państwie trzecim nie powoduje przedłużenia okresu pierwszeństwa ustanowionego w art. 49.

Artykuł 54

Przyznanie uprawnień wykonawczych

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające rodzaj i szczegóły dowodów, jakie należy przedstawić w celu zastrzeżenia pierwszeństwa z wystawienia zgodnie z art. 53 ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 159 ust. 2.

TYTUŁ V
PROCEDURA REJESTRACJI,
PRZEDŁUŻENIE I ZMIANA

Artykuł 55

Badanie wymogów formalnych zgłoszenia

1. Urząd bada, czy zgłoszenie unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji spełnia wymogi dotyczące nadania daty dokonania zgłoszenia określone w art. 46.
2. Urząd bada, czy:
 - a) zgłoszenie unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji spełnia wymogi, o których mowa w art. 42 ust. 2, 3 i 5 oraz, w przypadku zgłoszenia zbiorowego, w art. 44 ust. 1 i 3;
 - b) w stosownych przypadkach została uiszczona w wyznaczonym terminie dodatkowa opłata za odroczenie publikacji na podstawie art. 42 ust. 4;
 - c) w stosownych przypadkach została uiszczona w wyznaczonym terminie dodatkowa opłata za odroczenie publikacji w odniesieniu do każdego wzoru przemysłowego objętego zgłoszeniem zbiorowym na podstawie art. 44 ust. 2.

3. W przypadku gdy zgłoszenie unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji nie spełnia wymogów określonych w ust. 1 lub 2, Urząd wzywa zgłaszającego do usunięcia braków lub uregulowania zaległej płatności w terminie dwóch miesięcy od otrzymania tego wezwania.
4. Jeżeli zgłaszający nie zastosuje się do wezwania Urzędu, o którym mowa w ust. 3, do spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 1, zgłoszenie nie jest rozpatrywane jako zgłoszenie unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji. Jeżeli zgłaszający zastosuje się do wezwania w odniesieniu do tych wymogów, za datę dokonania zgłoszenia Urząd uznaje dzień, w którym usunięto braki lub uregulowano zaległą płatność.
5. Jeżeli zgłaszający nie zastosuje się do wezwania Urzędu, o którym to wezwaniu mowa w ust. 3, do spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b), Urząd odrzuca zgłoszenie.
6. Jeżeli zgłaszający nie zastosuje się do wezwania Urzędu, o którym mowa w ust. 3, do spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2 lit. c), zgłoszenie zostaje odrzucone w odniesieniu do dodatkowych wzorów przemysłowych, chyba że jest jasne, które wzory przemysłowe mają być objęte uiszczoną opłatą. W przypadku braku innych kryteriów pozwalających określić, które wzory przemysłowe mają być objęte uiszczoną opłatą, Urząd rozpatruje wzory przemysłowe według kolejności numerycznej, w jakiej są one zawarte w zgłoszeniu zbiorowym. Zgłoszenie zostaje odrzucone w odniesieniu do wzorów przemysłowych, za które dodatkowa opłata za odroczenie publikacji nie została uiszczona lub nie została uiszczona w całości.
7. Niespełnienie wymogów dotyczących zastrzeżenia pierwszeństwa powoduje utratę prawa pierwszeństwa dla zgłoszenia.

Artykuł 56

Podstawy odmowy rejestracji

1. Jeżeli podczas badania prowadzonego na podstawie art. 55 niniejszego rozporządzenia Urząd uzna, że wzór przemysłowy, o którego ochronę wystąpiono, nie odpowiada definicji określonej w art. 4 pkt 1 niniejszego rozporządzenia, że jest sprzeczny z porządkiem publicznym lub z dobrymi obyczajami lub że stanowi niewłaściwe użycie któregośkolwiek z elementów wymienionych w art. 6 ter konwencji paryskiej lub znaków, godeł i herbów innych niż te, o których mowa w art. 6 ter tej konwencji i które są przedmiotem szczególnego interesu publicznego w państwie członkowskim, a właściwe organy nie wyraziły zgody na rejestrację wzoru przemysłowego, powiadamia zgłaszającego, że wzór przemysłowy nie podlega rejestracji, określając podstawę odmowy rejestracji.
2. W powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, Urząd wyznacza okres, w którym zgłaszający może przedłożyć uwagi, wycofać zgłoszenie lub zakwestionowane widoki lub złożyć zmienione przedstawienie wzoru przemysłowego, które różni się wyłącznie nieistotnymi szczegółami od pierwotnie złożonego przedstawienia.
3. W przypadku gdy zgłaszający nie usunie podstaw odmowy rejestracji, Urząd odrzuca zgłoszenie. Jeżeli podstawy te dotyczą jedynie niektórych wzorów przemysłowych zawartych w zgłoszeniu zbiorowym, Urząd odmawia rejestracji wyłącznie w odniesieniu do tych wzorów przemysłowych.

Artykuł 57

Wycofanie i zmiana wniosku

1. Zgłaszający może w każdej chwili wycofać zgłoszenie unijnego wzoru przemysłowego lub, w przypadku zgłoszenia zbiorowego, wycofać niektóre z wzorów przemysłowych zawartych w zgłoszeniu.
2. Zgłaszający może w każdej chwili zmienić przedstawienie zgłoszonego unijnego wzoru przemysłowego w zakresie nieistotnych szczegółów.

Artykuł 58

Przekazanie uprawnień dotyczących zmiany zgłoszenia

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 160 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia szczegółów procedury dokonywania zmiany zgłoszenia, o której mowa w art. 57 ust. 2.

Artykuł 59

Rejestracja

1. Jeżeli spełnione zostały wymogi dotyczące zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji i zgłoszenie nie zostało odrzucone na podstawie art. 56, Urząd dokonuje wpisu wzoru przemysłowego zawartego w zgłoszeniu oraz danych, o których mowa w art. 104 ust. 2, do rejestru.

2. Jeżeli zgłoszenie zawiera wniosek o odroczenie publikacji na podstawie art. 62, wskazanie takiego wniosku wraz z datą upływu okresu odroczenia także wpisuje się do rejestru.
3. Rejestracja opatrzona jest datą dokonania zgłoszenia, o której mowa w art. 46.
4. Opłaty, które należy uiścić na podstawie art. 42 ust. 4 i art. 44 ust. 2, nie podlegają zwrotowi, nawet jeżeli zgłoszony wzór przemysłowy nie zostanie zarejestrowany.

Artykuł 60

Publikacja

W momencie rejestracji Urząd publikuje zarejestrowany unijny wzór przemysłowy w Biuletynie Wzorów Przemysłowych Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 107 ust. 1 lit. a).

Artykuł 61

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących publikacji

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać publikacja, o której mowa w art. 60. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 159 ust. 2.

Artykuł 62
Odroczenie publikacji

1. Zgłaszający unijny przemysłowy wzór do rejestracji może w momencie dokonania zgłoszenia złożyć wniosek o odroczenie publikacji zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego na okres do 30 miesięcy, licząc od daty dokonania zgłoszenia lub, jeżeli zastrzeżono pierwszeństwo, od daty pierwszeństwa.
2. Jeżeli złożono wniosek, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zarejestrowany unijny wzór przemysłowy zostaje zarejestrowany, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 59, jednak ani przedstawienie wzoru przemysłowego, ani jakiegokolwiek aktu dotyczące zgłoszenia nie są udostępniane do wglądu publicznego, z zastrzeżeniem art. 109 ust. 2.
3. Urząd publikuje w Biuletynie Wzorów Przemysłowych Unii Europejskiej wskazanie wniosku, o którym mowa w ust. 1. Wskazaniu towarzyszą informacje identyfikujące właściciela prawa do zarejestrowanego wzoru przemysłowego, w stosownym przypadku imię i nazwisko lub nazwa pełnomocnika, data dokonania zgłoszenia i rejestracji wzoru przemysłowego oraz numer akt zgłoszenia. Nie publikuje się ani przedstawienia wzoru przemysłowego, ani żadnych danych umożliwiających identyfikację jego postaci.
4. Wraz z upływem okresu odroczenia lub w dowolnym wcześniejszym terminie na wniosek właściciela prawa Urząd udostępnia publicznie do wglądu wszelkie wpisy w rejestrze i akta dotyczące zgłoszenia i publikuje zarejestrowany unijny wzór przemysłowy w Biuletynie Wzorów Przemysłowych Unii Europejskiej.

5. Właściciel prawa może uniemożliwić publikację zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, występując w tym celu z wnioskiem o zrzeczenie się unijnego wzoru przemysłowego zgodnie z art. 71 najpóźniej trzy miesiące przed upływem okresu odroczenia. Wszelkie wnioski o wpisanie zrzeczenia się do rejestru, które nie spełniają wymogów określonych w art. 71 i aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 72 lub które zostały złożone po upływie terminu trzech miesięcy, o którym mowa w niniejszym ustępie, są odrzucane.
6. W przypadku rejestracji na podstawie zgłoszenia zbiorowego, zgodnie z art. 44, właściciel, występując z wnioskiem o wcześniejszą publikację, o której mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, lub z wnioskiem o zrzeczenie się, o którym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, wyraźnie wskazuje, które z wzorów przemysłowych zawartych w zgłoszeniu mają być opublikowane wcześniej lub stanowić przedmiot zrzeczenia się oraz w przypadku których wzorów przemysłowych ma być podtrzymane odroczenie publikacji.
7. Jeżeli właściciel nie spełni wymogu określonego w ust. 6, Urząd wzywa go do usunięcia braku w wyznaczonym terminie, który w żadnym razie nie może przypadać po upływie 30-miesięcznego terminu odroczenia.
8. Nieusunięcie w wyznaczonym terminie braku, o którym mowa w ust. 7, skutkuje uznaniem wniosku o wcześniejszą publikację za niezłożony lub odrzuceniem wniosku o zrzeczenie się.

9. Wszczęcie postępowania na podstawie zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego przed upływem okresu odroczenia publikacji jest możliwe tylko wtedy, gdy informacje zawarte w rejestrze i w aktach dotyczących zgłoszenia zostały przekazane osobie, przeciwko której wytoczono powództwo.

Artykuł 63

Publikacja po okresie odroczenia

Wraz z upływem okresu odroczenia, o którym mowa w art. 62, lub, w przypadku wniosku o wcześniejszą publikację, Urząd tak szybko jak to technicznie możliwe:

- a) publikuje zarejestrowany unijny wzór przemysłowy w Biuletynie Wzorów Przemysłowych Unii Europejskiej ze szczegółowymi elementami wymaganymi na podstawie przepisów przyjętych na podstawie art. 61, wraz ze wskazaniem faktu, że zgłoszenie zawierało wniosek o odroczenie publikacji na podstawie art. 62;
- b) udostępnia do wglądu publicznego wszelkie akta dotyczące wzoru przemysłowego;
- c) udostępnia do wglądu publicznego wszystkie wpisy w rejestrze, w tym wpisy nieudostępnione do wglądu na podstawie art. 109 ust. 5.

Artykuł 64
Świadectwa rejestracji

Po publikacji zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego Urząd wydaje właścicielowi świadectwo rejestracji. Urząd zapewnia poświadczone lub niepoświadczone kopie tego świadectwa na wniosek. Świadectwa i kopie wydawane są za pomocą środków elektronicznych.

Artykuł 65
Przyznanie uprawnień wykonawczych

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać świadectwo rejestracji, o którym mowa w art. 64, oraz określające formę tego świadectwa. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 159 ust. 2.

Artykuł 66
Przedłużenie

1. Rejestrację unijnego wzoru przemysłowego przedłuża się na wniosek właściciela prawa do zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego lub każdej innej osoby wyraźnie przez niego upoważnionej do złożenia wniosku o przedłużenie, pod warunkiem uiszczenia opłat za przedłużenie.
2. Urząd informuje właściciela prawa do zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego oraz każdą inną osobę posiadającą wpisane do rejestru prawo w odniesieniu do danego unijnego wzoru przemysłowego o wygaśnięciu rejestracji co najmniej sześć miesięcy przed datą tego wygaśnięcia. Urząd nie ponosi odpowiedzialności za niepodanie takiej informacji, a fakt niepodania takiej informacji nie ma wpływu na wygaśnięcie rejestracji.

3. Wniosek o przedłużenie składa się w okresie sześciu miesięcy poprzedzających wygaśnięcie rejestracji. W tym okresie należy również uiścić opłatę za przedłużenie.

W przypadku niedotrzymania tego terminu można złożyć wniosek i uiścić opłatę w okresie kolejnych sześciu miesięcy następujących po wygaśnięciu rejestracji, pod warunkiem że w tym kolejnym okresie uiszczona zostanie dodatkowa opłata za opóźnione uiszczenie opłaty za przedłużenie lub opóźnione złożenie wniosku o przedłużenie.

4. Wniosek o przedłużenie, o którym mowa w ust. 1, musi zawierać:
- a) imię i nazwisko lub nazwę osoby wnoszącej o przedłużenie;
 - b) numer rejestracji unijnego wzoru przemysłowego, którego dotyczy wniosek o przedłużenie;
 - c) w przypadku rejestracji na podstawie zgłoszenia zbiorowego – wskazanie wzorów przemysłowych objętych wnioskiem o przedłużenie.

Jeżeli uiszczono opłaty za przedłużenie, uznaje się, że płatność stanowi wniosek o przedłużenie, pod warunkiem wskazania w niej wszelkich niezbędnych informacji pozwalających stwierdzić cel tej płatności.

5. W przypadku rejestracji na podstawie zgłoszenia zbiorowego zgodnie z art. 44, gdy uiszczone opłaty nie są wystarczające do pokrycia wszystkich wzorów przemysłowych objętych wnioskiem o przedłużenie, rejestrację przedłuża się w odniesieniu do tych wzorów przemysłowych, których pokrycie jest wyraźnie przewidziane w uiszczonej opłacie. W przypadku braku innych kryteriów pozwalających określić, które wzory przemysłowe mają być objęte uiszczoną opłatą, Urząd rozpatruje wzory przemysłowe według kolejności numerycznej, w jakiej są one zawarte w zgłoszeniu zbiorowym.
6. Przedłużenie staje się skuteczne od dnia następującego po dniu, w którym wygasa istniejąca rejestracja. Przedłużenie wpisuje się do rejestru.
7. W przypadku gdy wniosek o przedłużenie został wniesiony w terminach przewidzianych w ust. 3, ale nie zostały spełnione inne warunki dotyczące przedłużenia przewidziane w niniejszym artykule, Urząd informuje zgłaszającego o stwierdzonych brakach.
8. W przypadku gdy wniosek o przedłużenie nie został wniesiony albo wniesiono go po upływie terminu przewidzianego w ust. 3, lub gdy nie uiszczono opłat lub uiszczono je dopiero po upływie przedmiotowego terminu, lub gdy nie usunięto w tym terminie braków, o których mowa w ust. 7, Urząd stwierdza, że rejestracja wygasła, i powiadamia o tym właściciela unijnego wzoru przemysłowego. Urząd wykreśla wzór przemysłowy z rejestru, kiedy stwierdzenie wygaśnięcia stanie się ostateczne. Wykreślenie staje się skuteczne od dnia następującego po dniu, w którym wygasa istniejąca rejestracja. W przypadku gdy opłaty za przedłużenie zostały uiszczone, ale rejestracja nie została przedłużona, opłaty są zwracane.

9. Można złożyć jeden wniosek o przedłużenie dwóch wzorów przemysłowych lub większej ich liczby, pod warunkiem że w przypadku wszystkich wzorów przemysłowych objętych wnioskiem właściciel lub pełnomocnik jest tożsamy. Wymaganą opłatę za przedłużenie uiszcza się w odniesieniu do każdego wzoru przemysłowego objętego wnioskiem o przedłużenie.

Artykuł 67

Zmiana

1. Przedstawienie zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego nie może być zmienione w rejestrze w okresie rejestracji ani w trakcie jej przedłużenia, z wyjątkiem nieistotnych szczegółów.
2. Wniosek właściciela o zmianę zawiera przedstawienie zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego w jego zmienionej wersji.
3. Wniosku o zmianę nie można uznać za złożony do momentu uiszczenia wymaganej opłaty. Jeżeli opłata nie została uiszczona lub nie została uiszczona w całości, Urząd informuje o tym właściciela. Można złożyć jeden wniosek o zmianę tego samego elementu w dwóch rejestracjach lub większej ich liczbie, pod warunkiem że w przypadku wszystkich wzorów przemysłowych właściciel jest tożsamy. Wymaganą opłatę za zmianę uiszcza się w odniesieniu do każdej rejestracji mającej podlegać zmianie. Jeżeli wymogi dotyczące zmiany rejestracji określone w niniejszym artykule i aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 68 nie zostały spełnione, Urząd powiadamia właściciela o stwierdzonych brakach. Jeżeli nie usunięto braków w terminie wyznaczonym przez Urząd, Urząd odrzuca wniosek o zmianę.
4. Publikacja rejestracji zmiany zawiera przedstawienie zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego w jego zmienionej wersji.

Artykuł 68

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących zmiany

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać wniosek o zmianę, o którym mowa w art. 67 ust. 2. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 159 ust. 2.

Artykuł 69

Zmiana imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu

1. Właściciel zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego informuje Urząd o zmianie imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu właściciela, która nie jest konsekwencją przeniesienia lub zmiany własności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego.
2. W przypadku zmiany imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu w odniesieniu do dwóch lub większej liczby rejestracji tego samego właściciela można złożyć jeden wniosek.
3. Jeżeli wymogi dotyczące zmiany imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu określone w niniejszym artykule i aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 70 nie zostały spełnione, Urząd powiadamia właściciela zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego o stwierdzonych brakach. Jeżeli nie usunięto braków w terminie wyznaczonym przez Urząd, Urząd odrzuca wniosek.

4. Ust. 1, 2 i 3 stosuje się również do zmiany imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu pełnomocnika wpisanego do rejestru.
5. Urząd wpisuje dane, o których mowa w art. 104 ust. 3 lit. a) i b), do rejestru.
6. Ust. 1–4 stosuje się do zgłoszeń unijnych wzorów przemysłowych do rejestracji. Zmianę wprowadza się w prowadzonych przez Urząd aktach dotyczących zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego.

Artykuł 70

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących zmiany imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe elementy, jakie ma zawierać wniosek o zmianę imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu na podstawie art. 69 ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 159 ust. 2.

TYTUŁ VI

ZRZECZENIE SIĘ I NIEWAŻNOŚĆ ZAREJESTROWANEGO UNIJNEGO WZORU PRZEMYSŁOWEGO

Artykuł 71

Zrzeczenie się

1. Zrzeczenie się zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego jest zgłaszane na piśmie do Urzędu przez właściciela prawa. Staje się ono skuteczne z chwilą wpisu do rejestru.
2. Jeżeli zrzeczenie się dotyczy unijnego wzoru przemysłowego, który jest przedmiotem odroczonej publikacji, uznaje się, że od początku ten wzór przemysłowy nie powodował skutków, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.
3. Zrzeczenie się zostaje wpisane do rejestru wyłącznie za zgodą właściciela prawa wpisanego do rejestru. Jeżeli w rejestrze została zarejestrowana licencja, zrzeczenie się zostaje wpisane do rejestru tylko w przypadku, gdy właściciel zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego udowodni, że poinformował licencjobiorcę o swoim zamiarze zrzeczenia się. Wpisu zrzeczenia się dokonuje się po upływie trzech miesięcy od dnia, w którym właściciel wykaże przed Urzędem, że poinformował licencjobiorcę o swoim zamiarze zrzeczenia się, lub przed upływem tego terminu, jeżeli właściciel udowodni, że licencjobiorca wyraził zgodę.

4. Jeżeli wszczęto postępowanie przed właściwym sądem lub organem na podstawie art. 15 w związku z uprawnieniem do zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, Urząd nie dokonuje wpisu zrzeczenia się do rejestru bez zgody powoda lub osoby, na żądanie której wszczęto postępowanie przed właściwym organem.
5. Jeżeli wymogi dotyczące zrzeczenia się określone w niniejszym artykule i aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 72 nie zostały spełnione, Urząd powiadamia właściciela prawa, który złożył oświadczenie o zrzeczeniu się o stwierdzonych brakach. Jeżeli nie usunięto braków w terminie wyznaczonym przez Urząd, Urząd nie dokonuje wpisu zrzeczenia się do rejestru.

Artykuł 72

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących zrzeczenia się

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:

- a) szczegółowe elementy, jakie ma zawierać oświadczenie o zrzeczeniu się na podstawie art. 71 ust. 1;
- b) rodzaj dokumentacji wymaganej do ustalenia zgody strony trzeciej na podstawie art. 71 ust. 3 i zgody powoda lub osoby, na żądanie której wszczęto postępowanie przed właściwym organem, na podstawie art. 71 ust. 4.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 159 ust. 2.

Artykuł 73

Wniosek o stwierdzenie nieważności

1. Z zastrzeżeniem art. 27 ust. 2–5 każda osoba fizyczna lub każda osoba prawna, jak również upoważniony organ publiczny mogą złożyć w Urzędzie wniosek o stwierdzenie nieważności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego.
2. Wniosek składa się w formie pisemnej wraz z uzasadnieniem. Wniosku nie można uznać za złożony do momentu uiszczenia opłaty za wniosek o stwierdzenie nieważności.
3. Wniosek o stwierdzenie nieważności jest niedopuszczalny, jeżeli wniosek odnoszący się do tego samego przedmiotu i podstawy nieważności oraz dotyczący tych samych stron został rozstrzygnięty co do istoty sprawy przez Urząd albo przez sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych, o którym mowa w art. 119, a decyzja Urzędu lub tego sądu jest ostateczna.

Artykuł 74

Badanie wniosku

1. Jeżeli Urząd uzna, że wniosek o stwierdzenie nieważności jest dopuszczalny, Urząd bada, czy podstawy nieważności, o których mowa w art. 27, stanowią przeszkodę w utrzymaniu zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego.

2. W trakcie rozpatrywania wniosku o stwierdzenie nieważności Urząd wzywa strony tak często, jak to konieczne, do składania uwag w terminie ustalonym przez Urząd odnośnie do komunikatów wydanych przez inne strony lub sam Urząd.
3. Na wniosek właściciela zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego zgłaszający wniosek o stwierdzenie nieważności, który powołuje się na wcześniejszy unijny lub krajowy znak towarowy jako oznaczenie odróżniające w rozumieniu art. 27 ust. 1 lit. e) niniejszego rozporządzenia, przedstawia dowód rzeczywistego używania takiego znaku zgodnie z art. 64 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) 2017/1001 i przepisami przyjętymi na podstawie art. 75 niniejszego rozporządzenia.
4. Informacja o decyzji Urzędu w sprawie wniosku o stwierdzenie nieważności zostaje wpisana do rejestru, po tym jak ta decyzja stanie się ostateczna.
5. Urząd może wezwać strony do zawarcia ugody.

Artykuł 75

Przekazanie uprawnień dotyczących stwierdzenia nieważności

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 160 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia szczegółów postępowania dotyczącego stwierdzenia nieważności unijnego wzoru przemysłowego, o którym mowa w art. 73 i 74, w tym możliwości rozpatrzenia wniosku o stwierdzenie nieważności w pierwszej kolejności, jeżeli właściciel zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego nie kwestionuje podstaw nieważności ani żądanego zadośćuczynienia.

Artykuł 76

Udział domniemanego sprawcy naruszenia w postępowaniu

1. W przypadku gdy został złożony wniosek o stwierdzenie nieważności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego i do momentu wydania przez Urząd ostatecznej decyzji, każda strona trzecia, która dowiedzie, że postępowanie w sprawie naruszenia tego samego wzoru przemysłowego zostało wszczęte przeciwko tej stronie trzeciej, może uczestniczyć w postępowaniu o stwierdzenie nieważności pod warunkiem złożenia wniosku w terminie trzech miesięcy od dnia wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia.

To samo odnosi się do każdej strony trzeciej, która dowiedzie, że po tym, jak właściciel praw z unijnego wzoru przemysłowego wezwał tę stronę trzecią do zaprzestania zarzucanego naruszenia wzoru przemysłowego, ta strona trzecia wszczęła postępowanie prowadzące do uzyskania orzeczenia sądowego, że nie narusza ona unijnego wzoru przemysłowego.

2. Wniosek o przystąpienie do postępowania składa się w formie pisemnej wraz z uzasadnieniem. Wniosku nie można uznać za złożony do momentu uiszczenia opłaty za wniosek o stwierdzenie nieważności, o której mowa w art. 73 ust.2. Następnie wniosek ten, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w rozporządzeniu wykonawczym, traktowany jest jako wniosek o stwierdzenie nieważności.

TYTUŁ VII

ODWOŁANIA

Artykuł 77

Decyzje, od których przysługuje odwołanie

1. Odwołanie przysługuje od decyzji Urzędu, o których mowa w art. 141 lit. a), b) i c).
2. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, do odwołań rozpatrywanych przez izby odwoławcze na podstawie niniejszego rozporządzenia stosuje się art. 66–72 rozporządzenia (UE) 2017/1001.

Artykuł 78

Przekazanie uprawnień dotyczących postępowania odwoławczego

Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia:

- a) formalnej treści odwołania, o którym mowa w art. 68 rozporządzenia (UE) 2017/1001, oraz procedury wnoszenia i rozpatrywania odwołania;
- b) formalnej treści i formy decyzji izb odwoławczych, o których mowa w art. 71 rozporządzenia (UE) 2017/1001;
- c) zwrotu opłaty za odwołanie, o której mowa w art. 68 rozporządzenia (UE) 2017/1001.

TYTUŁ VIII

POSTĘPOWANIE PRZED URZĘDEM

SEKCJA 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 79

Decyzje i komunikaty Urzędu

1. Decyzje Urzędu zawierają określenie podstaw, na których są oparte. Decyzje opierają się wyłącznie na podstawach lub dowodach, co do których zainteresowane strony miały możliwość przedstawiania swoich stanowisk. W przypadku gdy przed Urzędem prowadzi się postępowanie ustne, decyzja może zostać wydana ustnie. Taką decyzję doręcza się następnie stronom na piśmie.
2. W każdej decyzji, komunikacie lub powiadomieniu wydanym przez Urząd wskazuje się departament lub wydział Urzędu, wraz z imieniem i nazwiskiem odpowiedzialnego urzędnika lub imionami i nazwiskami odpowiedzialnych urzędników. Decyzje są podpisywane przez tego urzędnika lub tych urzędników albo zamiast podpisu zostają opatrzone nadrukiem lub odciskiem pieczęci Urzędu. Dyrektor wykonawczy może przewidzieć możliwość stosowania innych sposobów określania departamentu lub wydziału Urzędu oraz imienia i nazwiska odpowiedzialnego urzędnika lub imion i nazwisk odpowiedzialnych urzędników lub identyfikacji innej niż za pomocą pieczęci, w przypadku gdy wydane decyzje, komunikaty lub powiadomienia są przekazywane za pomocą dowolnego technicznego środka komunikacji.

3. Do decyzji Urzędu, od których można wnieść odwołanie, dołącza się pisemną informację wskazującą, że odwołanie składa się na piśmie w Urzędzie w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia danej decyzji. W każdej takiej informacji zwraca się uwagę stron na przepisy określone w art. 66, 67, 68, 71 i 72 rozporządzenia (UE) 2017/1001, które mają również zastosowanie do odwołań na podstawie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 77 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Strony nie mogą powoływać się na zaniechanie przez Urząd udzielenia informacji o dostępności postępowania odwoławczego.

Artykuł 80

Badanie stanu faktycznego z urzędu

1. W toczącym się przed nim postępowaniu Urząd bada stan faktyczny z urzędu. W postępowaniu dotyczącym stwierdzenia nieważności Urząd ogranicza jednak to badanie do podstaw, stanu faktycznego, dowodów i argumentów przedstawionych przez strony oraz do przedstawionego żądania.
2. Urząd może nie wziąć pod uwagę stanu faktycznego lub dowodów, których zainteresowane strony nie przedstawiły w odpowiednim terminie.

Artykuł 81

Postępowanie ustne

1. Jeżeli Urząd uzna, że wskazane byłoby postępowanie ustne, odbywa się ono z inicjatywy Urzędu albo na wniosek jednej ze stron postępowania.

2. Postępowanie ustne przed ekspertami oraz departamentem odpowiedzialnym za prowadzenie rejestru jest niejawne.
3. Postępowanie ustne przed wydziałami do spraw nieważności oraz izbami odwoławczymi, łącznie z ogłoszeniem decyzji, jest jawne, o ile departament, przed którym toczy się postępowanie, nie zadecyduje inaczej w przypadkach, w których jawność postępowania mogłaby pociągnąć za sobą poważne i nieuzasadnione szkody, w szczególności dla jednej ze stron postępowania.

Artykuł 82

Przekazanie uprawnień dotyczących postępowania ustnego

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 160 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia szczegółowych uregulowań dotyczących postępowania ustnego, o którym mowa w art. 81, w tym szczegółowych uregulowań dotyczących używania języków zgodnie z art. 137.

Artykuł 83

Postępowanie dowodowe

1. W postępowaniu przed Urzędem dopuszczalne są w szczególności następujące środki dowodowe:
 - a) przesłuchanie stron;

- b) żądanie przedstawienia informacji;
 - c) przedstawienie dokumentów i dowodów rzeczowych;
 - d) przesłuchanie świadków;
 - e) opinie biegłych;
 - f) pisemne oświadczenia, złożone pod przysięgą lub potwierdzone, lub o podobnym skutku według prawa państwa, w którym oświadczenie takie zostało sporządzone.
2. Odpowiedni departament Urzędu może zlecić jednemu ze swoich członków przeprowadzenie postępowania dowodowego.
 3. Jeżeli Urząd uważa za konieczne, żeby strona, świadek lub biegły zeznawali ustnie, wzywa daną osobę do stawienia się przed nim. Termin wyznaczony w takim wezwaniu jest nie krótszy niż jeden miesiąc, chyba że strona, świadek lub biegły zgadzają się na krótszy termin.
 4. Strony są informowane o przesłuchaniu świadka lub biegłego przed Urzędem. Mają prawo do obecności i zadawania pytań świadkowi lub biegłemu.
 5. Dyrektor wykonawczy określa wysokość kwot wydatków, które mają być zapłacone, w tym zaliczek, w odniesieniu do kosztów postępowania dowodowego.

Artykuł 84

Przekazanie uprawnień dotyczących postępowania dowodowego

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 160 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia szczegółowych uregulowań dotyczących postępowania dowodowego, o którym mowa w art. 83.

Artykuł 85

Doręczenia

1. Urząd doręcza z urzędu zainteresowanym stronom decyzje i wezwania oraz wszelkie powiadomienia i inne informacje, od których zaczyna biec termin lub które mają być doręczone zainteresowanym stronom zgodnie z innymi przepisami niniejszego rozporządzenia lub aktów przyjętych na jego podstawie, lub w przypadku gdy dyrektor wykonawczy zarządził ich doręczenie.
2. Doręczenie następuje za pomocą środków elektronicznych. Szczegóły dotyczące środków elektronicznych określa dyrektor wykonawczy.
3. W przypadku gdy Urząd nie może dokonać doręczenia, doręczenie następuje w drodze obwieszczenia publicznego. Dyrektor wykonawczy określa sposób dokonania obwieszczenia publicznego oraz wyznacza początek biegu jednomiesięcznego terminu, z upływem którego doręczenie danego dokumentu uznaje się za dokonane.

Artykuł 86

Przekazanie uprawnień dotyczących doręczeń

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 160 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia szczegółowych uregulowań dotyczących doręczeń, o których mowa w art. 85.

Artykuł 87

Zawiadomienie o utracie praw

W przypadku gdy Urząd uzna, że z niniejszego rozporządzenia lub aktów przyjętych na jego podstawie wynika utrata praw niebędąca skutkiem podjęcia jakiegokolwiek decyzji, zawiadamia o tych ustaleniach osoby zainteresowane zgodnie z art. 85. Osoby zainteresowane mogą w terminie dwóch miesięcy od otrzymania takiego zawiadomienia wnieść o wydanie decyzji w tej sprawie, jeżeli uznają ustalenia Urzędu za nieprawidłowe. Urząd wydaje taką decyzję tylko wtedy, gdy nie zgadza się z osobami wnoszącymi o jej wydanie. W przeciwnym przypadku Urząd zmienia swoje ustalenia oraz informuje o tym osoby wnoszące o wydanie decyzji.

Artykuł 88

Przekazywanie informacji Urzędowi

Informacje przekazuje się Urzędowi za pomocą środków elektronicznych. Dyrektor wykonawczy określa zakres używanych środków elektronicznych oraz sposób i warunki techniczne używania tych środków elektronicznych.

Artykuł 89

Przekazanie uprawnień dotyczących przekazywania informacji Urzędowi

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 160 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia zasad przekazywania Urzędowi informacji, o którym to przekazywaniu mowa w art. 88, oraz formularzy do celów takiego przekazywania udostępnianych przez Urząd.

Artykuł 90

Terminy

1. Terminy określa się w pełnych latach, miesiącach, tygodniach lub dniach. Termin rozpoczyna bieg następnego dnia po dniu określonego zdarzenia. Termin nie może być krótszy niż jeden miesiąc i dłuższy niż sześć miesięcy, o ile niniejsze rozporządzenie lub akty przyjęte na jego podstawie nie stanowią inaczej.
2. Przed rozpoczęciem każdego roku kalendarzowego dyrektor wykonawczy określa dni, w które Urząd nie przyjmuje dokumentów.
3. W przypadku faktycznej przerwy w połączeniu Urzędu z dopuszczonymi elektronicznymi środkami komunikacji dyrektor wykonawczy określa długość tej przerwy.

4. Jeżeli nadzwyczajne zdarzenie, takie jak klęska żywiołowa lub strajk, spowoduje przerwę lub zakłócenia w prawidłowej komunikacji między stronami postępowania a Urzędem, dyrektor wykonawczy może ustalić, że w przypadku stron postępowania, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę statutową na obszarze geograficznym dotkniętym tym nadzwyczajnym zdarzeniem lub które wyznaczyły pełnomocników mających miejsce prowadzenia działalności na tym obszarze, wszystkie terminy, które w normalnych okolicznościach upłynęłyby w dniu lub po dniu zaistnienia takiego zdarzenia, przedłuża się do określonej daty. Wyznaczając tę datę, dyrektor wykonawczy ocenia, kiedy nadzwyczajne zdarzenie ustanie. Jeżeli zdarzenie dotyczy siedziby Urzędu, dyrektor wykonawczy wyraźnie wskazuje, że przedłużenie terminu dotyczy wszystkich stron postępowania.

Artykuł 91

Przekazanie uprawnień dotyczących sposobu obliczania i długości terminów

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 160 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze szczegółowego określenia sposobu obliczania i długości terminów, o których mowa w art. 90.

Artykuł 92

Sprostowanie błędów i oczywistych omyłek

1. Urząd – z własnej inicjatywy lub na wniosek strony – poprawia wszystkie błędy językowe lub błędy pisarskie i oczywiste omyłki w swoich decyzjach, błędy popełnione przy rejestracji unijnego wzoru przemysłowego lub publikacji tej rejestracji.

2. W przypadku gdy o sprostowanie błędów popełnionych przy rejestracji unijnego wzoru przemysłowego lub publikacji tej rejestracji wnosi właściciel, art. 69 stosuje się odpowiednio.
3. Sprostowanie błędów popełnionych przy rejestracji unijnego wzoru przemysłowego i publikacji rejestracji jest publikowane przez Urząd.

Artykuł 93

Wykreślanie wpisów w rejestrze i uchylanie decyzji

1. W przypadku gdy Urząd dokonał wpisu do rejestru lub podjął decyzję, które to wpis i decyzja zawierają oczywisty błąd, który można przypisać Urzędowi, zapewnia on wykreślenie danego wpisu lub uchylenie danej decyzji. W przypadku gdy jest tylko jedna strona postępowania, a wpis do rejestru lub czynność mają wpływ na prawa tej strony, wykreślenia wpisu dokonuje się lub uchyla się decyzję nawet wówczas, gdy błąd nie był oczywisty dla strony.
2. Wykreślenia lub uchylenia, o których mowa w ust. 1, dokonuje z urzędu lub na wniosek strony postępowania departament, który dokonał wpisu lub wydał decyzję. Wykreślenia wpisu w rejestrze lub uchylenia decyzji dokonuje się w terminie jednego roku od dnia dokonania wpisu lub wydania decyzji, po zapoznaniu się ze stanowiskiem stron postępowania i wszystkich właścicieli praw do danego unijnego wzoru przemysłowego wpisanych do rejestru. Urząd prowadzi rejestr wszystkich takich wykreśleń lub uchyleń.

3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla prawa stron do wniesienia odwołania zgodnie z art. 77 i 78 i dla możliwości sprostowania błędów i oczywistych omyłek zgodnie z art. 92. W przypadku wniesienia odwołania od decyzji Urzędu zawierającej błąd postępowanie odwoławcze staje się bezprzedmiotowe po uchyleniu przez Urząd jego decyzji na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu. W takim przypadku stronie wnoszącej odwołanie zwraca się opłatę za odwołanie.

Artykuł 94

Przekazanie uprawnień dotyczących wykreślenia wpisów i uchylania decyzji

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 160 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia procedury wykreślenia wpisów w rejestrze lub uchylania decyzji, o których to wykreśleniu i uchyleniu mowa w art. 93.

Artykuł 95

Przywrócenie do stanu poprzedniego

1. Zgłaszającemu unijny wzór przemysłowy do rejestracji lub właścicielowi zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego lub każdej innej stronie w postępowaniu przed Urzędem, która mimo zachowania należytej staranności wymaganej przez okoliczności uchybiła dotrzymaniu terminu względem Urzędu, może na wniosek zostać przywrócony termin, jeżeli dane uchybienie miało bezpośredni wpływ, na mocy niniejszego rozporządzenia, na utratę prawa lub środków odwoławczych.

2. Zgłaszający składa wniosek na piśmie w okresie dwóch miesięcy od ustania przyczyn niedotrzymania terminu. Zaniechana czynność musi zostać dokonana w tym okresie. Wniosek jest dopuszczalny jedynie w okresie jednego roku od upływu niedotrzymanego terminu. W przypadku niezłożenia wniosku o przedłużenie rejestracji lub nieuiszczenia opłaty za przedłużenie, dodatkowego okresu sześciu miesięcy po wygaśnięciu rejestracji przewidzianego w art. 66 ust. 3 nie odejmuje się od okresu jednego roku.
3. Wniosek musi zawierać uzasadnienie i wskazywać stan faktyczny, na którym się opiera. Wniosku nie można uznać za złożony do momentu uiszczenia opłaty za przywrócenie praw. Jeżeli przywrócenie do stanu poprzedniego zostanie przyznane, opłata zostaje zwrócona.
4. Wniosek rozstrzyga departament właściwy do podjęcia decyzji w sprawie zaniechanej czynności.
5. Nieprzestrzeganie terminów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu i w art. 96 nie stanowi podstawy do przywrócenia praw, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.
6. W przypadku gdy zgłaszającemu unijny wzór przemysłowy do rejestracji lub właścicielowi zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego został przywrócony termin, nie mogą oni może on powoływać się na swoje prawa przeciw stronie trzeciej, która w dobrej wierze wprowadziła do obrotu produkty, w których zastosowano lub zawarto wzór przemysłowy podlegający ochronie jako zarejestrowany unijny wzór przemysłowy w okresie między utratą praw ze zgłoszenia lub z rejestracji zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego a publikacją informacji o przywróceniu terminu.

7. Strony trzecie, które mogą powołać się na ust. 6, mogą wszcząć postępowanie jako strona trzecia przeciw decyzji przywracającej termin zgłaszającemu unijny wzór przemysłowy do rejestracji lub właścicielowi zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego w terminie dwóch miesięcy od dnia publikacji informacji o przywróceniu terminu.
8. Przepisy niniejszego artykułu nie ograniczają prawa państwa członkowskiego do przywrócenia terminów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i które muszą być przestrzegane wobec organów tego państwa

Artykuł 96

Kontynuacja postępowania

1. Zgłaszającemu unijny wzór przemysłowy do rejestracji lub właścicielowi zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego lub innej stronie postępowania toczącego się przed Urzędem, którzy nie dotrzyмали terminu względem Urzędu, można zezwolić na kontynuację postępowania, jeżeli w momencie złożenia wniosku zaniechana czynność została dokonana. Wniosek o kontynuację postępowania jest dopuszczalny wyłącznie wówczas, jeżeli został złożony w okresie dwóch miesięcy po upływie niedotrzymanego terminu. Wniosku nie uznaje się za złożony do momentu uiszczenia opłaty za kontynuację postępowania.

2. Na kontynuację postępowania nie zezwala się w przypadku niedotrzymania terminów określonych w:
 - a) art. 46, art. 49 ust. 1, art. 53 ust. 1, art. 55 ust. 3, art. 66 ust. 3 i art. 95 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
 - b) art. 68 i art. 72 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001 w związku z art. 77 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
 - c) ust. 1 niniejszego artykułu.
3. Wniosek o kontynuację rozstrzyga departament właściwy do podjęcia decyzji w sprawie zaniechanej czynności.
4. Jeżeli Urząd uwzględni wniosek o kontynuację, skutki niedotrzymania terminu zostają zniesione. Jeżeli między upływem tego terminu a złożeniem wniosku o kontynuację postępowania wydana zostanie decyzja, departament właściwy do podjęcia decyzji w sprawie zaniechanej czynności weryfikuje tę decyzję i podejmuje inną decyzję, w przypadku gdy samo dopełnienie zaniechanej czynności jest wystarczające. Jeżeli w wyniku weryfikacji Urząd stwierdzi, że nie jest konieczna zmiana pierwotnej decyzji, potwierdza tę decyzję na piśmie.
5. Jeżeli Urząd odrzuci wniosek o kontynuację, wniesiona opłata zostaje zwrócona.

Artykuł 97

Przerwanie postępowania

1. Postępowanie przed Urzędem przerywa:
 - a) śmierć lub brak zdolności do czynności prawnych zgłaszającego unijny wzór przemysłowy do rejestracji lub właściciela zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, lub osoby upoważnionej na podstawie prawa krajowego do działania w imieniu zgłaszającego lub właściciela;
 - b) przeszkoda prawna uniemożliwiająca zgłaszającemu unijny wzór przemysłowy do rejestracji lub właścicielowi zarejestrowanego unijnego wzoru kontynuowanie postępowania przed Urzędem, wynikająca z powództwa wniesionego przeciwko własności zgłaszającego lub właściciela;
 - c) śmierć lub brak zdolności do czynności prawnych pełnomocnika zgłaszającego unijny wzór przemysłowy do rejestracji lub właściciela zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, lub przeszkoda prawna uniemożliwiająca temu pełnomocnikowi kontynuowanie postępowania przed Urzędem, wynikająca z powództwa wniesionego przeciwko własności pełnomocnika.

W zakresie w jakim śmierć lub brak zdolności do czynności prawnych, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego ustępu, nie wpływają na uprawnienia pełnomocnika wyznaczonego zgodnie z art. 116, postępowanie zostaje przerwane jedynie na wniosek takiego pełnomocnika.

2. Postępowanie przed Urzędem może zostać podjęte natychmiast po ustaleniu tożsamości osoby uprawnionej do kontynuowania postępowania lub po wyczerpaniu przez Urząd wszystkich racjonalnych prób ustalenia tożsamości takiej osoby.

Artykuł 98

Przekazanie uprawnień dotyczących podjęcia postępowania

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 160 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia szczegółowych uregulowań dotyczących podjęcia przed Urzędem postępowania, o którym mowa w art. 97 ust. 2.

Artykuł 99

Odesłanie do zasad ogólnych

W przypadku braku przepisów proceduralnych w niniejszym rozporządzeniu lub w aktach przyjętych na jego podstawie Urząd bierze pod uwagę zasady prawa procesowego powszechnie uznane w państwach członkowskich.

Artykuł 100

Wygaśnięcie zobowiązań finansowych

1. Roszczenia Urzędu o wniesienie opłat przedawniają się po upływie czterech lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym dana opłata stała się wymagalna.

2. Roszczenia wobec Urzędu o zwrot opłat lub nadpłat przedawniają się po upływie czterech lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym dane roszczenie powstało.
3. Termin ustanowiony w ust. 1 i 2 ulega przerwaniu: w przypadku przewidzianym w ust. 1, przez wezwanie do uiszczenia opłaty, oraz w przypadku przewidzianym w ust. 2, przez wniesienie pisemnego uzasadnionego wniosku w celu dochodzenia tego prawa. Termin ten zaczyna swój bieg na nowo natychmiast od dnia jego przerwania i upływa najpóźniej po sześciu latach, począwszy od końca roku kalendarzowego, w którym pierwotnie się rozpoczął, chyba że w tym czasie wszczęto postępowanie sądowe w celu dochodzenia roszczenia. W tym przypadku termin upływa najwcześniej po roku od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

SEKCJA 2

KOSZTY

Artykuł 101

Podział kosztów

1. Strona przegrywająca w postępowaniu w sprawie stwierdzenie nieważności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego lub w postępowaniu odwoławczym pokrywa uiszczone przez drugą stronę opłaty za wniosek o stwierdzenie nieważności i za odwołanie. Strona przegrywająca pokrywa także konieczne koszty poniesione przez drugą stronę w związku z postępowaniem, łącznie z kosztami podróży i pobytu oraz wynagrodzeniem pełnomocnika, o którym mowa w art. 116 ust. 1, w granicach maksymalnych stawek ustalonych dla każdej kategorii kosztów w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 102.
2. W przypadku gdy żądania każdej ze stron zostają uwzględnione jedynie w części lub jeżeli przemawiają za tym względy słuszności, wydział do spraw nieważności lub izba odwoławcza decydują o innym podziale kosztów niż podział określony w ust. 1.
3. Strona, która kończy postępowanie poprzez wycofanie zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego, wniosku o stwierdzenie nieważności lub odwołania, poprzez nieprzedłużenie rejestracji unijnego wzoru przemysłowego lub poprzez zrzeczenie się zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, pokrywa opłaty i koszty poniesione przez drugą stronę, określone w ust. 1 i 2.

4. W przypadku gdy postępowanie nie prowadzi do wydania orzeczenia, o kosztach decyduje wydział do spraw nieważności lub izba odwoławcza według własnego uznania.
5. W przypadku gdy strony zawierają przed wydziałem do spraw nieważności lub izbą odwoławczą ugodę dotyczącą podziału kosztów innego niż podział przewidziany w ust. 1–4, odnośny organ bierze tę ugodę pod uwagę.
6. Wydział do spraw nieważności lub izba odwoławcza ustalają z urzędu kwotę kosztów, które należy pokryć na podstawie ust. 1–5 niniejszego artykułu, jeżeli koszty te ograniczają się do opłat na rzecz Urzędu i kosztów pełnomocnictwa. W każdym innym przypadku sekretariat izby odwoławczej lub wydziału do spraw nieważności określa, na wniosek, kwotę kosztów, które należy pokryć. Taki wniosek dopuszczalny jest jedynie w terminie dwóch miesięcy, licząc od dnia, w którym decyzja stanowiąca podstawę ustalenia kosztów stała się ostateczna, i dołącza się do niego zestawienie kosztów i dokumenty potwierdzające. W przypadku kosztów pełnomocnictwa w rozumieniu art. 116 ust. 1 wystarczające jest oświadczenie pełnomocnika, że koszty te zostały poniesione. W przypadku pozostałych kosztów wystarczające jest ich uprawdopodobnienie.

W przypadku gdy kwotę kosztów ustala się na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu, koszty pełnomocnictwa ustala się na poziomie określonym w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 102 i bez względu na to, czy zostały faktycznie poniesione.

7. Decyzje ustalające koszty przyjęte zgodnie z ust. 6 zawierają podstawy uzasadnienie i mogą być zweryfikowane przez wydział do spraw nieważności lub izbę odwoławczą na wniosek złożony w terminie jednego miesiąca, licząc od dnia doręczenia decyzji. Wniosku nie można uznać za złożony do momentu uiszczenia opłaty za weryfikację kwoty kosztów. Wydział do spraw nieważności lub izba odwoławcza, w zależności od przypadku, podejmuje decyzję w sprawie wniosku o weryfikację decyzji ustalającej koszty bez przeprowadzania postępowania ustnego.

Artykuł 102

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących maksymalnych stawek kosztów

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające maksymalne stawki koniecznych kosztów poniesionych w związku z postępowaniem i faktycznie poniesionych przez stronę wygrywającą, o czym mowa w art. 101 ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 159 ust. 2.

Określając maksymalne stawki w odniesieniu do kosztów podróży i pobytu, Komisja bierze pod uwagę odległość między miejscem zamieszkania lub prowadzenia działalności strony, pełnomocnika lub świadka lub biegłego a miejscem, w którym odbywa się postępowanie ustne, etap procedury, na którym ponoszone są koszty, oraz, w odniesieniu do kosztów pełnomocnictwa w rozumieniu art. 116 ust. 1, potrzebę zapewnienia, aby obowiązek pokrycia kosztów nie był nadużywany przez drugą stronę ze względów taktycznych. Ponadto koszty pobytu obliczane są zgodnie z regulaminem pracowniczym urzędników Unii Europejskiej i warunkami zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej ustanowionymi rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68¹⁴. Strona przegrywająca pokrywa koszty tylko jednej strony w postępowaniu i, w stosownych przypadkach, tylko jednego pełnomocnika.

Artykuł 103

Wykonywanie orzeczeń ustalających wysokość kosztów

1. Każda ostateczna decyzja Urzędu ustalająca wysokość kosztów stanowi tytuł egzekucyjny.
2. Egzekucja regulowana jest przepisami postępowania cywilnego obowiązującymi w państwie członkowskim, na którego terytorium ma ono miejsce. Każde państwo członkowskie wyznacza jeden organ odpowiedzialny za sprawdzanie autentyczności decyzji, o której mowa w ust. 1, i przekazuje jego dane kontaktowe Urzędowi, Trybunałowi Sprawiedliwości oraz Komisji. Organ ten nadaje decyzji klauzulę wykonalności, przy czym sprawdzenie autentyczności decyzji jest jedyną formalnością.

¹⁴ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz ustanawiające specjalne środki stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji (Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj)).

3. Po dopełnieniu na wniosek zainteresowanej strony formalności, o których mowa w ust. 2, może ona domagać się przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego zgodnie z prawem krajowym, zwracając się bezpośrednio do właściwego organu.
4. Postępowanie egzekucyjne może być zawieszona wyłącznie na mocy orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości. Jednakże sądy danego państwa członkowskiego są właściwe do orzekania w przedmiocie skarg dotyczących prawidłowości czynności egzekucyjnych.

SEKCJA 3

INFORMOWANIE OPINII PUBLICZNEJ I ORGANÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Artykuł 104

Rejestr unijnych wzorów przemysłowych

1. Urząd prowadzi rejestr zarejestrowanych unijnych wzorów przemysłowych i aktualizuje go.
2. Rejestr zawiera następujące wpisy dotyczące rejestracji unijnych wzorów przemysłowych:
 - a) data dokonania i rejestracji zgłoszenia na podstawie art. 59 ust. 3;
 - b) numer akt zgłoszenia oraz numer akt każdego pojedynczego wzoru przemysłowego objętego zgłoszeniem zbiorowym;
 - c) data opublikowania rejestracji;

- d) imię i nazwisko lub nazwa oraz miasto i państwo zgłaszającego;
- e) imię i nazwisko lub nazwa oraz adres prowadzenia działalności pełnomocnika innego niż ten, o którym mowa w art. 115 ust. 3 akapit pierwszy;
- f) przedstawienie wzoru przemysłowego;
- g) nazwy produktów poprzedzone numerami klas i podklas z klasyfikacji lokarneńskiej;
- h) dane dotyczące zastrzeżenia pierwszeństwa na podstawie art. 50;
- i) dane dotyczące zastrzeżenia pierwszeństwa z wystawienia na podstawie art. 53;
- j) wymienienie twórcy lub zespołu twórców na podstawie art. 18 lub oświadczenie, że twórca lub zespół twórców zrezygnowali z prawa do wymienienia ich;
- k) język złożonego zgłoszenia oraz drugi język wskazany przez zgłaszającego w jego zgłoszeniu na podstawie art. 137 ust. 3;
- l) data rejestracji wzoru przemysłowego w rejestrze i numer rejestracji na podstawie art. 59 ust. 1;
- m) wskazanie wszelkich wniosków o odroczenie publikacji na podstawie art. 62 ust. 3 oraz dnia upływu okresu odroczenia;
- n) wskazanie, że opis został zgłoszony na podstawie art. 42 ust. 3 lit. a).

3. Rejestr zawiera także następujące wpisy, wraz z datami dokonania takich wpisów:
- a) zmiana imienia i nazwiska lub nazwy, miasta i państwa właściciela na podstawie art. 69;
 - b) zmiana imienia i nazwiska lub nazwy lub adresu prowadzenia działalności pełnomocnika innego niż ten, o którym mowa w art. 115 ust. 3 akapit pierwszy;
 - c) w przypadku ustanowienia nowego pełnomocnika – jego imię i nazwisko lub nazwa oraz adres prowadzenia działalności;
 - d) zmiana imienia i nazwiska lub nazwy twórcy lub zespołu twórców na podstawie art. 18;
 - e) sprostowanie błędów i oczywistych omyłek na podstawie art. 92;
 - f) zmiany wzoru przemysłowego na podstawie art. 67;
 - g) wskazanie, że postępowanie w sprawie uprawnienia zostało wszczęte przed właściwym sądem lub organem na podstawie art. 15 ust. 5 lit. a);
 - h) data i dane dotyczące ostatecznej decyzji właściwego sądu lub organu lub innego rozstrzygnięcia kończącego postępowanie na podstawie art. 15 ust. 5 lit. b);
 - i) zmiana własności na podstawie art. 15 ust. 5 lit. c);
 - j) przeniesienie na podstawie art. 31;

- k) ustanowienie lub przeniesienie prawa rzeczowego na podstawie art. 33 oraz rodzaj prawa rzeczowego;
- l) postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 34 oraz postępowanie upadłościowe na podstawie art. 35;
- m) udzielenie lub przeniesienie licencji na podstawie art. 16 ust. 2 lub art. 36 oraz, w stosownych przypadkach, rodzaj licencji, o którym mowa w art. 37 ust. 3;
- n) przedłużenie rejestracji na podstawie art. 66 i data, od której to przedłużenie staje się skuteczne;
- o) stwierdzenie wygaśnięcia rejestracji na podstawie art. 66 ust. 8;
- p) oświadczenie o zrzeczeniu się przez właściciela na podstawie art. 71 ust. 1;
- q) data wniesienia i dane dotyczące wniosku o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 73, powództwa wzajemnego o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 123 ust. 5 lub odwołania wniesionego na podstawie art. 77;
- r) data i dane dotyczące ostatecznej decyzji w sprawie wniosku o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 74, ostatecznej decyzji w sprawie powództwa wzajemnego o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 125 ust. 3, ostatecznej decyzji w sprawie odwołania na podstawie art. 77 lub innego rozstrzygnięcia kończącego postępowanie na podstawie tych artykułów;

- s) wykreślenie wpisu dotyczącego pełnomocnika wpisanego na podstawie ust. 2 lit. e);
 - t) zmiana lub wykreślenie z rejestru danych, o których mowa w ust. 3 lit. l), m) i n);
 - u) uchylene decyzji lub wykreślenie wpisu w rejestrze na podstawie art. 93, w przypadku gdy uchylene dotyczy decyzji lub wykreślenie dotyczy wpisu, które zostały opublikowane.
4. Dyrektor wykonawczy może postanowić, że do rejestru wpisuje się inne dane niż dane, o których mowa w ust. 2 i 3.
 5. Rejestr może być prowadzony w formie elektronicznej. Urząd zbiera, organizuje, upublicznia i przechowuje dane, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, w tym dane osobowe, na potrzeby określone w ust. 8. Urząd zapewnia, aby rejestr był dostępny do wglądu publicznego w przystępny sposób.
 6. Właściciela zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego zawiadamia się o każdej zmianie w rejestrze.
 7. Jeżeli dostęp do rejestru nie jest ograniczony na podstawie art. 109 ust. 5, Urząd zapewnia na wniosek, za pomocą środków elektronicznych, uwierzytelnione lub niewierzytelnione wyciągi z rejestru.

8. Dane dotyczące wpisów, o których mowa w ust. 2 i 3, w tym dane osobowe, przetwarzane są w celu:
- a) administrowania zgłoszeniami lub rejestracjami, jak określono w niniejszym rozporządzeniu i aktach przyjętych na jego podstawie;
 - b) prowadzenia publicznego rejestru udostępnianego – do wglądu i w celu pozyskiwania informacji – organom publicznym i podmiotom gospodarczym, aby umożliwić im wykonywanie praw przyznanych na podstawie niniejszego rozporządzenia i uzyskanie wiedzy o istnieniu wcześniejszych praw przysługujących stronom trzecim;
 - c) sporządzania sprawozdań i statystyk umożliwiających Urzędowi optymalizowanie swojego działania i poprawę funkcjonowania systemu rejestracji unijnych wzorów przemysłowych.
9. Wszystkie dane, w tym dane osobowe, dotyczące wpisów, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, uważa się za dane leżące w interesie publicznym, do których strony trzecie mogą mieć dostęp, o ile art. 62 ust. 2 nie przewiduje inaczej. Wpisy w rejestrze przechowuje się bezterminowo.

Artykuł 105

Baza danych

1. Oprócz obowiązku prowadzenia rejestru określonego w art. 104, Urząd zbiera i przechowuje w elektronicznej bazie danych wszystkie dane dostarczone przez właścicieli lub inne strony postępowania na podstawie niniejszego rozporządzenia lub aktów przyjętych na jego podstawie.

2. Elektroniczna baza danych może zawierać dane osobowe wykraczające poza dane zawarte w rejestrze na podstawie art. 104, w zakresie, w jakim takie dane są wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia lub aktów przyjętych na jego podstawie. Zbieranie, przechowywanie i przetwarzanie danych osobowych służy do:
 - a) administrowania zgłoszeniami lub rejestracjami, jak określono w niniejszym rozporządzeniu i aktach przyjętych na jego podstawie;
 - b) udostępniania informacji niezbędnych do łatwiejszego i bardziej skutecznego prowadzenia odpowiednich postępowań;
 - c) komunikowania się ze zgłaszającymi i innymi stronami postępowania; oraz
 - d) sporządzania sprawozdań i statystyk umożliwiających Urzędowi optymalizowanie swojego działania i poprawę funkcjonowania systemu.
3. Dyrektor wykonawczy określa warunki dostępu do bazy danych i sposób, w jaki można udostępnić jej zawartość, z wyjątkiem danych osobowych, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, ale wraz z danymi wymienionymi w art. 104.
4. Dostęp do danych osobowych, o których mowa w ust. 2, jest ograniczony i nie udostępnia się takich danych publicznie bez wyraźnej zgody zainteresowanej strony.

5. Wszystkie dane przechowywane są bezterminowo. Zainteresowana strona może jednakże wnieść o usunięcie wszelkich danych osobowych z bazy danych po 18 miesiącach od wygaśnięcia zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego lub zakończenia odpowiedniej procedury *inter partes*. Zainteresowana strona ma prawo uzyskać w dowolnym momencie sprostowanie niedokładnych lub błędnych danych.

Artykuł 106

Dostęp on-line do decyzji

1. Decyzje Urzędu dotyczące zarejestrowanych unijnych wzorów przemysłowych są udostępniane publicznie on-line w celach informacyjnych i do publicznego wglądu. Każda strona postępowania, w wyniku którego wydana została decyzja, może wnieść o usunięcie wszelkich danych osobowych zawartych w tej decyzji.
2. Urząd może zapewnić dostęp online do orzeczeń sądów krajowych i sądów Unii związanych z jego zadaniami w celu upowszechniania wiedzy na temat kwestii własności intelektualnej oraz promowania konwergencji praktyk. Urząd przestrzega warunków pierwotnej publikacji w odniesieniu do danych osobowych.

Artykuł 107

Publikacje okresowe

1. Urząd publikuje okresowo:
 - a) Biuletyn Wzorów Przemysłowych Unii Europejskiej zawierający publikacje wpisów w rejestrze oraz inne dane dotyczące rejestracji unijnych wzorów przemysłowych, których publikacja jest wymagana na mocy niniejszego rozporządzenia lub aktów przyjętych na jego podstawie;

- b) Dziennik Urzędowy Urzędu zawierający powiadomienia i informacje ogólne wydane przez dyrektora wykonawczego, a także wszelkie inne informacje dotyczące niniejszego rozporządzenia lub jego stosowania.

Publikacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), mogą być dokonywane za pomocą środków elektronicznych.

- 2. Biuletyn Wzorów Przemysłowych Unii Europejskiej jest publikowany w sposób określony przez dyrektora wykonawczego, który określa również częstotliwość jego publikacji.
- 3. Dziennik Urzędowy Urzędu publikowany jest w językach Urzędu. Dyrektor wykonawczy może jednak określić, że niektóre dane publikowane są w Dzienniku Urzędowym Urzędu w językach urzędowych Unii.

Artykuł 108

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących publikacji okresowych

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:

- a) datę, którą uznaje się za datę publikacji w Biuletynie Wzorów Przemysłowych Unii Europejskiej;
- b) sposób publikacji wpisów dotyczących rejestracji wzoru przemysłowego, które nie zawierają zmian w stosunku do opublikowanego zgłoszenia;

- c) formy, w jakich wydania Dziennika Urzędowego Urzędu można udostępniać publicznie.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 159 ust. 2.

Artykuł 109

Wgląd do akt

1. Akta odnoszące się do wniosków o zarejestrowanie unijnych wzorów przemysłowych, które jeszcze nie zostały opublikowane, lub akta odnoszące się do zarejestrowanych unijnych wzorów przemysłowych, które są przedmiotem odroczonej publikacji zgodnie z art. 62 lub które były przedmiotem odroczonej publikacji i których zrzeczono się przed lub z upływem terminu na odroczenie publikacji, nie są udostępniane do wglądu bez zgody zgłaszającego unijny wzór przemysłowy do rejestracji lub właściciela zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego.
2. Każda osoba, która może wykazać, że ma uzasadniony interes, może w przypadku uregulowanym w ust. 1, uzyskać wgląd do akt przed ich publikacją lub po zrzeczeniu się zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, bez zgody zgłaszającego unijny wzór przemysłowy do rejestracji lub właściciela zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego.

Ma to zastosowanie w szczególności, jeżeli osoba mająca uzasadniony interes dowiedzie, że zgłaszający unijny wzór przemysłowy do rejestracji lub właściciel zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego podjął środki przeciwko osobie mającej uzasadniony interes w celu dochodzenia praw z zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego.

3. Po opublikowaniu zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego akta mogą zostać, na wniosek, udostępnione do wglądu.
4. W przypadku gdy akta są przedmiotem wglądu na podstawie ust. 2 lub 3, do wglądu nie udostępnia się następujących części akt:
 - a) dokumentów dotyczących wyłączenia lub wniosku o wyłączenie na podstawie art. 169 rozporządzenia (UE) 2017/1001;
 - b) projektów decyzji i opinii oraz wszelkich innych dokumentów wewnętrznych wykorzystanych do przygotowania decyzji i opinii;
 - c) części akt, w przypadku których zainteresowana strona wykazała szczególny interes odnośnie do zachowania ich w poufności, zanim złożono wniosek o wgląd do akt, chyba że wgląd w takie części akt wynika z nadrzędnych uzasadnionych interesów strony wnoszącej o wgląd.
5. W przypadku gdy rejestracja jest przedmiotem odroczenia publikacji na podstawie art. 62 ust. 1, dostęp do rejestru dla osób innych niż właściciel zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego ograniczony jest do danych dotyczących imienia i nazwiska lub nazwy właściciela, imienia i nazwiska lub nazwy pełnomocnika, daty dokonania zgłoszenia i rejestracji, numeru akt zgłoszenia oraz wskazania, że publikacja jest odroczone. W takich przypadkach uwierzytelnione lub niewierzytelnione wyciągi z rejestru zawierają jedynie imię i nazwisko lub nazwę właściciela, imię i nazwisko lub nazwę pełnomocnika, datę dokonania zgłoszenia i rejestracji, numer akt zgłoszenia oraz wskazanie, że publikacja jest odroczone, chyba że wniosek o wyciąg złożył właściciel lub pełnomocnik tego właściciela.

Artykuł 110

Procedury dotyczące wglądu do akt

1. Wgląd do akt zarejestrowanych unijnych wzorów przemysłowych wymagany zgodnie z art. 109 ust. 3 dotyczy technicznych metod przechowywania tych akt. Takiego wglądu dokonuje się online. Dyrektor wykonawczy określa sposób dokonywania wglądu.
2. Jeżeli wniosek o wgląd do akt dotyczy zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji lub zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, który jest przedmiotem odroczonej publikacji zgodnie z art. 62 lub którego zrzeczono się przed upływem lub w chwili upływu okresu odroczenia, musi on zawierać dowód na to, że:
 - a) zgłaszający unijny wzór przemysłowy do rejestracji lub właściciel unijnego wzoru przemysłowego wyrazili zgodę na wgląd do akt; lub
 - b) osoba wnosząca o wgląd do akt wykazała swój uzasadniony interes w odniesieniu do wglądu do akt.
3. Na wniosek, wgląd do akt odbywa się za pomocą elektronicznych kopii dokumentów z akt. Urząd wydaje również, na wniosek, za pomocą środków elektronicznych, poświadczone lub niepoświadczone kopie zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji.

Artykuł 111

Przekazywanie informacji zawartych w aktach

Z zastrzeżeniem ograniczeń przewidzianych w art. 109 Urząd może, na wniosek, przekazać informacje z wszelkich akt wszelkich procedur dotyczących zgłoszenia unijnego wzoru lub zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego.

Artykuł 112

Przechowywanie akt

1. Urząd przechowuje akta wszelkich procedur dotyczących zgłoszeń unijnych wzorów przemysłowych oraz zarejestrowanych unijnych wzorów przemysłowych. Dyrektor wykonawczy określa formę, w jakiej przechowuje się te akta.
2. W przypadku gdy akta przechowywane są w formacie elektronicznym, akta elektroniczne lub ich kopie zapasowe przechowuje się bezterminowo. Oryginalne dokumenty złożone przez strony postępowania i stanowiące podstawę takich akt elektronicznych niszczy się po upływie pewnego okresu następującego po ich otrzymaniu przez Urząd, który to okres określa dyrektor wykonawczy.
3. W przypadku gdy i w zakresie, w jakim akta lub ich części przechowuje się w formie innej niż elektroniczna, dokumenty lub dowody wchodzące w skład tych akt przechowuje się przez okres co najmniej pięciu lat od końca roku, w którym:
 - a) zgłoszenie odrzucono lub wycofano;

- b) rejestracja unijnego wzoru przemysłowego wygasła ostatecznie;
- c) zrzeczenie się zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego wpisano do rejestru na podstawie art. 71;
- d) zarejestrowany unijny wzór przemysłowy ostatecznie wykreślono z rejestru.

Artykuł 113

Współpraca administracyjna

1. O ile niniejsze rozporządzenie lub prawo krajowe nie stanowią inaczej, Urząd i sądy lub organy państw członkowskich pomagają sobie wzajemnie, przekazując na wniosek informacje lub udostępniając akta do wglądu. Jeżeli Urząd udostępnia akta do wglądu sądom, prokuraturze lub centralnym urzędom zajmującym się ochroną własności przemysłowej, wgląd taki nie podlega ograniczeniom określonym w art. 109.
2. Urząd nie pobiera opłat za przekazanie informacji ani za udostępnienie akt do wglądu.

Artykuł 114

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących współpracy administracyjnej

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe uregulowania dotyczące wymiany informacji między Urzędem a organami państw członkowskich i udostępniania akt do wglądu, o którym mowa w art. 113, biorąc pod uwagę ograniczenia, którym podlega na podstawie art. 109 wgląd do akt dotyczących zgłoszenia lub rejestracji unijnego wzoru przemysłowego, w przypadku udostępniania ich do wglądu stronom trzecim. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 159 ust. 2.

SEKCJA 4

PEŁNOMOCNICTWO

Artykuł 115

Ogólne zasady pełnomocnictwa

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 od żadnej osoby nie wymaga się, aby były reprezentowane w postępowaniu przed Urzędem.
2. Bez uszczerbku dla ust. 3 akapit drugi niniejszego artykułu osoby fizyczne lub prawne, które nie mają ani miejsca zamieszkania, ani głównego miejsca prowadzenia działalności, ani rzeczywistego i faktycznego przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego w EOG, muszą być reprezentowane przed Urzędem zgodnie z art. 116 ust. 1 we wszystkich postępowaniach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, z wyjątkiem dokonania zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji.

3. Osoby fizyczne lub prawne, które mają miejsce zamieszkania lub główne miejsce prowadzenia działalności lub rzeczywiste i faktyczne przedsiębiorstwo przemysłowe lub handlowe w EOG, mogą być reprezentowane przed Urzędem przez pracownika.

Pracownik osoby prawnej, do której ma zastosowanie niniejszy ustęp, może również reprezentować inne osoby prawne, które mają powiązania gospodarcze z tą osobą prawną, nawet jeżeli te inne osoby prawne nie mają miejsca zamieszkania, ani głównego miejsca prowadzenia działalności, ani rzeczywistego i faktycznego przedsiębiorstwa przemysłowego lub handlowego w EOG.

Pracownicy, którzy reprezentują osoby w rozumieniu niniejszego ustępu przekazują do Urzędu, na wniosek Urzędu lub, w stosownych przypadkach, na wniosek strony postępowania, podpisany dokument pełnomocnictwa do złożenia w aktach.

4. W przypadku działających wspólnie zgłaszających lub stron trzecich ustanawia się wspólnego pełnomocnika.

Artykuł 116

Pełnomocnictwo zawodowe

1. Osoby fizyczne lub prawne w postępowaniu przed Urzędem na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą być reprezentowane przed Urzędem wyłącznie przez:
 - a) osobę wykonującą zawód prawnika mającą odpowiednie kwalifikacje w jednym z państw będących stroną Porozumienia EOG, posiadającą miejsce prowadzenia działalności w EOG, w zakresie, w jakim osoba wykonująca zawód prawnika jest uprawniona w danym państwie do występowania jako pełnomocnik w sprawach dotyczących własności przemysłowej;

- b) zawodowych pełnomocników, których imiona i nazwiska znajdują się na liście zawodowych pełnomocników, o której mowa w art. 120 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001;
 - c) zawodowych pełnomocników, których imiona i nazwiska znajdują się na specjalnej liście zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów przemysłowych, o której mowa w ust. 4.
2. Zawodowi pełnomocnicy, o których mowa w ust. 1 lit. c), uprawnieni są wyłącznie do reprezentowania osób trzecich w postępowaniu w sprawach dotyczących wzorów przemysłowych przed Urzędem.
3. Pełnomocnicy występujący przed Urzędem przekazują do Urzędu, na wniosek Urzędu lub, w stosownych przypadkach, na wniosek drugiej strony postępowania, podpisany dokument pełnomocnictwa do złożenia w aktach.
4. Urząd tworzy i prowadzi specjalną listę zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów przemysłowych. Na tę listę może być wpisana każda osoba fizyczna, która spełnia wszystkie następujące warunki:
- a) posiada obywatelstwo jednego z państw będących stroną Porozumienia EOG;
 - b) ma miejsce prowadzenia działalności lub zatrudnienia w EOG;
 - c) jest uprawniona do reprezentowania osób fizycznych lub prawnych w sprawach wzorów przemysłowych przed Urzędem Własności Intelektualnej Państw Beneluksu lub przed centralnym urzędem zajmującym się ochroną własności przemysłowej w państwie będącym stroną Porozumienia EOG.

Jeżeli uprawnienie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c), nie jest uwarunkowane wymogiem posiadania specjalnych kwalifikacji zawodowych, osoba wnosząca o wpisanie na listę, która występuje w sprawach wzorów przemysłowych przed Urzędem Własności Intelektualnej Państw Beneluxu lub przed centralnym urzędem zajmującym się ochroną własności przemysłowej, musi regularnie prowadzić działalność w tym zakresie od co najmniej pięciu lat.

Jednak od osób, których kwalifikacje zawodowe w zakresie reprezentowania osób fizycznych lub prawnych w sprawach wzorów przemysłowych przed Urzędem Własności Intelektualnej Państw Beneluxu lub przed centralnym urzędem zajmującym się ochroną własności przemysłowej są oficjalnie uznane zgodnie z przepisami obowiązującymi w danym państwie, nie wymaga się, aby wykonywały one uprzednio ten zawód.

5. Wpisu na listę zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów przemysłowych dokonuje się na wniosek, do którego załączone jest zaświadczenie wydane przez Urząd Własności Intelektualnej Państw Beneluxu lub centralny urząd zajmujący się ochroną własności przemysłowej w danym państwie członkowskim i wskazujące, że warunki ustanowione w ust. 4 są spełnione. Wpisy na liście zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów przemysłowych publikuje się w Dzienniku Urzędowym Urzędu.

6. Dyrektor wykonawczy może udzielić zwolnienia z dowolnego z poniższych wymogów:
 - a) wymogu określonego w ust. 4 akapit pierwszy lit. a) – w przypadku wysoko wykwalifikowanych specjalistów, pod warunkiem że spełnione są wymogi określone w ust. 4 akapit pierwszy lit. b) i c);
 - b) wymogu określonego w ust. 4 akapit drugi – jeżeli osoba wnosząca o wpisanie na listę udowodni, że zdobyła wymagane kwalifikacje w inny sposób.
7. Dana osoba może zostać skreślona z listy zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów przemysłowych na wniosek tej osoby lub w momencie utraty zdolności do występowania w charakterze zawodowego pełnomocnika. Każdą zmianę listy zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów przemysłowych publikuje się w Dzienniku Urzędowym Urzędu.
8. Pełnomocników występujących przed Urzędem wpisuje się do bazy danych, o której mowa w art. 105, i nadaje się im numer identyfikacyjny. Urząd może zażądać od pełnomocnika udowodnienia rzeczywistego i faktycznego charakteru jego przedsiębiorstwa lub zatrudnienia pod każdym ze wskazanych adresów. Dyrektor wykonawczy może określić wymogi formalne dotyczące nadania numeru identyfikacyjnego, w szczególności w odniesieniu do stowarzyszeń pełnomocników, oraz wymogi formalne dotyczące dokonania wpisów pełnomocników do bazy danych.

Artykuł 117

Przekazanie uprawnień dotyczących pełnomocnictwa zawodowego

Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 160 aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze określenia:

- a) warunków i procedury wyznaczania wspólnego pełnomocnika, o którym mowa w art. 115 ust. 4;
- b) warunków, na jakich pracownicy, o których mowa w art. 115 ust. 3, i zawodowi pełnomocnicy, o których mowa w art. 116 ust. 1, mają składać w Urzędzie podpisany dokument pełnomocnictwa, aby móc podjąć się pełnomocnictwa, oraz treści tego pełnomocnictwa;
- c) okoliczności, w których dana osoba może zostać skreślona z listy zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów przemysłowych, o którym to skreśleniu mowa w art. 116 ust. 7.

TYTUŁ IX
JURYSDYKCJA ORAZ POSTĘPOWANIE
W SPRAWACH DOTYCZĄCYCH
UNIJNYCH WZORÓW PRZEMYSŁOWYCH

SEKCJA 1
JURYSDYKCJA I WYKONYWANIE

Artykuł 118

*Stosowanie przepisów prawa Unii dotyczących jurysdykcji oraz uznawania
i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych*

1. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, przepisy prawa Unii dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych stosuje się do postępowań dotyczących unijnych wzorów przemysłowych oraz zgłoszeń unijnych wzorów przemysłowych do rejestracji, jak również do postępowań dotyczących jednoczesnych i kolejnych powództw na podstawie unijnych wzorów przemysłowych i krajowych wzorów przemysłowych.

2. W przypadku postępowań w odniesieniu do powództw i roszczeń określonych w art. 120 niniejszego rozporządzenia:
- a) art. 4, art. 6, art. 7 pkt 1, 2, 3 i 5 oraz art. 35 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012¹⁵ nie stosuje się;
 - b) art. 25 i 26 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 stosuje się z zastrzeżeniem ograniczeń określonych w art. 121 ust. 4 niniejszego rozporządzenia;
 - c) przepisy rozdziału II rozporządzenia (UE) nr 1215/2012, które mają zastosowanie do osób mających miejsce zamieszkania w państwie członkowskim, stosuje się także do osób, które nie mają miejsca zamieszkania w państwie członkowskim, ale które mają tam swoje przedsiębiorstwo.
3. W niniejszym rozporządzeniu odesłania do rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 obejmują w stosownych przypadkach Umowę pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych¹⁶ sporządzoną w dniu 19 października 2005 r.

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1215/oj>).

¹⁶ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 62.

SEKCJA 2
SPORY DOTYCZĄCE NARUSZENIA
I WAŻNOŚCI UNIJNYCH WZORÓW PRZEMYSŁOWYCH

Artykuł 119

Sądy do spraw unijnych wzorów przemysłowych

1. Państwa członkowskie wyznaczają na swoich terytoriach możliwie jak najmniejszą liczbę sądów krajowych działających jako sądy pierwszej i drugiej instancji (zwanymi dalej „sądami do spraw unijnych wzorów przemysłowych”), które pełnią funkcje powierzone im na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Dane państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o każdej zmianie dotyczącej liczby, nazw lub właściwości miejscowej sądów do spraw unijnych wzorów przemysłowych ujętych w wykazie sądów do spraw unijnych wzorów przemysłowych przekazanym przez państwo członkowskie Komisji zgodnie z art. 80 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 6/2002.
3. Informacje określone w ust. 2 Komisja przekazuje państwom członkowskim i publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 120

Jurysdykcja w sprawie naruszenia i ważności prawa

Sądy do spraw unijnych wzorów przemysłowych mają wyłączną właściwość w przypadku:

- a) powództw, których przedmiotem jest naruszenie oraz – jeżeli zezwala na to prawo krajowe – w przypadku powództw przeciwko działaniom grożącym naruszeniem unijnego wzoru przemysłowego;
- b) powództw o stwierdzenie braku naruszenia unijnych wzorów przemysłowych, jeżeli zezwala na to prawo krajowe;
- c) powództw o stwierdzenie nieważności niezarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego;
- d) powództw wzajemnych o stwierdzenie nieważności unijnego wzoru przemysłowego, złożonych w związku z powództwem wymienionym w pkt a).

Artykuł 121

Jurysdykcja międzynarodowa

1. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia oraz wszelkich przepisów rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 mających zastosowanie na podstawie art. 118 niniejszego rozporządzenia, postępowania w odniesieniu do powództw i roszczeń, o których mowa w art. 120 niniejszego rozporządzenia, wszczyna się przed sądami państwa członkowskiego, w którym pozwany ma miejsce zamieszkania, lub – jeżeli pozwany nie ma miejsca zamieszkania w żadnym z państw członkowskich – przed sądami jakiegokolwiek państwa członkowskiego, w którym pozwany ma przedsiębiorstwo.

2. Jeżeli pozwany nie ma ani miejsca zamieszkania, ani przedsiębiorstwa w jednym z państw członkowskich, wówczas dla takich postępowań właściwe są sądy państwa członkowskiego, w którym powód ma miejsce zamieszkania lub — w przypadku braku miejsca zamieszkania powoda w jednym z państw członkowskich — sądy jakiegokolwiek państwa członkowskiego, w którym powód ma przedsiębiorstwo.
3. Jeżeli pozwany ani powód nie mają miejsca zamieszkania lub przedsiębiorstwa w jednym z państw członkowskich, wówczas dla takich postępowań właściwe są sądy tego państwa członkowskiego, w którym Urząd ma swoją siedzibę.
4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu:
 - a) art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 stosuje się w przypadku, gdy strony postanowią, że właściwość ma inny sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych;
 - b) art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 stosuje się w przypadku, gdy pozwany stawi się przed innym sądem do spraw unijnych wzorów przemysłowych.
5. Postępowania w odniesieniu do powództw i roszczeń wymienionych w art. 120 lit. a) i d) mogą również być wszczęte przed sądami państwa członkowskiego, na którego terenie nastąpiło naruszenie lub miały miejsce działania grożące naruszeniem.

Artykuł 122

Zakres jurysdykcji w sprawie naruszenia

1. Sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych, którego właściwość wynika z art. 121 ust. 1, 2, 3 lub 4, ma właściwość w sprawach, których przedmiotem są naruszenia lub działania grożące naruszeniem popełnione w dowolnym z państw członkowskich.
2. Sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych, którego właściwość wynika z art. 121 ust. 5, ma właściwość wyłącznie w sprawach, których przedmiotem są naruszenia lub działania grożące naruszeniem popełnione na terytorium państwa członkowskiego, w którym ten sąd ma swoją siedzibę.

Artykuł 123

Powództwo lub powództwo wzajemne o stwierdzenie nieważności unijnego wzoru przemysłowego

1. Powództwo lub powództwo wzajemne o stwierdzenie nieważności unijnego wzoru przemysłowego może opierać się jedynie na podstawach nieważności, o których mowa w art. 27.
2. W przypadkach określonych w art. 27 ust. 2, 3, 4 i 5 powództwo lub powództwo wzajemne może zostać wniesione wyłącznie przez osobę uprawnioną na mocy tych przepisów.
3. Jeżeli zostało wniesione powództwo wzajemne w postępowaniu, w którym właściciel prawa do unijnego wzoru przemysłowego nie jest jeszcze stroną, wówczas właściciel jest o tym informowany i może przystąpić do postępowania na warunkach określonych w prawie krajowym państwa członkowskiego, w którym sąd ma swoją siedzibę.

4. Ważność unijnego wzoru przemysłowego nie może zostać kwestionowana w postępowaniu o stwierdzenie braku naruszenia.
5. Sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych, do którego wniesiono powództwo wzajemne o stwierdzenie nieważności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, nie rozpatruje powództwa wzajemnego, dopóki zainteresowana strona lub sąd nie poinformują Urzędu o dacie wniesienia powództwa wzajemnego. Urząd odnotowuje tę informację w rejestrze zgodnie z art. 104 ust. 3 lit. q). Jeżeli przed wniesieniem powództwa wzajemnego w Urzędzie złożono wniosek o stwierdzenie nieważności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, Urząd informuje o tym sąd, który zawiesza postępowanie zgodnie z art. 130 ust. 1 do momentu podjęcia ostatecznej decyzji w sprawie wniosku lub do momentu wycofania wniosku.
6. Sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych może podczas rozpatrywania powództwa wzajemnego o stwierdzenie nieważności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, na wniosek właściciela prawa do zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego i po wysłuchaniu pozostałych stron, zawiesić postępowanie i wezwać pozwanego do złożenia w Urzędzie wniosku o stwierdzenie nieważności w terminie wyznaczonym przez sąd. Jeżeli wniosek nie zostanie wniesiony w tym terminie, postępowanie toczy się dalej i powództwo wzajemne uznaje się za wycofane. Stosuje się art. 130 ust. 3.

Artykuł 124

Domniemanie ważności — obrona co do istoty sprawy

1. W postępowaniu dotyczącym powództwa o naruszenie lub powództwa przeciwko działaniom grożącym naruszeniem zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego sądy do spraw unijnych wzorów przemysłowych traktują unijny wzór przemysłowy jako ważny. Ważność unijnego wzoru przemysłowego może zostać zakwestionowana jedynie w drodze powództwa wzajemnego o stwierdzenie nieważności. Jednakże zarzut nieważności unijnego wzoru przemysłowego podniesiony nie w drodze powództwa wzajemnego jest dopuszczalny, o ile pozwany powoła się na to, że unijny wzór przemysłowy mógłby zostać uznany za nieważny na podstawie przysługującego pozwanemu wcześniejszego prawa z krajowego wzoru przemysłowego, w rozumieniu art. 27 ust. 1 lit. d).
2. W postępowaniu dotyczącym powództwa o naruszenie lub powództwa przeciwko działaniom grożącym naruszeniem niezarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego sądy do spraw unijnych wzorów przemysłowych uznają traktują unijny wzór przemysłowy jako ważny, jeżeli właściciel prawa przedstawi dowód, że warunki określone w art. 12 zostały spełnione, i wskaże, w czym przejawia się indywidualny charakter jego unijnego wzoru przemysłowego. Jednakże ważność wzoru unijnego przemysłowego może zostać zakwestionowana przez pozwanego poprzez podniesienie zarzutu nieważności lub w drodze powództwa wzajemnego o stwierdzenie nieważności.

Artykuł 125

Orzeczenia dotyczące nieważności

1. W przypadku gdy w postępowaniu toczącym się przed sądem do spraw unijnych wzorów przemysłowych zakwestionowano unijny wzór przemysłowy w drodze powództwa wzajemnego o stwierdzenie nieważności:
 - a) sąd uznaje unijny wzór przemysłowy za nieważny, jeżeli stwierdzi, że zachodzi jedna z podstaw nieważności, o których mowa w art. 27, stanowiąca przeszkodę w utrzymaniu ważności unijnego wzoru przemysłowego;

- b) sąd oddala powództwo wzajemne, jeżeli stwierdzi, że nie zachodzi żadna z podstaw nieważności, o których mowa w art. 27, stanowiąca przeszkodę w utrzymaniu ważności unijnego wzoru przemysłowego.
2. Sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych oddala powództwo wzajemne o stwierdzenie nieważności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, jeżeli decyzja wydana przez Urząd, dotycząca tego samego przedmiotu sprawy i podstawy powództwa oraz dotycząca tych samych stron, stała się już ostateczna.
3. W przypadku gdy sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych wydał orzeczenie w sprawie powództwa wzajemnego o stwierdzenie nieważności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, które to orzeczenie stało się ostateczne, sąd albo jedna ze stron postępowania krajowego niezwłocznie przesyła Urzędowi kopię orzeczenia. Urząd lub każda inna zainteresowana strona może zażądać informacji na temat takiego orzeczenia. Urząd dokonuje wpisu orzeczenia do rejestru zgodnie z art. 104 ust. 3 lit. r).

Artykuł 126

Skutki orzeczenia sądowego w sprawie nieważności

Orzeczenie sądu do spraw unijnych wzorów przemysłowych stwierdzające nieważność unijnego wzoru przemysłowego, które jest ostateczne, wywołuje we wszystkich państwach członkowskich skutki określone w art. 28.

Artykuł 127

Prawo właściwe

1. Sądy do spraw unijnych wzorów przemysłowych stosują przepisy niniejszego rozporządzenia.

2. We wszystkich nieobjętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia sprawach dotyczących wzorów przemysłowych sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych stosuje mające zastosowanie prawo krajowe.
3. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych stosuje przepisy proceduralne mające zastosowanie do tego samego rodzaju postępowania w sprawie prawa z krajowego wzoru przemysłowego w państwie członkowskim, w którym sąd ma swoją siedzibę.

Artykuł 128

Sankcje w powództwach o naruszenie

1. W przypadku gdy sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych uzna, że pozwany naruszył unijny wzór przemysłowy lub że istnieje z jego strony groźba naruszenia unijnego wzoru przemysłowego, zakazuje pozwanemu działań, które naruszyły unijny wzór przemysłowy lub które mogłyby naruszyć unijny wzór przemysłowy, za wyjątkiem sytuacji, gdy istnieją szczególne powody niepodejmowania takiego rozstrzygnięcia. Stosuje również takie środki, zgodnie ze swoim prawem krajowym, których celem jest zapewnienie przestrzegania tego zakazu.
2. Sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych może również stosować dostępne na podstawie prawa mającego zastosowanie środki lub zarządzenia, które uzna za odpowiednie w okolicznościach danej sprawy.

Artykuł 129

Środki tymczasowe, w tym środki zabezpieczające

1. Do sądów państwa członkowskiego, wraz z sądami do spraw unijnych wzorów przemysłowych, może być złożony wniosek o zastosowanie środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających, w odniesieniu do unijnego wzoru przemysłowego, które są przewidziane na mocy prawa tego państwa w odniesieniu do prawa z krajowego wzoru przemysłowego, nawet jeżeli na mocy niniejszego rozporządzenia sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych w innym państwie członkowskim ma właściwość orzekania co do istoty sprawy.
2. W postępowaniu dotyczącym środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających, dopuszczalny jest zarzut nieważności unijnego wzoru przemysłowego podniesiony przez pozwanego w inny sposób niż w drodze powództwa wzajemnego. Jednakże art. 124 ust. 2 stosuje się odpowiednio.
3. Sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych, którego właściwość określają art. 121 ust. 1, 2, 3 lub 4 niniejszego rozporządzenia, ma właściwość do zarządzenia środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających, które stosuje się na terytorium każdego państwa członkowskiego z zastrzeżeniem wszelkich niezbędnych postępowań w sprawie uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych na podstawie rozdziału III rozporządzenia (UE) nr 1215/2012. Żaden inny sąd nie ma takiej właściwości.

Artykuł 130

Przepisy szczególne dotyczące powiązanych powództw

1. Sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych rozpoznający powództwo w rozumieniu art. 120, inne niż powództwo o stwierdzenie braku naruszenia, zawiesza postępowanie – o ile nie istnieją szczególne podstawy do jego kontynuowania – z urzędu po wysłuchaniu stron lub na wniosek jednej ze stron po wysłuchaniu pozostałych stron, w przypadku gdy ważność unijnego wzoru przemysłowego jest przedmiotem postępowania przed innym sądem do spraw unijnych wzorów przemysłowych w wyniku powództwa wzajemnego lub, w przypadku gdy chodzi o wzór zarejestrowany, gdy wniosek o stwierdzenie nieważności został już złożony w Urzędzie.
2. Urząd rozpoznający wniosek o stwierdzenie nieważności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego zawiesza postępowanie – o ile nie istnieją szczególne podstawy do jego kontynuowania – z urzędu po wysłuchaniu stron lub na wniosek jednej ze stron po wysłuchaniu pozostałych stron, w przypadku gdy ważność zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego jest już przedmiotem postępowania przed sądem do spraw unijnych wzorów przemysłowych w wyniku powództwa wzajemnego. Jednakże jeżeli jedna ze stron postępowania zawisłego przed sądem do spraw unijnych wzorów przemysłowych wystąpi z wnioskiem o zawieszenie postępowania, sąd ten może zawiesić postępowanie po wysłuchaniu pozostałych stron tego postępowania. W takim przypadku Urząd kontynuuje zawisłe przed nim postępowanie.
3. W przypadku gdy sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych zawiesza postępowanie, może zarządzić przyjęcie środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających, na okres zawieszenia.

Artykuł 131

Jurysdykcja sądów do spraw unijnych wzorów przemysłowych drugiej instancji — skarga kasacyjna

1. Od orzeczeń sądów do spraw unijnych wzorów przemysłowych pierwszej instancji przysługuje odwołanie do sądów do spraw unijnych wzorów przemysłowych działających jako sądy drugiej instancji w odniesieniu do postępowania wynikającego z powództw i powództw wzajemnych określonych w art. 120.
2. Warunki, na jakich odwołanie może być wniesione do sądu do spraw unijnych wzorów przemysłowych drugiej instancji, określa prawo państwa członkowskiego, w którym ten sąd ma siedzibę.
3. Przepisy krajowe dotyczące skargi kasacyjnej stosuje się do orzeczeń sądów do spraw unijnych wzorów przemysłowych drugiej instancji.

SEKCJA 3

INNE SPORY DOTYCZĄCE UNIJNYCH WZORÓW PRZEMYSŁOWYCH

Artykuł 132

Przepisy uzupełniające dotyczące jurysdykcji sądów krajowych innych niż sądy do spraw unijnych wzorów przemysłowych

1. W państwie członkowskim, którego sądy są właściwe na podstawie art. 118 ust. 1, sądy, które byłyby właściwe miejscowo oraz rzeczowo dla powództw dotyczących prawa z krajowego wzoru przemysłowego w tym państwie członkowskim, są właściwe dla powództw dotyczących unijnych wzorów przemysłowych innych niż powództwa określone w art. 120.

2. Powództwa dotyczące unijnego wzoru przemysłowego, inne niż powództwa określone w art. 120, dla których na podstawie art. 118 ust. 1 i ust. 1 niniejszego artykułu żaden sąd nie ma właściwości, mogą być rozpoznawane przez sądy państwa członkowskiego, w którym Urząd ma swoją siedzibę.

Artykuł 133

Związanie sądu krajowego

Sąd krajowy, przed którym wszczęto sprawę z powództwa odnoszącego się do unijnego wzoru przemysłowego innego niż powództwa, o których mowa w art. 120, traktuje wzór przemysłowy jako ważny. Jednakże art. 124 ust. 2 i art. 129 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

TYTUŁ X

SKUTKI DLA PRAWA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Artykuł 134

Równoległe powództwa dotyczące unijnych wzorów przemysłowych i praw z krajowych wzorów przemysłowych

1. W przypadku gdy sprawy z powództwa o naruszenie lub powództwa przeciwko działaniom grożącym naruszeniem są wnoszone przed sądami różnych państw członkowskich z powodu tych samych działań i między tymi samymi stronami, przy czym sprawa zawisła przed jednym sądem dotyczy unijnego wzoru przemysłowego, a sprawa zawisła przed drugim sądem dotyczy prawa z krajowego wzoru przemysłowego, które przyznaje jednoczesną ochronę, wówczas sąd, przed którym sprawa zawisła później, uznaje z urzędu swoją niewłaściwość na rzecz sądu, przed którym sprawa zawisła wcześniej. Sąd, który powinien uznać swoją niewłaściwość, może zawiesić postępowanie, jeżeli właściwość innego sądu jest kwestionowana.

2. Sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych rozpatrujący powództwo o naruszenie lub powództwo przeciwko działaniom grożącym naruszeniem na podstawie unijnego wzoru przemysłowego oddała powództwo, jeżeli co do tych samych okoliczności faktycznych i między tymi samymi stronami wydana już została ostateczna decyzja co do istoty sprawy na podstawie prawa ze wzoru przemysłowego, które przyznaje jednoczesną ochronę.
3. Sąd rozpatrujący powództwo o naruszenie lub powództwo przeciwko działaniom grożącym naruszeniem na podstawie prawa z krajowego wzoru przemysłowego oddała powództwo, jeżeli co do tych samych okoliczności faktycznych i między tymi samymi stronami wydana już została ostateczna decyzja co do istoty sprawy na podstawie unijnego wzoru przemysłowego, które przyznaje jednoczesną ochronę.
4. Ust. 1, 2 i 3 nie stosuje się do środków tymczasowych, w tym środków zabezpieczających.

Artykuł 135

Stosunek do innych form ochrony na podstawie prawa krajowego

1. Przepisy niniejszego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla przepisów prawa Unii oraz prawa zainteresowanych państw członkowskich odnoszących się do niezarejestrowanych wzorów przemysłowych, znaków towarowych lub innych oznaczeń odróżniających, patentów i wzorów użytkowych, krojów pisma typograficznego, odpowiedzialności cywilnej i nieuczciwej konkurencji.
2. Wzór przemysłowy chroniony jako unijny wzór przemysłowy kwalifikuje się również do ochrony na mocy prawa autorskiego od dnia powstania wzoru przemysłowego lub utrwalenia go w jakiegokolwiek formie, pod warunkiem że spełnione są wymogi prawa autorskiego.

TYTUŁ XI
PRZEPISY UZUPEŁNIAJĄCE
DOTYCZĄCE URZĘDU

SEKCJA 1
PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 136

Zastosowanie rozporządzenia (UE) 2017/1001

O ile niniejszy tytuł nie stanowi inaczej, do Urzędu w odniesieniu do jego zadań przewidzianych na podstawie niniejszego rozporządzenia stosuje się art. 142–146, 148–158, 162 i 165–177 rozporządzenia (UE) 2017/1001.

Artykuł 137

Język postępowania

1. Zgłoszenia unijnych wzorów przemysłowych do rejestracji dokonuje się w jednym z języków urzędowych Unii.
2. Zgłaszający wskazuje drugi język, który jest językiem Urzędu i którego używanie zgłaszający akceptuje jako możliwy język postępowania przed Urzędem.

Jeżeli zgłoszenie zostało dokonane w języku, który nie jest jednym z języków Urzędu, Urząd organizuje tłumaczenie zgłoszenia na język wskazany przez zgłaszającego.

3. W przypadku gdy zgłaszający unijny wzór przemysłowy do rejestracji jest jedyną stroną w postępowaniu przed Urzędem, językiem postępowania jest język, w którym dokonano zgłoszenia. Jeżeli zgłoszenie dokonane zostało w języku innym niż języki Urzędu, Urząd może wysyłać komunikaty pisemne do zgłaszającego w drugim języku wskazanym przez zgłaszającego w jego zgłoszeniu.
4. W postępowaniu o stwierdzenie nieważności, językiem postępowania jest język, w którym dokonano zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji, jeżeli jest on jednym z języków Urzędu. Jeżeli zgłoszenie zostało dokonane w języku innym niż języki Urzędu, językiem postępowania jest drugi język wskazany w zgłoszeniu.

Wnioski o stwierdzenie nieważności składa się w języku postępowania.

W przypadku gdy językiem postępowania nie jest język, w którym dokonano zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji, wówczas właściciel unijnego wzoru przemysłowego może zgłaszać uwagi w języku, w którym dokonano zgłoszenia. Urząd organizuje tłumaczenie tych uwag na język postępowania.

Rozporządzenie wykonawcze może przewidywać, że koszty tłumaczenia ponoszone przez Urząd nie mogą przekraczać kwoty ustalonej dla każdego rodzaju postępowania, która określana jest na podstawie przeciętnej objętości pisma wpływającego do Urzędu, z zastrzeżeniem przypadków, w których Urząd zezwala na uzasadnione odstępstwo z uwagi na złożoność sprawy. Koszty przekraczające tę kwotę mogą zostać nałożone na stronę przegrywającą zgodnie z art. 101.

5. Bez uszczerbku dla ust. 4:

- a) każdy wniosek lub oświadczenie dotyczące zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji mogą zostać złożone w języku użytym do celów zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji lub w drugim języku wskazanym przez zgłaszającego w tym zgłoszeniu;
- b) każdy wniosek lub oświadczenie dotyczące zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji inne niż wniosek o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 73 lub oświadczenie o zrzeczeniu się na podstawie art. 71 mogą zostać złożone w jednym z języków Urzędu.

W przypadku formularzy udostępnianych przez Urząd, o których mowa w art. 89, można jednak korzystać z takich formularzy w którymkolwiek języku urzędowym Unii, pod warunkiem wypełnienia tego formularza, w zakresie elementów tekstowych, w jednym z języków Urzędu.

6. Strony w postępowaniu o stwierdzenie nieważności mogą uzgodnić, że językiem postępowania będzie inny język urzędowy Unii.

7. Bez uszczerbku dla ust. 3 i 6 oraz o ile nie przewidziano inaczej, w postępowaniu pisemnym przed Urzędem każda ze stron może posługiwać się dowolnym językiem Urzędu. Jeżeli wybrany język nie jest językiem postępowania, strona dostarcza w terminie jednego miesiąca od dnia złożenia oryginału dokumentu jego tłumaczenie na ten język. Jeżeli zgłaszający unijny wzór przemysłowy do rejestracji jest jedyną stroną w postępowaniu przed Urzędem, a język, w którym zostało dokonane zgłoszenie unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji nie jest jednym z języków Urzędu, można złożyć tłumaczenie także na drugi język wskazany przez zgłaszającego w zgłoszeniu.
8. Dyrektor wykonawczy określa sposób uwierzytelniania tłumaczeń.

Artykuł 138

Przyznanie uprawnień wykonawczych dotyczących konieczności przedstawienia tłumaczeń oraz ich standardów

Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające:

- a) zakres, w jakim dokumenty potwierdzające, które mają zostać wykorzystane w postępowaniu pisemnym przed Urzędem, można składać w dowolnym języku urzędowym Unii, oraz konieczność przedstawienia tłumaczenia;
- b) wymagane standardy tłumaczeń składanych w Urzędzie.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 159 ust. 2.

Artykuł 139

Publikacja i wpisy do rejestru

1. Wszystkie informacje, których publikacja przewidziana jest w niniejszym rozporządzeniu lub akcie przyjętym na jego podstawie, publikowane są we wszystkich językach urzędowych Unii.
2. Wszystkich wpisów do rejestru dokonuje się we wszystkich językach urzędowych Unii.
3. W razie wątpliwości autentyczny jest tekst w języku Urzędu, w którym zostało dokonane zgłoszenie unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji. Jeżeli zgłoszenie zostało dokonane w języku urzędowym Unii innym niż jeden z języków Urzędu, autentyczny jest tekst w drugim języku wskazanym przez zgłaszającego.

Artykuł 140

Dodatkowe uprawnienia dyrektora wykonawczego

Oprócz uprawnień powierzonych dyrektorowi wykonawczemu na mocy art. 157 ust. 4 lit. o) rozporządzenia (UE) 2017/1001 wykonuje on uprawnienia powierzone na podstawie art. 42 ust. 5, art. 44 ust. 1, art. 49 ust. 5, art. 50 ust. 2, art. 79 ust. 2, art. 83 ust. 5, art. 85, 88 i 90, art. 104 ust. 4, art. 105 ust. 3, art. 107, art. 110 ust. 1, art. 112 i art. 116, art. 137 ust. 8, art. 148, art. 149 ust. 1 oraz art. 150 i 151 niniejszego rozporządzenia zgodnie z kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu i w aktach przyjętych na jego podstawie.

SEKCJA 2

POSTĘPOWANIE

Artykuł 141

Kompetencje

Kompetencje w zakresie podejmowania decyzji w związku z postępowaniami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu mają:

- a) eksperci;
- b) departament odpowiedzialny za prowadzenie rejestru;
- c) wydziały do spraw nieważności;
- d) izby odwoławcze.

Artykuł 142

Eksperci

Eksperci odpowiadają za podejmowanie decyzji w imieniu Urzędu w odniesieniu do zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji.

Artykuł 143

Departament odpowiedzialny za prowadzenie rejestru

1. Oprócz uprawnień powierzonych mu na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1001 departament odpowiedzialny za prowadzenie rejestru jest odpowiedzialny za podejmowanie decyzji dotyczących wpisów do rejestru na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz innych decyzji wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia, które nie należą do zakresu kompetencji ekspertów ani wydziału do spraw nieważności.
2. Departament odpowiedzialny za prowadzenie rejestru jest również odpowiedzialny za prowadzenie listy zawodowych pełnomocników w sprawach wzorów przemysłowych.

Artykuł 144

Wydziały do spraw nieważności

1. Wydział do spraw nieważności jest odpowiedzialny za podejmowanie decyzji dotyczących wniosków o stwierdzenie nieważności zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego.
2. Wydział do spraw nieważności składa się z trzech członków. Przynajmniej jeden z tych członków musi być prawnikiem.
3. Decyzje dotyczące kosztów lub kwestii proceduralnych podejmowane są przez jednego członka wydziału do spraw nieważności.

Artykuł 145

Przyznanie uprawnień wykonawczych w odniesieniu do decyzji podejmowanych przez jednego członka

Komisja przyjmuje akty wykonawcze wyszczególniające konkretne rodzaje decyzji podejmowanych przez jednego członka, o których mowa w art. 144 ust. 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 159 ust. 2.

Artykuł 146

Izby odwoławcze

Oprócz uprawnień powierzonych im na podstawie art. 165 rozporządzenia (UE) 2017/1001 izby odwoławcze są odpowiedzialne za podejmowanie decyzji w sprawach odwołań od decyzji instancji Urzędu, o których mowa w art. 141 lit. a), b) i c) niniejszego rozporządzenia, w związku z postępowaniami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 147

Przekazanie uprawnień dotyczących izb odwoławczych

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 160 niniejszego rozporządzenia w celu jego uzupełnienia poprzez określenie szczegółów dotyczących organizacji izb odwoławczych w postępowaniach dotyczących wzorów przemysłowych na podstawie niniejszego rozporządzenia, jeżeli takie postępowania wymagają, aby izby odwoławcze były zorganizowane inaczej niż określono w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 168 rozporządzenia (UE) 2017/1001.

SEKCJA 3

OPLATY I ICH UISZCZANIE

Artykuł 148

Oplaty i należności oraz termin wymagalności

1. Dyrektor wykonawczy określa kwotę należności za wszystkie usługi świadczone przez Urząd inne niż usługi wymienione w załączniku I, a także kwotę należności za publikacje wydawane przez Urząd. Kwoty należności określa się w euro i publikuje w Dzienniku Urzędowym Urzędu. Kwota żadnej należności nie może przekraczać poziomu koniecznego do pokrycia kosztów danej usługi świadczonej przez Urząd.
2. Oplaty i należności, w odniesieniu do których nie określono w niniejszym rozporządzeniu terminu wymagalności, stają się wymagalne w dniu wpłynięcia wniosku o usługę, za którą pobierana jest opłata lub należność.

Dyrektor wykonawczy może, za zgodą Komitetu Budżetowego, określić, które usługi, o których mowa w akapicie pierwszym, nie są uzależnione od uprzedniego uiszczenia odpowiednich opłat lub należności.

Artykuł 149

Uiszczanie opłat i należności

1. Opłaty i należności należne Urzędowi uiszczą się z wykorzystaniem metod płatności określonych przez dyrektora wykonawczego za zgodą Komitetu Budżetowego.

Metody płatności określone na podstawie akapitu pierwszego publikuje się w Dzienniku Urzędowym Urzędu. Wszystkich płatności dokonuje się w euro.

2. Płatności z wykorzystaniem metod płatności innych niż te, o których mowa w ust. 1, uznaje się za niedokonane, a uiszczoną kwotę się zwraca.
3. Płatności muszą zawierać informacje niezbędne do natychmiastowego ustalenia przez Urząd celu płatności.
4. Jeżeli nie można natychmiast ustalić celu płatności, o którym mowa w ust. 2, Urząd wzywa osobę dokonującą płatności do pisemnego powiadomienia go o tym celu w określonym terminie. Jeżeli osoba ta nie zastosuje się do wezwania w tym terminie, płatność uznaje się za niedokonaną, a uiszczoną kwotę się zwraca.

Artykuł 150

Uznana data płatności

Dyrektor wykonawczy określa datę, którą należy uznać za datę dokonania płatności.

Artykuł 151

Niewystarczające płatności i zwrot nadpłat

1. Termin płatności uznaje się za dochowany jedynie wtedy, gdy opłatę lub należność uiszczono w całości w odpowiednim terminie. Jeżeli opłata lub należność nie zostanie uiszczona w całości, uiszczoną kwotę zwraca się po upływie terminu płatności.
2. Urząd – w zakresie, w jakim jest to możliwe, w czasie pozostającym do upływu terminu płatności – umożliwia jednak osobie dokonującej płatności uiszczenie brakującej kwoty.
3. Dyrektor wykonawczy może, za zgodą Komitetu Budżetowego, odstąpić od wszczynania postępowania egzekucyjnego w celu odzyskania należnej kwoty w przypadku, gdy kwota, która ma być odzyskana, jest minimalna lub gdy możliwość jej odzyskania jest obarczona zbyt dużą niepewnością.
4. W przypadku gdy w celu uiszczenia opłaty lub należności zostaje wpłacona nadmierna kwota, nadpłatę zwraca się.

TYTUŁ XII
MIĘDZYNARODOWA REJESTRACJA
WZORÓW PRZEMYSŁOWYCH

SEKCJA 1
PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 152

Stosowanie przepisów

1. O ile niniejszy tytuł nie stanowi inaczej, niniejsze rozporządzenie oraz wszelkie rozporządzenia wykonawcze do niniejszego rozporządzenia przyjęte na podstawie art. 159 stosuje się odpowiednio do rejestracji wzorów przemysłowych wskazujących Unię dokonanych w rejestrze międzynarodowym prowadzonym przez Biuro Międzynarodowe Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (odpowiednio zwanych dalej „rejestracją międzynarodową” i „Biurem Międzynarodowym”), na podstawie aktu genewskiego.
2. Każdy zapis w rejestrze międzynarodowym odnoszący się do rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię ma taki sam skutek jak zapis w rejestrze, a każda publikacja rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię w Biuletynie Biura Międzynarodowego wywołuje taki sam skutek jak publikacja w Biuletynie Wzorów Przemysłowych Unii europejskiej.

SEKCJA 2

REJESTRACJE MIĘDZYNARODOWE WSKAZUJĄCE UNIĘ

Artykuł 153

Procedura dotycząca dokonywania zgłoszeń międzynarodowych

Zgłoszenia międzynarodowe zgodnie z art. 4 ust. 1 aktu genewskiego są dokonywane bezpośrednio w Biurze Międzynarodowym.

Artykuł 154

Opłaty za wskazanie

Wymagane opłaty za wskazanie, o których mowa w art. 7 ust. 1 aktu genewskiego, zostają zastąpione indywidualną opłatą za wskazanie.

Artykuł 155

Skutki rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię

1. Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię wywołuje, od daty rejestracji, o której mowa w art. 10 ust. 2 aktu genewskiego, taki sam skutek jak zgłoszenie unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji.

2. Jeżeli nie poinformowano o odmowie lub jeżeli taka odmowa została wycofana, rejestracja międzynarodowa wzoru przemysłowego wskazująca Unię wywołuje, od daty, o której mowa w ust. 1, taki sam skutek jak rejestracja wzoru przemysłowego jako zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego.
3. Urząd udostępnia informacje na temat rejestracji międzynarodowych, o których mowa w ust. 2, w formie linku elektronicznego do prowadzonej przez Biuro Międzynarodowe przeszukiwalnej bazy danych międzynarodowych rejestracji wzorów przemysłowych.

Artykuł 156

Badanie podstaw odmowy

1. W przypadku gdy w trakcie badania rejestracji międzynarodowej Urząd uzna, że wzór przemysłowy, o którego ochronę wystąpiono, nie odpowiada definicji określonej w art. 4 pkt 1 niniejszego rozporządzenia, jest sprzeczny z porządkiem publicznym lub z dobrymi obyczajami, lub że stanowi niewłaściwe użycie któregokolwiek z elementów wymienionych w art. 6 ter konwencji paryskiej lub znaków, godeł i herbów innych niż te, o których mowa w art. 6 ter tej konwencji i które są przedmiotem szczególnego interesu publicznego w państwie członkowskim, to powiadamia on Biuro Międzynarodowe o odmowie nie później niż sześć miesięcy od dnia publikacji rejestracji międzynarodowej, określając podstawy odmowy rejestracji zgodnie z art. 12 ust. 2 aktu genewskiego.

2. W przypadku obowiązkowej reprezentacji uprawnionego z rejestracji międzynarodowej przed Urzędem na podstawie art. 115 ust. 2, powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera informację o obowiązku uprawnionego do wyznaczenia pełnomocnika, o którym mowa w art. 116 ust. 1.
3. Urząd wyznacza termin, w którym uprawniony z rejestracji międzynarodowej może zrezygnować z rejestracji międzynarodowej w odniesieniu do Unii, ograniczyć rejestrację międzynarodową w odniesieniu do Unii do jednego wzoru przemysłowego lub kilku wzorów przemysłowych lub przedłożyć uwagi, oraz, w którym – w stosownych przypadkach – uprawniony ma wyznaczyć pełnomocnika. Termin rozpoczyna bieg w dniu wydania przez Urząd powiadomienia o odmowie.
4. Jeżeli uprawniony nie wyznaczy pełnomocnika w wyznaczonym terminie, o którym mowa w ust. 3, Urząd odmawia uznania skutków rejestracji międzynarodowej.
5. W przypadku gdy w wyznaczonym terminie uprawniony przedłoży uwagi, które będą satysfakcjonujące dla Urzędu, Urząd wycofuje odmowę i powiadamia Biuro Międzynarodowe zgodnie z art. 12 ust. 4 aktu genewskiego. Jeżeli na podstawie art. 12 ust. 2 aktu genewskiego w wyznaczonym terminie uprawniony nie przedłoży uwag, które będą satysfakcjonujące dla Urzędu, Urząd potwierdza decyzję o odmowie ochrony w odniesieniu do rejestracji międzynarodowej. Od tej decyzji przysługuje odwołanie zgodnie z art. 66–72 rozporządzenia (UE) 2017/1001 w związku z art. 77 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

6. W przypadku gdy uprawniony rezygnuje z rejestracji międzynarodowej lub ogranicza rejestrację międzynarodową do jednego wzoru przemysłowego lub kilku wzorów przemysłowych w odniesieniu do Unii, informuje o tym Biuro Międzynarodowe w drodze procedury wpisu zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt (iv) i (v) aktu genewskiego.

Artykuł 157

Nieważność skutków rejestracji międzynarodowej

1. Skutki rejestracji międzynarodowej w Unii mogą zostać uznane – zgodnie z procedurą opisaną w tytułach VI i VII lub przez sąd do spraw unijnych wzorów przemysłowych na podstawie powództwa wzajemnego w postępowaniu o naruszenie – za częściowo lub w całości nieważne.
2. W przypadku gdy Urząd wie o nieważności, powiadamia o tym Biuro Międzynarodowe.

Artykuł 158

Przedłużenie rejestracji międzynarodowej

Rejestrację międzynarodową przedłuża się bezpośrednio w Biurze Międzynarodowym zgodnie z art. 17 aktu genewskiego.

TYTUŁ XIII

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 159

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ds. przepisów wykonawczych ustanowiony na mocy rozporządzenia (UE) 2017/1001. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 160

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 58, 75, 78, 82, 84, 86, 89, 91, 94, 98, 117 i 147, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 8 grudnia 2024 r.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 58, 75, 78, 82, 84, 86, 89, 91, 94, 98, 117 i 147, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami, w tym z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 58, 75, 78, 82, 84, 86, 89, 91, 94, 98, 117 lub 147 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 161

Przepisy związane z rozszerzeniem Unii

1. Od dnia przystąpienia Bułgarii, Republiki Czeskiej, Estonii, Chorwacji, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Rumunii, Słowenii i Słowacji (zwanymi dalej „nowym państwem członkowskim” lub „nowymi państwami członkowskimi”), unijny wzór przemysłowy chroniony lub zgłoszony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przed ich odpowiednim dniem przystąpienia ulega rozszerzeniu na terytorium tych państw członkowskich, tak aby wywierał taki sam skutek w całej Unii.
2. Nie można odrzucić zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego do rejestracji na podstawie którejkolwiek z podstaw odmowy rejestracji wymienionych w art. 56 ust. 1, jeżeli podstawy te znajdują zastosowanie wyłącznie w wyniku przystąpienia nowego państwa członkowskiego.
3. Unijny wzór przemysłowy, w rozumieniu ustępu 1 niniejszego artykułu, nie może zostać uznany za nieważny zgodnie z art. 27 ust. 1, jeżeli podstawy nieważności znajdują zastosowanie wyłącznie z powodu przystąpienia nowego państwa członkowskiego.
4. Zgłaszający lub uprawniony z wcześniejszego prawa w nowym państwie członkowskim może sprzeciwić się używaniu unijnego wzoru przemysłowego, do którego ma zastosowanie art. 27 ust. 1 lit. d), e) lub f), na terytorium, na którym chronione jest wcześniejsze prawo. Dla celów niniejszego przepisu, określenie „wcześniejsze prawo” oznacza prawo nabyte lub zgłoszone w dobrej wierze przed przystąpieniem.
5. Ust. 1, 3 oraz 4 stosuje się również do nierejestrowanych unijnych wzorów przemysłowych.

Artykuł 162

Ocena

1. Do dnia 1 stycznia 2030 r., a następnie co pięć lat, Komisja dokonuje oceny wykonania niniejszego rozporządzenia.
2. Komisja przekazuje sprawozdanie oceniające, wraz ze swoimi wnioskami opartymi na tym sprawozdaniu, Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Zarządowi. Wyniki oceny są podawane do wiadomości publicznej.

Artykuł 163

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 164
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2026 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich

Sporządzono w Strasburgu

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Kwoty opłat, o których mowa w art. 148 ust. 1

Opłaty, które mają być uiszczane na rzecz Urzędu na podstawie niniejszego rozporządzenia (wyrażone w EUR), są następujące:

1. Opłata za zgłoszenie, o której mowa w art. 42 ust. 4:

350 EUR.
2. Indywidualna opłata za wskazanie w przypadku rejestracji międzynarodowej, o której mowa w art. 154:

62 EUR za każdy wzór przemysłowy.
3. Opłata za odroczenie publikacji, o której mowa w art. 42 ust. 4:

40 EUR.
4. Dodatkowa opłata za zgłoszenie w odniesieniu do każdego dodatkowego wzoru przemysłowego objętego zgłoszeniem zbiorowym, o której mowa w art. 44 ust. 2:

125 EUR.
5. Dodatkowa opłata za odroczenie publikacji w odniesieniu do każdego dodatkowego wzoru przemysłowego objętego zgłoszeniem zbiorowym podlegającego odroczeniu publikacji, o której mowa w art. 44 ust. 2:

20 EUR.

6. Opłata za przedłużenie, o której mowa w art. 66 ust. 1, 3 i 9:
 - a) za pierwszy okres przedłużenia: 150 EUR za każdy wzór przemysłowy;
 - b) za drugi okres przedłużenia: 250 EUR za każdy wzór przemysłowy;
 - c) za trzeci okres przedłużenia: 400 EUR za każdy wzór przemysłowy;
 - d) za czwarty okres przedłużenia: 700 EUR za każdy wzór przemysłowy.

7. Indywidualna opłata za przedłużenie w przypadku rejestracji międzynarodowej, o której mowa w art. 154:
 - a) za pierwszy okres przedłużenia: 62 EUR za każdy wzór przemysłowy;
 - b) za drugi okres przedłużenia: 62 EUR za każdy wzór przemysłowy;
 - c) za trzeci okres przedłużenia: 62 EUR za każdy wzór przemysłowy;
 - d) za czwarty okres przedłużenia: 62 EUR za każdy wzór przemysłowy.

8. Opłata za opóźnione uiszczenie opłaty za przedłużenie, o której mowa w art. 66 ust. 3:
25 % opłaty za przedłużenie.

9. Opłata za wniosek o stwierdzenie nieważności, o której mowa w art. 73 ust. 2:
320 EUR.

10. Opłata za kontynuację postępowania, o której mowa w art. 96 ust. 1:
400 EUR.

11. Opłata za przywrócenie do stanu poprzedniego, o której mowa w art. 95 ust. 3:
200 EUR.
12. Opłata za zarejestrowanie licencji lub innego prawa w odniesieniu do zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, o której mowa w art. 37 ust. 1 i 2, lub opłata za zarejestrowanie licencji lub innego prawa w odniesieniu do zgłoszenia unijnego wzoru przemysłowego, o której mowa w art. 37 ust. 1 i 2 oraz art. 40:
- a) za udzielenie licencji: 200 EUR za każdy wzór przemysłowy;
 - b) za przeniesienie licencji: 200 EUR za każdy wzór przemysłowy;
 - c) za utworzenie prawa rzeczowego: 200 EUR za każdy wzór przemysłowy;
 - d) za przeniesienie prawa rzeczowego: 200 EUR za każdy wzór przemysłowy;
 - e) za postępowanie egzekucyjne: 200 EUR za każdy wzór przemysłowy;

Opłata wynosi maksymalnie 1 000 EUR w przypadku przedłożenia wielu wniosków w ramach tego samego wniosku o zarejestrowanie licencji lub innego prawa lub w tym samym czasie.

13. Opłata za zmianę zarejestrowanego unijnego wzoru przemysłowego, o której mowa w art. 67 ust. 3:
200 EUR.

14. Opłata za weryfikację decyzji ustalającej koszty postępowania podlegające zwrotowi, o której mowa w art. 101 ust. 7:

100 EUR.

15. Opłata za odwołanie, o którym mowa w art. 68 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1001, którą, na podstawie art. 77 ust. 2, stosuje się również do odwołań na podstawie niniejszego rozporządzenia:

720 EUR.

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie wraz z wykazem jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 (Dz.U. L 3 z 5.1.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/6/oj)	
Akt przystąpienia z 2003 r., załącznik II, pkt 4(C)(III)	
Akt przystąpienia z 2005 r., załącznik III, pkt 1(III)	
Rozporządzenie Rady (WE) nr 1891/2006 (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 14 ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1891/oj)	Jedynie art. 2
Akt przystąpienia z 2012 r., załącznik III, pkt 2(III)	
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/2822 (Dz.U. L, 2024/2822, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2822/oj)	

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 6/2002	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 2a	art. 3
art. 3	art. 4
art. 4	art. 5
art. 5	art. 6
art. 6	art. 7
art. 7	art. 8
art. 8	art. 9
art. 9	art. 10
art. 10	art. 11
art. 11	art. 12
art. 12	art. 13
art. 14–18	art. 14–18
art. 18a	art. 19
art. 19	art. 20
art. 20	art. 21
art. 20a	art. 22
art. 21	art. 23
art. 22	art. 24
art. 23	art. 25
art. 24	art. 26
art. 25	art. 27
art. 26	art. 28
art. 26a	art. 29
art. 27	art. 30

Rozporządzenie (WE) nr 6/2002	Niniejsze rozporządzenie
art. 28	art. 31
art. 28a	art. 32
art. 29	art. 33
art. 30	art. 34
art. 31	art. 35
art. 32	art. 36
art. 32a	art. 37
art. 33	art. 38
art. 33a	art. 39
art. 34	art. 40
art. 35	art. 41
art. 36	art. 42
art. 36a	art. 43
art. 37	art. 44
art. 37a	art. 45
art. 38	art. 46
art. 39	art. 47
art. 40	art. 48
art. 41	art. 49
art. 42	art. 50
art. 42a	art. 51
art. 43	art. 52
art. 44	art. 53
art. 44a	art. 54
art. 45	art. 55
art. 47	art. 56
art. 47a	art. 57
art. 47b	art. 58
art. 48	art. 59

Rozporządzenie (WE) nr 6/2002	Niniejsze rozporządzenie
art. 49	art. 60
art. 49a	art. 61
art. 50	art. 62
art. 50a	art. 63
art. 50b	art. 64
art. 50c	art. 65
art. 50d	art. 66
art. 50e	art. 67
art. 50f	art. 68
art. 50g	art. 69
art. 50h	art. 70
art. 51	art. 71
art. 51a	art. 72
art. 52	art. 73
art. 53	art. 74
art. 53a	art. 75
art. 54	art. 76
art. 55	art. 77
art. 55a	art. 78
art. 62	art. 79
art. 63	art. 80
art. 64	art. 81
art. 64a	art. 82
art. 65	art. 83
art. 65a	art. 84
art. 66	art. 85
art. 66a	art. 86
art. 66b	art. 87
art. 66c	art. 88

Rozporządzenie (WE) nr 6/2002	Niniejsze rozporządzenie
art. 66d	art. 89
art. 66e	art. 90
art. 66f	art. 91
art. 66g	art. 92
art. 66h	art. 93
art. 66i	art. 94
art. 67	art. 95
art. 67a	art. 96
art. 67b	art. 97
art. 67c	art. 98
art. 68	art. 99
art. 69	art. 100
art. 70	art. 101
art. 70a	art. 102
art. 71	art. 103
art. 72	art. 104
art. 72a	art. 105
art. 72b	art. 106
art. 73	art. 107
art. 73a	art. 108
art. 74	art. 109
art. 74a	art. 110
art. 74b	art. 111
art. 74c	art. 112
art. 75	art. 113
art. 75a	art. 114
art. 77	art. 115
art. 78	art. 116
art. 78a	art. 117
art. 79	art. 118

Rozporządzenie (WE) nr 6/2002	Niniejsze rozporządzenie
art. 80(1)	art. 119(1)
art. 80(2)	-
art. 80(3)	art. 119(2)
art. 80(4)	art. 119(3)
art. 81	art. 120
art. 82	art. 121
art. 83	art. 122
art. 84	art. 123
art. 85	art. 124
art. 86	art. 125
art. 87	art. 126
art. 88	art. 127
art. 89	art. 128
art. 90	art. 129
art. 91	art. 130
art. 92	art. 131
art. 93	art. 132
art. 94	art. 133
art. 95	art. 134
art. 96	art. 135
art. 97	art. 136
art. 98 ust. 1–4	art. 137 ust. 1–4
art. 98 ust. 4a	art. 137 ust. 5
art. 98 ust. 5	art. 137 ust. 6
art. 98 ust. 6	art. 137 ust. 7
art. 98 ust. 7	art. 137 ust. 8
art. 98a	art. 138
art. 99	art. 139
art. 100	art. 140

Rozporządzenie (WE) nr 6/2002	Niniejsze rozporządzenie
art. 102	art. 141
art. 103	art. 142
art. 104	art. 143
art. 105	art. 144
art. 105a	art. 145
art. 106	art. 146
art. -106a	art. 147
art. -106aa	art. 148
art. -106ab	art. 149
art. -106ac	art. 150
art. -106ad	art. 151
art. 106a	art. 152
art. 106b	art. 153
art. 106c	art. 154
art. 106d	art. 155
art. 106e	art. 156
art. 106f	art. 157
art. 106g	art. 158
art. 109	art. 159
art. 109a	art. 160
art. 110a	art. 161
art. 110b	art. 162
-	art. 163
art. 111(1)	art. 164
art. 111(2) and (3)	-
załącznik	załącznik I
-	załącznik II
-	załącznik III